

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

<p>ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, Вељка Млађеновића бб Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341 E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org sgrs.oglasi@slglasnik.org sgrs.finansije@slglasnik.org sgrs.online@slglasnik.org</p> <p>www.slglasnik.org</p>	<p>Уторак, 12. октобар 2021. године БАЊА ЛУКА</p> <p>Број 91 Год. XXX</p>	<p>Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука 555-007-00001332-44 НЛБ банка а.д. Бања Лука 562-099-00004292-34 Sberbank а.д. Бања Лука 567-162-10000010-81 UniCredit Bank а.д. Бања Лука 551-001-00029639-61 Комерцијална банка а.д. Бања Лука 571-010-00001043-39 Addiko Bank а.д. Бања Лука 552-030-00026976-18</p>
---	--	---

1611

На основу члана 5. став 2. Закона о јавним путевима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 89/13 и 83/19) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, доноси

ОДЛУКУ

О УКИДАЊУ СТАТУСА ЈАВНОГ ДОБРА У ОПШТОЈ УПОТРЕБИ

I

Утврђује се укидање статуса јавног добра у општој употреби Исказ I на непокретности означеној као:

према подацима катастарског оператa земљишта као:

- к.ч. број: 1936/1, у површини од 64 m², уписана у П.л. број: 3082/9 КО Приједор I, као посјед Зорице Грубан са 1/1 дијела;

према подацима земљишне књиге као:

- к.ч. број: 12/761, у површини од 64 m², уписана у земљишнокњижни уложак број: 753 КО СП Приједор, као јавно добро - Исказ I.

II

Наведено земљиште из тачке I ове одлуке брисаће се као добро у општој употреби - Исказ I, у земљишној књизи, у земљишнокњижном уложку број: 753 КО СП Приједор и уписаће се као својина Града Приједора.

III

За спровођење ове одлуке задужује се Правобранилаштво Републике Српске.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2842/21
23. септембра 2021. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1612

На основу члана 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03), члана 48. Закона

о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09, 106/09, 110/16 и 94/19), члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ СТАНДАРДА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ФОНДА ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Овом одлуком ближе се утврђују стандарди и критеријуми за избор и именовање чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске.

Под критеријумима за избор и именовање из претходног става сматрају се степен образовања, стручно знање, радно искуство, као и други услови и стандарди утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за функцију из тачке I ове одлуке, поред услова прописаних Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске, морају испуњавати опште и посебне критеријуме и услове утврђене овом одлуком.

Општи услови:

- 1) да су држављани Републике Српске или Босне и Херцеговине,
- 2) да су старији од 18 година,
- 3) да нису отпуштени из државне службе на основу дисциплинске мјере на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини или ентитетима у периоду од три године прије дана објављивања конкурса,
- 4) да се против њих не води кривични поступак и
- 5) да се на њих не односи члан IX став 1. Устава БиХ.

Посебни услови:

- 1) висока стручна спрема медицинског или стоматолошког смјера са најмање 360 ECTS бодова, фармацеутошког смјера са најмање 300 ECTS бодова, те економског, техничког, правног или другог друштвеног смјера са најмање 240 ECTS бодова,

2) посједовање стручних и професионалних знања из области здравственог осигурања и здравствене заштите,

3) познавање садржаја и начина рада Управног одбора Фонда и

4) успјешност у обављању на ранијим пословима.

III

Чланове Управног одбора, на основу спроведеног јавног конкурса и приједлога комисије за избор, именује Влада Републике Српске.

Комисију за избор именује Влада Републике Српске у складу са критеријумима утврђеним овом одлуком.

IV

У комисију за избор именуваће се лица која имају професионално знање на истом или вишем нивоу за који се спроводи поступак, те лица која су упозната са одредбама Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

Комисију за избор чини пет чланова, од којих су три члана државни службеници Владе Републике Српске и Министарства, који познају проблематику система здравственог осигурања и здравствене заштите, док су остала два члана такође познаваоци наведене проблематике.

V

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именување чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 18/21).

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2856/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1613

На основу члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03), члана 48. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09, 106/09, 110/16 и 94/19), члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ФОНДА ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именување чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске.

II

Општи и посебни услови и критеријуми за избор и именување чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именување чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске.

III

Рок за подношење пријава на Конкурс из тачке I је 15 дана од дана расписивања Јавног конкурса.

Јавни конкурс за избор и именување чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске" и дневном листу "Глас Српске".

IV

Поступак избора, укључујући преглед приспјелих пријава на Конкурс и предлагање кандидата у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске.

V

За спровођење ове одлуке задужује се Министарство здравља и социјалне заштите Републике Српске.

VI

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именување чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 18/21).

VII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2857/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1614

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 36. став 2. Закона о ваздухопловству БиХ ("Службени гласник БиХ", број 39/09), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

I

Влада Републике Српске преноси право и одговорност за изградњу и управљање аеродромом у Требињу на привредно друштво "Аеродром Требиње" д.о.о. Требиње.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2843/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1615

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 3. став 3. тачка 1. и став 5. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2021. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 131/20), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЗА ПРОДАЈУ ВОЗИЛА

I

Даје се сагласност Министарству унутрашњих послова за продају 20 (двадесет) моторних возила због старости, истрошености, кварова, хаварисаности и неисплативости даљих одржавања.

II

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство унутрашњих послова.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2844/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1616

На основу члана 8. став 1, а у вези са чланом 27. Закона о концесијама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13, 16/18 и 70/20), и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА ЕКСПЛОАТАЦИЈУ ШЉУНКА И ПИЈЕСКА НА ЛОКАЛИТЕТУ “ГРАБ”, ОПШТИНА ТРЕБИЊЕ, ПРЕДУЗЕЋУ “RADANOVIĆ COMPANY” ДОО ТРЕБИЊЕ (“Службени гласник Републике Српске”, број 93/07)

I

У Одлуци о додјели концесије за експлоатацију шљунка и пијеска на локалитету “Грaб”, општина Требиње, предузећу “Radanović Company” д.о.о. Требиње, број: 04/1-012-1640/07, од 5.4.2007. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 93/07), у тачки II став 1. ријечи: “к.ч. број: 3436/1 КО Зупци” замјењују се ријечима: “к.ч. број: 3436/61, дио к.ч. број: 3436/1, дио к.ч. број: 3436/99 и дио к.ч. број: 3436/100 КО Зупци”.

II

Иза тачке II додаје се нова тачка IIa, која гласи:

“IIa

Рок трајања концесије из тачке II став 2. Одлуке продужава се за период од 20 година.”.

III

У тачки III став 2. ријечи: “4,0% од бруто прихода оствареног коришћењем минералног ресурса” замјењују се ријечима: “0,40 КМ/т минералне сировине”.

IV

Послије тачке III додаје се нова тачка IIIa, која гласи:

“IIIa

Једнократна накнада за уступљено право за продужени период трајања концесије износи 2.500,00 КМ и биће уплаћена прије закључења Анекса III Уговора о концесији.

Накнада за коришћење минералне сировине у продуженом периоду утврђена је у износу од 0,40 КМ/т и плаћаће се у складу са Анексом III Уговора о концесији.”.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2845/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1617

На основу члана 46. став 4. Закона о концесијама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13, 16/18 и 70/20) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Раскида се Уговор о концесији за експлоатацију архитектонско-грађевинског камена кречњака на лежишту “Врањак” код Требиња, број: 05.07/310-236-9/18, од 19.9.2018. године, закључен са концесионаром “Аридал” д.о.о. Требиње.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2847/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1618

На основу члана 28. став 4. Закона о обезбјеђењу квалитета у високом образовању Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 67/20), члана 4. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03), члана 16. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ЧЛАНА - ПРЕДСТАВНИКА СТУДЕНАТА У УПРАВНОМ ОДБОРУ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ АГЕНЦИЈА ЗА ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Филип Матић разрјешава се дужности члана - представника студената у Управном одбору Јавне установе Агенција за високо образовање Републике Српске на лични захтјев.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2882/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1619

На основу члана 28. став 4. Закона о обезбјеђењу квалитета у високом образовању Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 67/20), члана 4. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03), члана 16. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНА - ПРЕДСТАВНИКА СТУДЕНАТА У УПРАВНОМ ОДБОРУ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ АГЕНЦИЈА ЗА ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Марко Ромић именује се за члана - представника студената у Управном одбору Јавне установе Агенција за високо образовање Републике Српске.

2. Мандат именованог у Управном одбору Јавне установе Агенција за високо образовање Републике Српске трајаће до истека мандата већ изабраног члана Управног одбора из реда студената - Рјешење Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-868/21, од 25.3.2021. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 30/21).

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2883/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1620

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 16. став 1. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 35. став 4. Закона о библиотечко-информационој дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/16 и 62/18), Влада Републике Српске, на 137. сједници, одржаној 16.9.2021. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИЛАЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СПЕЦИЈАЛНА БИБЛИОТЕКА ЗА СЛИЈЕПА И СЛАБОВИДА ЛИЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Разрјешавају се вршиоци дужности чланова Управног одбора Јавне установе Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица Републике Српске у саставу:

- 1) Саша Грбић,
- 2) Александра Живковић и
- 3) Зоран Кисић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2795/21
16. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1621

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 16. став 1. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 35. став 4. Закона о библиотечко-информационој дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/16 и 62/18) и члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), Влада Републике Српске, на 137. сједници, одржаној 16.9.2021. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИЛАЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СПЕЦИЈАЛНА БИБЛИОТЕКА ЗА СЛИЈЕПА И СЛАБОВИДА ЛИЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Именују се вршиоци дужности чланова Управног одбора Јавне установе Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица Републике Српске на период до два мјесеца у следећем саставу:

- 1) Саша Грбић,
- 2) Александра Живковић и
- 3) Зоран Кисић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2796/21
16. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1622

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број

118/08) и члана 28. Закона о студентском стандарду (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/21), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ЧЛАНА - ПРЕДСТАВНИКА ОСНИВАЧА У УПРАВНОМ ОДБОРУ ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СТУДЕНТСКИ ДОМ “ФОЧА”

1. Марина Достић разрјешава се вршиоца дужности члана - представника оснивача у Управном одбору Јавне установе Студентски дом “Фоча”.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2880/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1623

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 28. Закона о студентском стандарду (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/21) и члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВД ЧЛАНА - ПРЕДСТАВНИКА ОСНИВАЧА У УПРАВНИ ОДБОР ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СТУДЕНТСКИ ДОМ “ФОЧА”

1. Марина Достић именује се за в.д. члана - представника оснивача у Управни одбор Јавне установе Студентски дом “Фоча” на период до два (2) мјесеца.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2878/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1624

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са чланом 16. ст. 1. и 5. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ЕРГЕЛА “ВУЧИЈАК” ПРЊАВОР

1. Ненад Ђекић, дипл. економиста, разрјешава се дужности в.д. члана Управног одбора Јавне установе Ергела “Вучијак” Прњавор.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2850/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1625

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03) и члана 16. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Срп-

ске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ЕРГЕЛА “ВУЧИЈАК” ПРЊАВОР

1. Ненад Ђекић, дипл. економиста, именује се за вршиоца дужности члана Управног одбора Јавне установе Ергела “Вучијак” Прњавор на период до 60 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2851/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ЕКОНОМСКУ САРАДЊУ У МИНИСТАРСТВУ ПРИВРЕДЕ И ПРЕДУЗЕТНИШТВА

1. Слободанка Дубравац, дипломирани економиста, разрешава се вршиоца дужности помоћника министра за економску сарадњу у Министарству привреде и предузетништва због истека периода на који је именована.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2854/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВД ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ЕКОНОМСКУ САРАДЊУ У МИНИСТАРСТВУ ПРИВРЕДЕ И ПРЕДУЗЕТНИШТВА

1. Слободанка Дубравац, дипломирани економиста, поставља се за вршиоца дужности помоћника министра за економску сарадњу у Министарству привреде и предузетништва на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2855/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА ПРИВРЕДЕ И ПРЕДУЗЕТНИШТВА

1. Јелена Шљоковица, дипломирани правник, разрешава се вршиоца дужности секретара Министарства привреде и предузетништва због истека периода на који је именована.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2852/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА ПРИВРЕДЕ И ПРЕДУЗЕТНИШТВА

1. Јелена Шљоковица, дипломирани правник, поставља се за вршиоца дужности секретара Министарства привреде и предузетништва на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2853/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 139. сједници, одржаној 30.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА ЗА НАУЧНОТЕХНОЛОШКИ РАЗВОЈ, ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И ИНФОРМАЦИОНО ДРУШТВО

1. Саша Војновић, дипл. правник, разрешава се в.д. секретара Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво због истека времена на које је постављен.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2873/21
30. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 26. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 139. сједници, одржаној 30.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА ЗА НАУЧНОТЕХНОЛОШКИ РАЗВОЈ, ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И ИНФОРМАЦИОНО ДРУШТВО

1. Саша Војновић, дипл. правник, поставља се за секретара Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво на период од пет (5) година.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2874/21
30. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЗАМЈЕНИКА ДИРЕКТОРА У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

1. Невен Станић, мастер политикологије, разрјешава се вршиоца дужности замјеника директора у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2848/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЗАМЈЕНИКА ДИРЕКТОРА У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

1. Невен Станић, мастер политикологије, поставља се за вршиоца дужности замјеника директора у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2849/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 18. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 14. став 1. тачка а) Закона о ученичком стандарду ("Службени гласник Републике Српске", број 72/12), Влада Републике Српске, на 137. сједници, одржаној 16.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПРЕСТАЈКУ ДУЖНОСТИ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ "ДОМ УЧЕНИКА БИЈЕЉИНА" БИЈЕЉИНА

1. Владимиру Вуловићу престаје дужност вршиоца дужности директора Јавне установе "Дом ученика Бијељина" Бијељина.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2771/21
16. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 18. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 14. став 7. Закона о ученичком стандарду ("Службени гласник Републике Српске", број 72/12) и члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим

именовањима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03), Влада Републике Српске, на 137. сједници, одржаној 16.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ "ДОМ УЧЕНИКА БИЈЕЉИНА" БИЈЕЉИНА

1. Владимир Вуловић именује се за вршиоца дужности директора Јавне установе "Дом ученика Бијељина" Бијељина на период до два мјесеца.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2772/21
16. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са чланом 35. став 1. Закона о студентском стандарду ("Службени гласник Републике Српске", број 63/21), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СТУДЕНТСКИ ЦЕНТАР "ТРЕБИЊЕ"

1. Владимир Дабић разрјешава се дужности в.д. директора Јавне установе Студентски центар "Требиње".

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2875/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) и члана 35. став 1. Закона о студентском стандарду ("Службени гласник Републике Српске", број 63/21), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВД ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СТУДЕНТСКИ ЦЕНТАР "ТРЕБИЊЕ"

1. Владимир Дабић именује се за в.д. директора Јавне установе Студентски центар "Требиње" на период до два (2) мјесеца.

2. Права, обавезе и одговорности директора односе се и на вршиоца дужности директора. Овлашћења директора, као и вршиоца дужности директора, без ограничења су.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2879/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са чл. 32. и 34. Закона о студентском стандарду ("Службени гласник Републике Српске", број 63/21), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СТУДЕНТСКИ ДОМ "ФОЧА"

1. Владимир Ивановић разрјешава се дужности в.д. директора Јавне установе Студентски дом "Фоча".

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2884/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03) и члана 35. став 1. Закона о студентском стандарду (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/21), Влада Републике Српске, на 138. сједници, одржаној 23.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВД ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СТУДЕНТСКИ ДОМ “ФОЧА”

1. Владимир Ивановић именује се за в.д. директора Јавне установе Студентски дом “Фоча” на период до два (2) мјесеца.

2. Права, обавезе и одговорности директора односе се и на вршиоца дужности директора. Овлашћења директора, као и вршиоца дужности директора, без ограничења су.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2881/21
23. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

Уставни суд Републике Српске

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 29. септембра 2021. године, д о н и о ј е

О Д Л У К У

Утврђује се да члан 8. став 2. Одлуке о привременим мјерама банкама за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем “COVID-19” (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 89/20 и 22/21) није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о Агенцији за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13 и 4/17).

Образложење

Игор Сјериков из Бањалуке поднио је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјену уставности и законитости члана 9. став 2. Одлуке о привременим мјерама банкама за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем “COVID-19” (“Службени гласник Републике Српске”, број 27/20). Међутим, давалац иницијативе је исту накнадно измијенио тако што, умјесто првобитно оспорене одлуке, сада оспорава члан 8. став 2. Одлуке о привременим мјерама банкама за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем “COVID-19” (“Службени гласник Републике Српске”, број 89/20), коју је Управни одбор Агенције за банкарство Републике Српске донио након подношења иницијативе и чијим ступањем на снагу је престала да важи претходно оспорена одлука. У иницијативи се наводи да је члан 8. став 2. оспорене одлуке у супротности са чл. 52, 54. и 56. Устава Републике Српске и чланом 6. став 1. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13 и 4/17), као и одредбама Закона о привредним друштвима које одређују право акционара на исплату дивиденде кад тако одлучи скупштина акционара. Наводи се да је нормирањем као у оспореном члану 8. став 2. доносила оспорене одлуке прекорачило законска овлашћења с обзи-

ром на то да Агенција за банкарство, сходно члану 6. став 1. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске, има овлашћење да уводи ограничавајуће мјере само за банке за које утврди да послују незаконито и неправилно, а не и за банке које послују солидно. Стога, одгода и/или отказивање исплате дивиденде, које прописује оспорена одредба, по мишљењу даваоца иницијативе представља незаконито уплитање државне агенције у питање приватних интереса акционара банака. Поред наведеног, истиче се да би Агенција имала право да забрани исплату одобрене дивиденде акционарима банака искључиво уз исплату правичне накнаде, односно затезне камате, а што оспорена одредба не прописује. У иницијативи се предлаже да Суд утврди неуставност и незаконитост члана 8. став 2. оспорене одлуке.

У одговору на иницијативу, који је Суду, по овлашћењу Управног одбора Агенције за банкарство Републике Српске, доставио директор Агенције за банкарство Републике Српске, оспоравају се наводи иницијативе и истиче да је Агенција за банкарство Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) донијела оспорену одлуку у складу са својим овлашћењима из члана 5. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске. Наводи се да је Агенција због ванредних околности била обавезна да донесе акт који се односи на све банке, а којим се осигурава стабилност и континуитет дјеловања субјеката банкарског система, све у сврху ублажавања економских посљедица изазваних вирусним обољењем “COVID-19”. Истиче се да је предметна одлука привременог карактера, да представља и садржи привремене мјере које прописује Агенција с циљем што ефикаснијег одговора на новонасталу ситуацију изазвану пандемијом вируса корона. У вези са наведеним, указује се на то да је Агенција донијела Одлуку о привременом начину извјештавања Агенције за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 30/20), којом су дефинисани посебни извјештаји и рокови за њихово достављање, што има за циљ одређивање приоритета код ефикасног управљања процесима у банкама у новонасталим околностима, те одређивање врсте привремених мјера које прописује Агенција с циљем што ефикаснијег одговора на новонасталу ситуацију. Истиче се да оспореном одредбом акционарима није одузето право на дивиденду, већ се њена исплата само одгађа, односно отказује за вријеме трајања одлуке, дакле, привремено. Наводи се да је оспорена мјера у интересу банке будући да омогућава одржавање адекватног нивоа и структуре капитала, те је стога и у јавном интересу, али несумњиво и у интересу акционара будући да се њеним спровођењем чува и њихова имовина оличена у акцијама банке које посједују. У одговору се предлаже да Суд иницијативу не прихвати.

Оспорену Одлуку о привременим мјерама банака за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем “COVID-19” (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 89/20 и 22/21) донио је Управни одбор Агенције за банкарство Републике Српске на основу члана 5. став 1. тачка б, члана 20. став 2. тачка б) и члана 37. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13 и 4/17) и члана 6. став 1. тачка б. и члана 19. тачка б. Статута Агенције за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/17). Овом одлуком утврђују се привремене мјере са циљем ублажавања негативних економских посљедица узрокованих пандемијом вирусног обољења “COVID-19” и очувања стабилности банкарског сектора Републике Српске, а које се односе на одобравање олакшица клијентима банке који су директно или индиректно погођени негативним ефектима, посебна правила за управљање кредитним ризиком, која банка примјењује у случају да одобри посебне мјере клијенту и мјере с циљем очувања капитала банака, а одредбе ове одлуке примјењују се на банке са сједиштем у Републици Српској којима је Агенција за банкарство издала дозволу за рад (члан 1. ст. 1. и 3).

Чланом 8. став 1. наведене одлуке је прописано да је банка дужна са посебном пажњом пратити промјене у властитом пословном моделу, ликвидности и ризичном профилу, те, у складу са тим, предузети активности с циљем

одржавања адекватног нивоа и структуре капитала за покриће свих ризика којима је или би могла бити изложена банка у насталим околностима пословања.

Оспореним чланом 8. став 2. прописано је да поступање банке у складу са ставом 1. овог члана подразумијева одгоду и/или отказивање исплате дивиденде за вријеме важења ове одлуке.

Одредбама Устава Републике Српске на које се указује у иницијативи, као и одредбама које су по оцјени Суда битне за одлучивање у овој правној ствари, прописано је: слободно предузетништво може се законом ограничити ради заштите интереса Републике, човјекове околине, здравља и безбједности људи, забрањени су монополи (члан 52); сви облици својине имају једнаку правну заштиту (члан 54); законом се може ограничити или одузети право својине уз правичну накнаду, за вријеме ратног стања, непосредне ратне опасности или ванредног стања законом се може ограничити располагање или утврдити посебан начин коришћења дијела средстава правних и физичких лица (члан 56); Република уређује и обезбјеђује, између осталог, својинске и облигационе односе, банкарски систем и друге односе од интереса за Републику, у складу са Уставом (т. 6, 7. и 18. Амандмана XXXII на Устав Републике Српске, којим је замијењен члан 68. Устава); да закони, статuti, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом, да прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом (члан 108).

У поступку разматрања предметне иницијативе Суд је имао у виду да је релевантним одредбама Закона о Агенцији за банкарство ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/13 и 4/17) прописано да се овим законом уређују статус, надлежност, организација, финансирање и рад Агенције за банкарство Републике Српске (члан 1); да основни циљ Агенције за банкарство јесте очување и јачање стабилности банкарског система, те унапређивање његовог сигурног, квалитетног и законитог пословања (члан 3); да је Агенција основана ради уређења и контроле банкарског система и при остваривању свог циља и извршавању задатака у складу са овим законом и другим законима самостално је и независно правно лице (члан 4. став 1); да су надлежности Агенције, поред осталих, утврђивање и спровођење активности и мјера ради очувања и јачања стабилности банкарског система, у складу са законом, доношење прописа којима се уређује рад банака, микрокредитних организација, штедно-кредитних организација, давалаца лизинга и других финансијских организација банкарског система, издавање и одузимање банака дозволе за рад и других одговарајућих аката у складу са својим овлашћењима, посредни и непосредни надзор пословања банака, налагање мјера надзора и друге надлежности у складу са законом којим се уређују банке (члан 5. став 1. т. а, б. и в); да Агенција врши контролу и надзор рада и законитости пословања банака и других финансијских организација банкарског система, налаже и предузима мјере за отклањање утврђених незаконитости и неправилности у складу са овим законом и законима којима се уређују банке, микрокредитне организације, штедно-кредитне организације и друге финансијске организације банкарског система (члан 6. став 1); да се организација, управљање и руковођење Агенцијом уређује овим законом, Статутом и другим актима Агенције (члан 18); да се у оквиру Агенције, у складу са овим законом и Статутом, за обављање послова надзора финансијских организација банкарског система успоставља унутрашња организациона јединица - Јединица за надзор (члан 18а. став 1); да је орган управљања Агенцијом Управни одбор (члан 19. став 1); да Управни одбор Агенције предузима мјере за ефикасно и рационално обављање послова и задатака из надлежности Агенције, а у вршењу послова из своје надлежности Управни одбор доноси друге акте у складу са законом и Статутом Агенције (члан 20. став 1. и став 2. тачка б); да директор Агенције представља Агенцију, руководи радом и одговоран је за рад Агенције (члан 21. став 1); да директор у оквиру својих права и обавеза разматра приједлог Одбора за надзор и рјешењем одлучује о давању или одузимању дозволе за рад финансијских организација банкарског система и примјени мјера надзора, предузима прописане мје-

ре према банкама и другим финансијским организацијама банкарског система, доноси акте у складу са овим законом и Статутом Агенције (члан 22. став 1. т. а, б. и ђ); да Одбор за надзор чине директор, замјеник директора, руководилац Јединице за надзор и два члана из реда запослених које у складу са Статутом одреди Управни одбор Агенције (члан 22а. став 1); да се питања која се разматрају на сједницама Одбора за надзор утврђују овим законом и Статутом, а Одбор за надзор даје приједлог у вези са примјеном мјера надзора према финансијским организацијама банкарског система (члан 22а. ст. тачка б); да Агенција доноси подзаконске акте из своје надлежности у складу са овим и другим законима, те да се општи акти из става 1. овог члана објављују у "Службеном гласнику Републике Српске", у складу са Статутом Агенције (члан 37. ст. 1. и 2).

Такође, Суд је узео у обзир да је Законом о банкама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 4/17 и 54/19) уређено оснивање, пословање, управљање, надзор, реструктурирање и престанак рада банака у Републици Српској, као и заштита корисника банкарских услуга (члан 1). Чланом 10. наведеног закона прописано је да се на питања која нису уређена овим законом, поред осталог, примјењују одредбе Закона о привредним друштвима које уређују акционарска друштва, док је чланом 11. ст. 1. и 3. прописано да је банка привредно друштво које се оснива у правној форми акционарског друштва и сматра се отвореним акционарским друштвом независно од броја акционара. Одредбама члана 37. ст. 2. и 6. прописано је да је банка дужна, у зависности од ризичног профила и системског значаја банке, у сваком тренутку да обезбједи износ капитала адекватан врстама, обиму и сложености послова које обавља и ризикима којима је изложена или би могла да буде изложена у свом пословању, те да банка одржава заштитне слојеве капитала на начин прописан актима Агенције. Одредбама члана 181. до 221. овог закона прописан је надзор банака, те између осталог: да је Агенција овлашћена да врши надзор свих послова које банка обавља на територији и изван територије Републике Српске у складу са овим законом, законом којим се уређују статус, надлежност и овлашћења Агенције, другим законима и прописима донесеним на основу овог и других закона, правилима о управљању ризицима, као и стандардима и правилима струке (члан 181. став 1); да Агенција врши надзорну функцију посредним надзором, непосредним надзором, издавањем одговарајућих аката у складу са својим овлашћењима и налагањем мјера надзора, да Агенција доноси акт којим прописује поступак и начин обављања надзора, налагања мјера надзора, те обавезе банке и лица из члана 181. овог закона у току и након надзора Агенције, као и начин и поступак надзора банкарске групе на консолидованом нивоу (члан 183); ако Агенција утврди да је банка поступала супротно одредбама овог закона, прописима Агенције, другим прописима или стандардима опрезног банкарског пословања, односно на други начин који угрожава пословање банке, према тој банци предузима једну или више мјера надзора, те, поред осталих мјера, налаже отклањање неправилности и незаконитости у пословању (члан 196. став 1. тачка 2). У оквиру мјера за отклањање неправилности и незаконитости у члану 200. став 1. тачка 14. овог закона прописано је да, ако је Агенција у пословању банке утврдила неправилности или незаконитости или пословање банке неће бити у складу са прописима у сљедећих 12 мјесеци, овлашћена је да предузме једну или више мјера, и то да привремено забрани или ограничи банци исплату дивиденде или било којег другог облика исплате добити. Изрицањем мјера из става 1. овог члана Агенција одређује рок и начин поступања банке ради отклањања утврђених неправилности и незаконитости, као и рок за достављање извјештаја Агенцији о спроведеним активностима са одговарајућим доказима да су неправилности и незаконитости отклоњене (члан 200. став 2); ако банка није поступила у складу са наложеним мјерама за отклањање незаконитости и неправилности или ако наложене мјере нису биле ефикасне за отклањање постојећих незаконитости и неправилности, Агенција може банци наложити нову мјеру (члан 200. став 4).

Полазећи од наведених законских одредаба, Суд је оцијенио да доносилац оспореног акта није био овлашћен

да пропише као у оспореном члану 8. став 2. предметне одлуке, с обзиром на то да из члана 5. став 1. тачка б. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске, који је између осталог наведен као правни основ за доношење оспорене одлуке, не произлази овлашћење Агенције да својим актом налаже мјере, односно обавезује банке на одређена поступања која се тичу одгоде и/или отказивања исплате дивиденде. Приликом овакве оцјене Суд је узео у обзир да је, према члану 5. став 1. тачка в) и члану 6. став 1. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске, Агенција овлашћена да врши посредни и непосредни надзор пословања банака, налаже мјере надзора и друге надлежности у складу са законом којим се уређују банке, односно да врши контролу и надзор рада и законитости пословања банака, налаже и предузима мјере за отклањање утврђених незаконитости и неправилности у складу са овим законом и законима којима се уређују банке. Такође, цитираним одредбама Закона о банкама Републике Српске уређена је надзорна функција Агенције за банкарство Републике Српске (члан 188. став 1), начин вршења надзора од стране Агенције (члан 183), овлашћење за предузимање мјера надзора према појединачној банци (члан 196), а у оквиру мјера за отклањање неправилности и незаконитости и овлашћење да, ако је у пословању банке утврдила неправилности или незаконитости или да пословање банке неће бити у складу са прописима у сљедећих 12 мјесеци, предузме једну или више мјера надзора, те између осталих мјера и да привремено забрани или ограничи банци исплату дивиденде или било којег другог облика исплате добити (члан 200. став 1. тачка 14), али уз одређивање рока и начина поступања банке ради отклањања утврђених неправилности и незаконитости, као и рока за достављање извјештаја Агенцији о спроведеним активностима са одговарајућим доказима да су неправилности и незаконитости отклоњене (члан 200. став 2). На основу наведеног, Суд је оцијенио да доносилац оспореног акта није имао законско овлашћење да у оспореној одредби пропише обавезу банке да за вријеме важења оспорене одлуке одгоди и/или откаже исплату дивиденде јер је, према цитираним законским одредбама, Агенција за банкарство Републике Српске овлашћена да само појединачној банци, код које у вршењу надзора утврди неправилности и незаконитости у пословању, у оквиру законом прописаних мјера за отклањање неправилности и незаконитости, изрекне мјеру да привремено забрани или ограничи банци исплату дивиденде или било којег другог облика исплате добити. Поред наведеног, према цитираним одредбама члана 22. став 1. тачка а) Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске, директор Агенције разматра приједлог Одбора за надзор и рјешењем одлучује о давању или одузимању дозволе за рад финансијских организација банкарског система и примјени мјера надзора. С обзиром на наведено, Суд је оцијенио да је доносилац оспореног акта прекорачио овлашћења из закона јер је оспореном одредбом на другачији начин уредио питање исплате дивиденде. Имајући у виду да законска одредба која је послужила као правни основ за доношење оспорене одлуке не садржи овлашћење за оспорено нормирање, Суд је оцијенио да је доносилац оспореног акта наведеним прописивањем изашао из прописаног законског оквира.

Наводи даваоца иницијативе који се односе на неслагласност оспорене одредбе са Законом о привредним друштвима и одредбама чл. 52, 54, и 56. Устава Републике Српске нису од утицаја у овој правној ствари, будући да је Суд оцијенио да је оспорена одредба Одлуке о привременим мјерама банака за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем "COVID-19" ("Службени гласник Републике Српске", бр. 89/20 и 22/21) донесена прекорачењем овлашћења, а чињеница да није у сагласности са законом за чије извршење је донесена чини је неуставном са становишта члана 108. став 2. Устава, према којем прописи и други општи акти морају бити у складу са законом.

С обзиром на то да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Слу-

жбени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-62/20
29. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 60. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 29. септембра 2021. године, донио је

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 179. став 3. тачка 5) Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18) није у сагласности са Уставом Републике Српске.

Образложење

Марко Кеџман из Приједора дао је иницијативу Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 179. став 3. тачка 5) Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), сматрајући да исти није у сагласности са чланом 5. став 1. алинеја 4. Устава, те чл. 10, 18, 20, 69, 121. и 122. Устава. У иницијативи се наводи да оспореним прописивањем законодавац овлашћује послодавца да самостално цијени да ли одређено понашање радника представља радњу извршења кривичног дјела учињеног на раду или у вези са радом, без обзира на то да ли се против радника води кривични поступак, при чему раднику нису обезбијеђене уставне гаранције (нити гаранције из кривичног законодавства), које имају за циљ да осигурају да нико невин не буде осуђен. Истиче се да је Закон о раду истовремено регулисао два случаја престанка радног односа, који су посљедица извршења кривичног дјела, а то је престанак радног односа по сили закона на основу осуде на безусловну казну затвора или на васпитну или заштитну мјеру у трајању дужем од шест мјесеци са даном почетка извршења казне, односно мјере (члан 176. став 2. Закона о раду) и факултативни престанак по вољи послодавца у случају да је радник правоснажно осуђен за кривично дјело на раду или у вези са радом (члан 179. став 1. тачка 2. Закона о раду). За разлику од ова два разлога за престанак радног односа, гдје постојање кривичног дјела утврђује Суд, код оспорене законске одредбе послодавца је тај којег законодавац овлашћује да самостално цијени да ли понашање радника представља радњу извршења кривичног дјела учињеног на раду или у вези са радом, без обзира на то да ли се против радника уопште води кривични поступак, за шта нема утемељења у Уставу Републике Српске. Осим тога, давалац иницијативе истиче да оспореном законском одредбом није утврђено које су то радње извршења кривичног дјела на раду или у вези са радом, због чега, такође, ова правна норма није јасна ни одређена. Имајући у виду изложено, давалац иницијативе предлаже да Суд утврди неуставност оспорене законске одредбе.

У одговору на иницијативу, који је доставила Народна скупштина Републике Српске, наводи се, између осталог, да је уставни основ Закона чија одредба је оспорена садржан у Амандману XXXII на Устав Републике Српске, као и да давалац иницијативе на непотпун начин тумачи одредбе Устава и одредбе Закона о раду. Оспоравајући наводе из иницијативе, у одговору се наводи да је законодавац оспореним прописивањем остао у границама својих уставних овлашћења, те да законодавац има пуну надлежност да, уређујући радне односе, уреди и питање престанка радног

односа. Наводи се да је оспорено законско рјешење израз законодавне политике, те да није у надлежности Суда да цијени његову оправданост. У одговору се предлаже да Суд иницијативу не прихвати.

Оспореним чланом 179. став 3. тачка 5) Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду раднику који не поштује радну дисциплину, ако његово понашање представља радњу извршења кривичног дјела учињеног на раду и у вези са радом, независно од тога да ли је против радника покренут кривични поступак за кривично дјело.

Разматрајући предметну иницијативу, Суд је имао у виду одредбе Устава које су од значаја за оцјену уставности оспорене законске одредбе, те одредбе Устава на чију повреду указује давалац иницијативе, а којима је утврђено: да се уставно уређење Републике, између осталог, темељи на владавини права, те парламентарној демократији и подјели власти (члан 5. став 1. алинеја 4. и 7), да су грађани Републике равноправни у слободама, правима и дужностима, једнаки пред законом и уживају исту правну заштиту без обзира на расу, пол, језик, националну припадност, вјероисповијест, социјално поријекло, рођење, образовање, имовно стање, политичко и друго увјерење, друштвени положај или друго лично својство (члан 10), да се лицу оптуженом за кривично дјело јамчи праведно суђење, да оптужено лице мора бити у најкраћем законском року обавијештено о разлозима оптужбе (члан 18), да нико не може бити кажњен за дјело које, прије него што је учињено, није било законом предвиђено као кажњиво дјело, нити му се може изрећи казна која за то дјело није законом била предвиђена, те да нико не може бити сматран кривим за кривично дјело док то не буде утврђено правоснажном судском одлуком (члан 20), да свако има право на рад и слободу рада, да запосленима може престати радни однос противно њиховој вољи на начин и под условима који су утврђени законом и колективним уговором (члан 39. ст. 1. и 4), да Република уређује и обезбјеђује, поред осталог, радне односе, заштиту на раду и запошљавање (тачка 12. Амандмана XXXII на Устав Републике Српске, којим је замијењен члан 68. Устава), да се државна власт у Републици организује на начелу подјеле власти (члан 69. став 1), да Народна скупштина доноси законе, друге прописе и општа акта (члан 70), да закони, статути, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом (члан 108. став 1), да судску власт врше судови (члан 121. став 1).

Поред тога, Суд је приликом разматрања навода из иницијативе имао у виду да је чланом 175. тачка 4. Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18) прописано да радни однос престаје отказом уговора о раду од стране радника или послодавца (члан 175. тачка 4), те да је одредбама ст. 1, 2. и 3. члана 179. овог закона утврђено да послодавац може раднику да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог, као и уколико радник својом кривицом учини тежу повреду радне обавезе или не поштује радну дисциплину.

С обзиром на садржину оспорене законске одредбе, као и разлоге њеног оспоравања изнесене у иницијативи, Суд је приликом оцјене уставности предметних законских одредаба имао у виду и одредбе Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 64/17 и 15/21) којима је прописано: да се кривична дјела и кривичне санкције прописују само законом, те да нико не може бити кажњен за дјело које, прије него што је учињено, није било законом предвиђено као кажњиво дјело, нити му се може изрећи казна која за то дјело није законом била предвиђена (члан 2), да основ кривичне одговорности представља извршено кривично дјело са свим својим обиљежјима прописаним у закону, као и да нико не може бити кажњен, нити се према њему могу изрећи алтернативне мјере ако није утврђено да је кривично одговоран за учињено кривично дјело (члан 3), да је кривично дјело противправно дјело којим се повређују или угрожавају заштићене вриједности и које је због своје опасности или штетности у закону одређено као кривично дјело и за њега прописана кривична санкција (члан 17).

Такође, Законом о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21) прописано је: да се свако сматра невиним за кривично дјело док се правоснажном пресудом не утврди његова кривица (члан 3. став 1).

С обзиром на изложено, Суд је утврдио да је, нормирајући на начин као у члану 179. став 3. тачка 5. Закона о раду, Народна скупштина Републике Српске прописала супротно јемствима садржаним у Уставу Републике Српске.

Овлашћујући послодавца да цијени да ли понашање радника представља радњу извршења кривичног дјела учињеног на раду или у вези са радом, а независно од тога да ли је против радника покренут кривични поступак за кривично дјело, законодавац је, према оцјени Суда, на послодавца пренио овлашћења која, сагласно Уставу, имају редовни судови у кривичном поступку, а што је у супротности са чланом 121. Устава, те начелом подјеле власти из члана 5. став 1. алинеја 7. Устава, те члана 69. став 1. Устава. Такође, овлашћење послодавца да утврђује да ли понашање радника представља радњу кривичног дјела учињеног на раду или у вези са радом у супротности је са уставним јемствима према којима нико не може бити сматран кривим за кривично дјело док то не буде утврђено правоснажном судском одлуком, као и да нико не може бити кажњен за дјело које, прије него што је учињено, није било законом предвиђено као кажњиво дјело (члан 20. Устава). Суд је утврдио да је радницима, адресатима оспорене законске одредбе, ускраћено Уставом зајемчено право да могу процијенити посљедице свог понашања јер не могу унапријед знати које је то њихово противправно понашање за које послодавац може утврдити да представља радњу извршења кривичног дјела, односно отказни разлог у смислу члана 179. став 3. тачка 5. Закона о раду. У ствари, према оспореној законској одредби послодавац самостално процјењује да ли је неко чињење или нечињење радника радња извршења кривичног дјела на раду или у вези са радом, па ако закључи да јесте, тада доноси рјешење о отказу уговора о раду, и то због непоштовања радне дисциплине. Суд је оцијенио да оспорена норма не омогућава раднику да унапријед има сазнање о томе какво ће његово понашање послодавац сматрати радњом извршења кривичног дјела у одређеном случају јер такве радње нису унапријед утврђене. Осим тога, према оспореној законској норми, није одлучујуће да ли је радник заиста учинио кривично дјело и да ли је или није дошло до кривичног гоњења. Суд је утврдио да је законодавац оспореним прописивањем дао послодавцу овлашћење које у складу са Уставом имају искључиво судови. Законодавац је препустио послодавцу да самостално утврђује да ли понашање радника представља непоштовање радне дисциплине усљед наводно извршене радње извршења кривичног дјела, и то без вођења поступка у коме би се раднику обезбиједиле све уставне гаранције које се односе на правну сигурност у вези са радом. Тиме су, такође, повријеђене гаранције из члана 39. ст. 1. и 4. Устава да свако има право на рад и слободу рада, те да запосленима може престати радни однос противно њиховој вољи на начин и под условима који су утврђени законом и колективним уговором, с тим да је Суд имао у виду да према члану 108. став 1. Устава закон мора бити у складу са Уставом. Суд је, имајући у виду несагласност оспорене законске одредбе са цитираним уставним одредбама, утврдио да је Народна скупштина Републике Српске поступила супротно начелу уставности из члана 108. став 1. Устава.

Имајући у виду да принцип владавине права, односно правна сигурност и извјесност, између осталог, подразумевају да правна норма мора бити јасна и одређена како би њено дејство било предвидиво, а то у конкретној ствари није случај, као и да оспорена законска одредба није сагласна са цитираним уставним одредбама, Суд је утврдио да је прописивање из одредбе члана 179. став 3. тачка 5) Закона о раду у супротности и са принципом владавине права из члана 5. став 1. алинеја 4. Устава.

С обзиром на то да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40.

став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, у овом предмету донио одлуку без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-66/20
29. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 61. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 29. септембра 2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за оцјењивање уставности члана 23. став 4. Закона о заштити од насиља у породици ("Службени гласник Републике Српске", бр. 102/12, 108/13, 82/15 и 84/19).

Образложење

Никола Дакић из Угљевика дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 23. Закона о заштити од насиља у породици ("Службени гласник Републике Српске", бр. 102/12, 108/13, 82/15 и 84/19 - у даљем тексту: Закон). Из садржаја иницијативе очигледно је да давалац иницијативе оспорава само одредбу става 4. члана 23. Закона, према којем заштитне мјере изриче надлежни суд у прекршајном поступку указујући на то да није могуће ове мјере изрицати у прекршајном поступку пошто радње насиља у породици према важећем закону нису више утврђене као прекршаји. Иницијативом се указује на гарантовање и заштиту људских слобода и права у складу са међународним стандардима и на владавини права, из којих наводи произилази да се оспорава сагласност оспорене законске одредбе са одредбама члана 5. став 1. алинеје 1. и 4. Устава Републике Српске. Указује се на кршење начела законитости из чл. 3. и 4. Закона о прекршајима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 63/14, 110/16 и 100/17) и члана 2. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 64/17 и 15/21) и с тим у везу доводи оспорено законско рјешење из којег, како наводи, произилази да прописане заштитне мјере неосновано изриче надлежни суд у прекршајном поступку иако за дјела насиља у породици није прописана прекршајна, већ кривична одговорност. У вези с тим, давалац иницијативе наводи да чланом 6. Закона квалификације радњи насиља у породици нису утврђене као прекршаји уколико не садрже обилежја кривичног дјела, што доводи до искључења прекршајне одговорности за радње насиља у породици, због чега истиче као спорно то што је и даље у одредби става 4. члана 23. Закона остало прописано да ће заштитне мјере изрицати надлежни суд у прекршајном поступку. Сматра да се заштитне мјере могу изрицати у прекршајном поступку који се води само поводом радњи које су законом означене као прекршаји, те да нико не може бити прекршајно санкциониран уколико није одговоран за прекршај који није прописан Законом. Истиче да су прописане заштитне мјере очигледно у супротности са принципом законитости и захтјевом за конкретизацију прекршаја, односно кривичног дјела у прекршајном и кривичном законодавству (материјалном и процесном), које штити од арбитражности и самовоље органа правосуђа и представља најбоље средство за остваривање правне сигурности грађана. Прописивање изрицања заштитних мјера у прекршајном поступку за радње које нису одређене као прекршаји доводи, према наводима даваоца иницијативе, до арбитражности у изрицању

прекршајних санкција, чиме се крше Уставом и међународним прописима гарантована права и слобода грађана, те руше основни принципи правне државе и владавине права, као и одредбе члана 108. и члана 110. став 3. Устава. Из наведених разлога предлаже да Суд утврди да оспорена законска одредба није у сагласности са Уставом.

У одговору Народне скупштине Републике Српске истиче се да наводи иницијативе не стоје и да је присутно произвољно и непотпуно тумачење уставних одредаба, али и одредаба закона који се оспорава. Према наводима из одговора, основни циљ измјена и допуна Закона о заштити од насиља у породици јесте успостављање адекватне заштите жртва насиља у породици у складу са захтјевима које поставља Конвенција Савјета Европе од спречавању и сузбијању насиља над женама и насиља у породици (Истанбулска конвенција), коју је Босна и Херцеговина потписала 8. марта 2013. године, те ратификовала 7. новембра 2013. године. С тим у вези, у одговору се цитирају одредбе чл. 52. и 53. ове конвенције, те наглашава да је, у складу са обавезама које су преузете потписивањем Конвенције и с циљем усаглашавања законских рјешења са истима, измијењен члан 23. Закона о заштити од насиља у породици на начин да радње насиља у породици важећим законом нису прописане као прекршај, као и да заштитне мјере које се наводе у том члану нису прекршајне санкције, већ искључиво мјере за заштиту жртве од насиља у породици. Истиче се да је сврха заштитних мјера да се осигура нужна заштита и безбједност жртве, те отклоне стања или услови који могу бити од утицаја или могу погодovati или подстицају дјеловати да учинилац убудуће врши радње насиља у породици, а да је законодавац оспореном законском одредбом само прецизирао у којем ће се судском поступку изрицати заштитне мјере. У одговору се, такође, истиче да наводи о међусобној неусклађености предметног закона са наведеним одредбама Закона о прекршајима Републике Српске и Кривичног законика Републике Српске не могу бити предмет оцјене уставности, као и да је законодавац доносио предметни закон остао у границама Уставом зајемчених овлашћења, те се, руководећи се разлозима цјелисходности и заштите општег интереса при усвајању истог, ставио у функцију очувања његових темељних начела. Предлаже се неприхватање иницијативе.

Оспореним чланом 23. Закона о заштити од насиља у породици ("Службени гласник Републике Српске", бр. 102/12, 108/13, 82/15 и 84/19) прописано је да су мјере за заштиту жртве од насиља у породици заштитне мјере (став 1), да је сврха заштитних мјера да се осигура нужна заштита и безбједност жртве, те отклоне стања или услови који могу бити од утицаја или могу погодovati или подстицају дјеловати да учинилац убудуће врши радње насиља у породици (став 2), да су заштитне мјере: (а) удаљење из стана, куће или неког другог стамбеног простора, (б) забрана приближавања жртви насиља у породици или породичној заједници (у даљем тексту: забрана приближавања жртви), (в) забрана узнемиравања или ухођења жртве насиља у породици или породичној заједници (у даљем тексту: забрана узнемиравања или ухођења жртве), (г) обавезан психосоцијални третман и (д) обавезно лијечење од зависности (став 3), да заштитне мјере изриче надлежни суд у прекршајном поступку, а на приједлог надлежног полицијског службеника, центра за социјални рад или жртве насиља у породици (став 4) и да је суд дужан изрећи заштитну мјеру у року од 30 дана од дана подношења приједлога за изрицање заштитне мјере (став 5).

Одредбама Устава Републике Српске у односу на које давалац иницијативе оспорава уставност оспорених одредаба Закона о заштити од насиља у породици утврђено је: да се уставно уређење Републике Српске темељи, између осталог, на: гарантовању и заштити људских слобода и права у складу са међународним стандардима и владавини права (члан 5. став 1. алинеје 1. и 4), да закони, статути, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом (члан 108. став 1), те да се кажњива дјела утврђују и казне за њих изричу према закону, односно према другом пропису, који је важио у вријеме извршења дјела, осим ако је нови закон, односно пропис блажи за учиниоца (члан 110. став 3).

Суд је имао у виду и друге одредбе Устава релевантне за оцјену уставности оспорене одредбе члана 23. став 4. Закона о заштити од насиља у породици, којима је прописано: да породица, мајка и дијете имају посебну заштиту (члан 36. став 1), да се слобода и права остварују, а дужности испуњавају непосредно на основу Устава, осим када је Уставом предвиђено да се услови за остваривање појединих од њих утврђују законом, те да се законом може прописати начин остваривања појединих права и слобода само када је то неопходно за њихово остваривање (члан 49. ст. 1. и 2), да Република уређује и обезбјеђује, између осталог, остваривање и заштиту људских права и слобода, организацију, надлежности и рад државних органа, те социјално осигурање и друге облике социјалне заштите (т. 5, 10. и 12. Амандмана XXXII на Устав Републике, којим је замијењен члан 68. Устава), да Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте (члан 70. став 1. тачка 2); да судску власт врше судови, да су судови самостални и независни и суде на основу Устава и закона, те да судови штите људска права и слободу, утврђена права и интересе правних субјеката и законитост (члан 121); да се оснивање, надлежност, организација и поступак пред судовима утврђују законом (члан 122).

Оцјењујући основаност навода иницијативе, Суд је утврдио да се Законом о заштити од насиља у породици уређује заштита од насиља у породици или породичној заједници (у даљем тексту: насиље у породици), лица која се у смислу овог закона сматрају чланом породице или породичне заједнице, субјекти заштите и поступак заштите жртва насиља у породици, оснивање Савјета за борбу против насиља у породици, те мјере за заштиту жртве насиља у породици и друга питања од значаја за заштиту од насиља у породици (члан 1). Законом је, између осталог, прописано и сљедеће: да је основни циљ овог закона заштита жртва насиља у породици спречавањем и сузбијањем насиља у породици, којим се крше Уставом и законима загарантована основна људска права и слобода (члан 2), да се заштита од насиља у породици остварује примјеном овог закона и других прописа којима се уређује остваривање права жртва насиља у породици (члан 3), да насиље у породици, у смислу овог закона, постоји уколико постоји основ сумње да је члан породице или породичне заједнице извршио радње физичког, сексуалног, психичког и/или економског насиља, као и пријетње које изазивају страх од физичке, сексуалне, психичке и/или економске штете код другог члана породице или породичне заједнице (члан 6. став 1), да су заштиту, помоћ и подршку жртвама насиља и породици дужни пружити припадници Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: полиција), тужилаштво, центри за социјални рад, односно службе социјалне заштите, здравствене и образовне установе и надлежни суд (у даљем тексту: субјекти заштите), (члан 9), да се по свакој пријави насиља у породици врши процјена ризика (члан 12а), да се ради отклањања непосредне опасности по физички и психички интегритет, ради спречавања понављања насиља и гарантовања безбједности жртве, учиниоцу насиља у породици могу изрећи хитне мјере заштите прије покретања поступка или у току поступка, које изриче надлежни суд у прекршајном поступку (члан 13. ст. 1. и 2), да се хитне мјере заштите изричу у трајању које не може бити дуже од 30 дана (члан 14. став 1), да се заштитне мјере из члана 23. став 3. овог закона изричу самостално и предмет су директног извршења органа надлежних за њихово спровођење, у складу са одредбама овог закона (члан 23а), да надлежни суд може учиниоцу насиља изрећи једну или више заштитних мјера кад постоје услови за њихово изрицање прописани овим законом (члан 29. став 1), да се против рјешења о одређивању заштитне мјере може изјавити жалба надлежном суду у року од три дана од дана достављања рјешења, о којој одлучује надлежни окружни суд у року од три дана од дана пријема жалбе (члан 30. ст. 1. и 2), да је рјешење о изреченој заштитној мјери надлежни суд дужан да достави органу или установи надлежној за спровођење извршења у року од три дана од дана доношења рјешења (члан 32. став 1), те да ће се приликом

изрицања заштитних мјера из овог закона водити рачуна о сврси, тежини, трајању изречене мјере и њеној ефикасности (члан 33. став 1).

Разматрајући оспорену одредбу члана 23. став 4. Закона о заштити од насиља у породици у смислу навода и разлога даваоца иницијативе, Суд је, прије свега, имао у виду да је сврха заштитних мјера и поступка њиховог изрицања спречавање новог насиља над истом особом, те отклањање околности које погодују или подстичу извршење нових радњи насиља, као и отклањање посљедица почињеног насиља. Имајући у виду наведено, као и да кривични поступци пред судом трају дужи период, Суд је оцијенио да је законодавац био овлашћен да жртви насиља обезбједи хитну неопходну заштиту у виду изрицања хитних мјера заштите од стране надлежног редовног суда, а у наредном периоду од 30 дана заштитне мјере којима се обезбјеђује продужење трајања те заштите.

Суд је оцијенио да је одредба члана 23. став 4. Закона о заштити од насиља у породици заснована на уставној гаранцији из члана 36. став 1. Устава, којом је прописано да породица, мајка и дијете имају посебну заштиту, а сагласно члану 5. став 1. алинеја 1. и члану 49. став 1. Устава. Такође, Суд је оцијенио да је оспорена одредба сагласна са чланом 121. Устава, којом је утврђено да судску власт врше судови, да су судови самостални и независни и суде на основу Устава и закона, те да судови штите људска права и слободу, утврђена права и интересе правних субјеката и законитост, као и са чланом 122. Устава, према којем се оснивање, надлежност, организација и поступак пред судовима утврђују законом. Како је оспореном одредбом члана 23. став 4. Закона предвиђено да заштитне мјере изриче надлежни суд у прекршајном поступку, а надлежност, организација и поступак пред судовима прописани су посебним законом, Суд је утврдио да је прописивање самог поступка изрицања заштитних мјера у одређеном судском поступку, у овом случају у прекршајном поступку пред надлежним судом, израз законодавне политике, чију цјелисходност Уставни суд, полазећи од одредаба 115. Устава, није надлежан да цијени. Имајући у виду наведено, оспорена законска одредба, по оцјени Суда, није несагласна ни с одредбом члана 5. став 1. алинеја 4. Устава, којом је утврђено да се уставно уређење Републике Српске темељи, између осталог, на владавини права, нити са чланом 108. став 1. Устава.

Одредба члана 110. став 3. Устава на коју такође указује давалац иницијативе, а према којој се кажњива дјела утврђују и казне за њих изричу према закону, односно према другом пропису, који је важио у вријеме извршења дјела, осим ако је нови закон, односно пропис блажи за учиниоца, није од значаја за оцјену уставности одредбе члана 23. став 4. Закона, јер прописане заштитне мјере које изриче надлежни суд у прекршајном поступку, а које имају за циљ да се осигура нужна заштита и безбједност жртве, те отклоне стања или услови који могу бити од утицаја или могу погодovati или подстицајно дјеловати да учинилац убудуће врши радње насиља у породици, нису, по оцјени Суда, у уставноправној вези са наведеном уставном одредбом.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно уређено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-74/20
29. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка г) и чла-

на 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 29. септембра 2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се приједлог за оцјењивање уставности члана 136а. Закона о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16, 110/16, 58/19 и 82/19) и члана 39. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15).

Образложење

Савез синдиката полицијских органа у Босни и Херцеговини, кога заступа Клаудиа Кљајић, адвокат из Бањалуке, поднио је Уставном суду Републике Српске приједлог у форми иницијативе за оцјењивање уставности члана 136а. Закона о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16, 110/16, 58/19 и 82/19) и члана 39. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15). У приједлогу се наводи да је члан 136а. Закона о полицији и унутрашњим пословима у супротности са чланом 10. Устава Републике Српске, јер је нормирањем као у оспореној одредби омогућено повољније пензионисање полицијским службеницима запосленим при Министарству унутрашњих послова Републике Српске у односу на полицијске службенике запослене при Министарству безбједности Босне и Херцеговине који имају пребивалиште у Републици Српској иако се на обје наведене категорије лица приликом уплате доприноса и приликом пензионисања примјењују одредбе ентитетских закона, тј. Закона о доприносима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 114/17 и 112/19) и Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15). Оспореним нормирањем, по мишљењу предлагача, нарушен је принцип равноправности и извршена дискриминација према полицијским службеницима запосленим при Министарству безбједности Босне и Херцеговине са пребивалиштем у Републици Српској, јер они приликом пензионисања немају једнак третман у односу на полицијске службенике запослене при Министарству унутрашњих послова Републике Српске, на које се искључиво оспорена законска одредба примјењује. Такође се наводи да члан 39. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15) није у сагласности са одредбама члана 10. Устава Републике Српске, јер оспорена одредба не даје могућност полицијским службеницима запосленим у агенцијама при Министарству безбједности Босне и Херцеговине да се одрекну права на посебан стаж уколико стечено право не желе да користе, док члан 132. став 2. Закона о полицији и унутрашњим пословима омогућује полицијском службенику запосленом при Министарству унутрашњих послова Републике Српске да му на његов захтјев, у поступку престанка радног односа, ради остваривања права на старосну пензију, Министарство урачуна посебан стаж у двоструком трајању. Због наведеног су, по мишљењу предлагача, полицијски службеници запослени при Министарству безбједности Босне и Херцеговине који имају пребивалиште у Републици Српској дискриминисани у односу на полицијске службенике запослене при Министарству унутрашњих послова Републике Српске иако приликом пензионисања потпадају под исте законе и имају иста права и обавезе као и полицијски службеници запослени у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

Оспореним чланом 136а. Закона о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16, 110/16, 58/19 и 82/19) прописано је да се полицијском службенику лични коефицијент за остваривање права на пензију утврђује на основу пет годишњих плата које су за полицијског службеника најповољније.

Оспореним чланом 39. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске",

бр. 134/11, 82/13 и 103/15) прописано је да се лице из члана 37. овог закона не може одрећи посебног стажа који је утврђен рјешењем Фонда.

Приликом разматрања предметног приједлога Суд је утврдио да Рјешењем овог суда, број: У-91/19, од 28. октобра 2020. године ("Службени гласник Републике Српске", број 110/20), није прихваћена иницијатива за оцјењивање уставности члана 136а. Закона о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16, 110/16, 58/19 и 82/19) јер је Суд оцијенио да оспореним прописивањем није нарушено начело равноправности грађана из члана 10. Устава Републике Српске. Такође, Рјешењем број: У-53/13, од 19. марта 2014. године ("Службени гласник Републике Српске", број 25/14), Уставни суд Републике Српске није прихватио иницијативу за оцјену уставности члана 39. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11 и 82/13), оцјењујући при томе да оспореним нормирањем није повријеђен принцип једнакости из члана 10. Устава Републике Српске јер се оспорена норма једнако односи на сва лица којима је у складу са одредбама наведеног закона рјешењем Фонда утврђен посебан стаж.

С обзиром на наведено, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да одбаци приједлог за оцјењивање уставности члана 136а. Закона о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16, 110/16, 58/19 и 82/19) и члана 39. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15) јер је већ одлучивао о истој ствари.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-80/20
29. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка а) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 29. септембра 2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Рјешења Основног суда у Бијелини, број: 80 0 В 094632 18 В, од 16. јула 2019. године, и Рјешења Округног суда у Бијелини, број: 80 0 В 094632 19 Гж, од 20. јануара 2020. године.

Образложење

Милорад Тешић из Бијелине дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Рјешења Основног суда у Бијелини, број: 80 0 В 094632 18 В, од 16. јула 2019. године, и Рјешења Округног суда у Бијелини, број: 80 0 В 094632 19 Гж, од 20. јануара 2020. године. Давалац иницијативе детаљно образлаже поступак који је претходно доношењу оспорених аката, као и разлоге који су, по његовом мишљењу, утицали на доношење неуставних и незаконитих аката у поступку пред наведеним судовима, те предлаже да Суд утврди да оспорени акти нису у сагласности са Уставом и законом.

Рјешењем Основног суда у Бијелини, број: 80 0 В 094632 18 В, од 16. јула 2019. године, уређена је међа према посљедњем стању посједа између некретнина у посједу Борислава Марјановића из Бијелине, означених као к.ч.

бр. 2686, 2687 и 2688, све уписане у П.л. број: 359/2 к.о. Сухо Поље, и некретнина у посједу Милорада Тешића из Бијељине, означених као к.ч. број: 2682, уписана у П.л. број: 1212/1 к.о. Сухо Поље, све по евиденцији новог премјера, и то на начин како је то наведено у диспозитиву овог рјешења.

Рјешењем Окружног суда у Бијељини, број: 80 0 В 094632 19 Гж, од 20. јануара 2020. године, жалба Милорада Тешића из Бијељине одбијена је као неоснована и првостепено рјешење је потврђено.

Према члану 115. Устава Републике Српске Уставни суд одлучује о сагласности закона са Уставом и о сагласности других прописа и општих аката са Уставом и законом.

Имајући у виду садржину и правну природу оспорених аката, Суд је утврдио да оспорени акти немају карактер општег акта чију уставност и законитост, сагласно одредби члана 115. Устава, оцјењује Уставни суд.

С обзиром на то да се ради о појединачним актима, Суд, на основу члана 37. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), због ненадлежности, није прихватио дату иницијативу.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-81/20
29. септембра 2021. године
Бањалука

Председник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 61. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 29. септембра 2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за оцјењивање уставности члана 3. и члана 6. став 1. Закона о накнадама за вршење услуга премјера и коришћења података катастра непокретности и катастра земљишта ("Службени гласник Републике Српске", број 92/09).

Образложење

Адвокатска комора Републике Српске дала је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 3. и члана 6. став 1. Закона о накнадама за вршење услуга премјера и коришћења података катастра непокретности и катастра земљишта ("Службени гласник Републике Српске", број 92/09). У иницијативи се наводи да су оспорене законске одредбе супротне начелу владавине права из члана 5. алинеја 4, као и начелу подјеле власти из члана 69. Устава Републике Српске. Давалац иницијативе, наиме, сматра да је предметним нормама оспореног закона извршној власти дозвољено да прописује накнаде за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности на начин да се ове накнаде не заснивају на прецизно дефинисаним објективним критеријумима који би се могли довести у везу са њиховом сврхом и правном природом. Због тога се, како се даље истиче, не може утврдити да ли прописана висина накнаде заиста представља новчани еквивалент за вршење предметних услуга. У вези са наведеним, давалац иницијативе указује на Одлуку овог суда, број: У-12/19, од 24. јуна 2020. године, којом је Суд заузео став да су трошкови уписа у Именик адвоката Адвокатске коморе Републике Српске новчани израз стварних утрошак појединих елемената поступка, укључујући и средства за рад, те да не могу представљати приход Адвокатске коморе у паушалном износу. Позивајући се на ставове Суда изнесене у овој одлуци, давалац

иницијативе закључује да су оспореним законским одредбама накнаде за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности прописане као приход Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове у паушалном износу иако исте не представљају стварни новчани еквивалент услуга премјера и коришћења података катастра непокретности. Поред тога, давалац иницијативе сматра да је оспореним нормама законодавна власт препустила извршној власти уређивање законске материје, чиме је нарушено уставно начело подјеле власти. Слиједом наведеног, у иницијативи се предлаже да Суд, након спроведеног поступка, утврди да оспорене законске норме нису у сагласности са Уставом Републике Српске.

У одговору на иницијативу, који је доставила Народна скупштина Републике Српске, износи се став да су наводи иницијативе неосновани, да садрже непотпуно тумачење Устава Републике Српске, те да, у суштини, одражавају незадовољство даваоца иницијативе оспореним законским рјешењем. Давалац иницијативе, како се у одговору истиче, погрешно покушава да направи корелацију Одлуке Уставног суда Републике Српске, број: У-12/19, од 24. јуна 2020. године, са наводима своје иницијативе, како би исту поткријепио, занемарујући при томе чињеницу да је оспореним чланом 3. предметног закона прописано да се накнада за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности плаћа према одлуци коју доноси Влада Републике Српске на приједлог Министарства правде. Народна скупштина такође указује на одредбе члана 173. ст. 1. и 2. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), којим је прописано да се за коришћење података и за услуге које пружа Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове плаћа накнада у складу са посебним законом, те да висину ове накнаде утврђује Влада на приједлог ове управе. У вези с тим, истиче да је Одлуком овог суда, број: У-67/13, од 22. децембра 2014. године, утврђено да је члан 173. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12) у сагласности са Уставом Републике Српске. На основу ових законских овлашћења је, како се даље наводи, донесена Одлука о висини накнада за коришћење података и пружање услуга Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, која је у складу са начелом законитости.

Оспореним одредбама Закона о накнадама за вршење услуга премјера и коришћења података катастра непокретности и катастра земљишта ("Службени гласник Републике Српске", број 92/09) прописано је: да се накнада за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта плаћа према Одлуци о висини накнаде за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта (члан 3. став 1), те да Одлуку из става 1. овог члана доноси Влада Републике Српске (члан 3. став 2). Чланом 6. став 1. овог закона прописано је да су средства прикупљена од накнада за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта приход Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове и користе се за: вршење послова предвиђених средњорочним програмом и годишњим планом послова премјера и успостављања катастра непокретности, одржавање премјера, катастра непокретности и катастра земљишта, имплементацију, развој и одржавање информационог и геоинформационог система, трошкове успостављања архива у електронском облику и трошкове за вођење поступка експропријације и утврђивање граница шума у државној својини.

У поступку оцјењивања уставности и законитости оспорених законских одредаба Суд је, прије свега, имао у виду одредбе т. 10, 17. и 18. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава, којим је утврђено да Република уређује и обезбјеђује, поред осталог, организацију, надлежност и рад државних органа, финансирање остваривања права и дужности Републике и друге односе од интереса за Републику, у складу са Уставом.

Одредбама Устава у односу на које давалац иницијативе тражи оцјену уставности оспорених норми утврђено је да се уставно уређење Републике темељи на владавини права

(члан 5. алинеја 4), те да се државна власт у Републици организује на начелу подјеле власти, при чему уставотворну и законодавну власт остварује Народна скупштина, извршну власт врши Влада, а судска власт припада судовима (члан 69).

Сагласно наведеним уставним овлашћењима, Законом о накнадама за вршење услуга премјера и коришћења података катастра непокретности и катастра земљишта ("Службени гласник Републике Српске", број 92/09) уређени су услови, начин плаћања накнада и начин утврђивања висине накнада за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта. Овим законом су, поред осталог, одређени обвезници предметне накнаде (члан 2), настанак обавезе плаћања (члан 4. став 1), субјекти који су ослобођени обавезе плаћања ове накнаде (члан 8), као и друга питања од значаја за уређивање ове материје. Оспореним нормама члана 3. и члана 6. став 1. овог закона дато је овлашћење Влади Републике Српске да донесе Одлуку о висини накнаде за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта, те је прописано у које сврхе се користе средства прикупљена од ове накнаде.

Са циљем cjеловитог сагледавања оспорених законских одредаба, Суд је, у конкретном случају, имао у виду и члан 90. тачка 4. Устава, којим је утврђено да Влада доноси, поред осталог, одлуке и друга акта за извршавање закона.

Надаље, чланом 6. Закона о катастру и премјеру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18) прописано је да су премјер Републике Српске, катастар непокретности, катастар водова, основни геодетски радници, Централни адресни регистар, регистар просторних јединица, Геоинформациони систем Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске и Инфраструктура геопросторних података Републике Српске од општег интереса за Републику Српску.

Поред тога, чланом 2. став 1. тачка г) Закона о финансирању послова премјера и успостављања катастра непокретности ("Службени гласник Републике Српске", број 20/07) прописано је да се за финансирање послова премјера и успостављања катастра непокретности из Програма послова премјера и успостављања катастра непокретности за период од десет година обезбјеђују средства, поред осталог, од накнада за коришћење података премјера и катастра непокретности и вршења услуга у области премјера и катастра непокретности.

Одредбама члана 2. став 1, члана 33. и члана 126. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16, 57/16 и 31/18), који је био на снази у вријеме доношења оспореног закона, прописано је да је републичка управа дио извршне власти Републике Српске која врши послове у оквиру права и дужности Републике Српске, дефинисани су послови које обавља Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, те је одређено да орган управе може остваривати одређене приходе својом дјелатношћу, у складу са законом. Идентичне норме садрже и члан 2. став 1. и чл. 33. и 120. важећег Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18).

Полазећи, прије свега, од наведених уставних одредаба, Суд је оцијенио да је законодавац овлашћен да на cjеловит начин уреди област премјера и катастра непокретности и катастра водова, те да у оквиру овлашћења из т. 10. и 17. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава, законом уреди и питање накнада за вршење услуга и коришћење података Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове као намјенских средстава у оквиру буџета ове управе. По оцјени Суда, када се има у виду Уставом дефинисан положај и надлежности Владе Републике Српске, прописивање из оспорене норме члана 3. предметног закона, којом се даје овлашћење Влади да донесе Одлуку о висини накнаде за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта, у цијелости је сагласно Уставу и у функцији

је спровођења њене извршне власти у области која је од општег интереса. Законодавац је, дакле, оспореним законом уредио сва темељна питања која се односе на ову накнаду, као што су обвезници, настанак обавезе и начин плаћања, ослобађање од обавезе плаћања и друго, а Влади Републике Српске је дао овлашћење да подзаконским актом одреди висину накнаде. У вези са наведеним, Суд је оцијенио да дефинисање намјене средстава прикупљених од наведене накнаде, како је то прописано оспореним чланом 6. став 1. Закона, такође није супротно начелу уставности, јер се ради о приходима републичког органа управе, чије коришћење законодавац може аутономно уредити у складу са својим уставним овлашћењима и усвојеном законодавном политиком у овој области. Оцјена cjелисходности и оправданости предметног законског рјешења, према члану 115. Устава, није у надлежности овог суда.

Сходно наведеном, оспореним одредбама члана 3. и члана 6. став 1. предметног закона, по оцјени Суда, нису нарушена начела из члана 5. алинеја 4. и члана 69. Устава, како то сматра давалац иницијативе, јер законодавац приликом оспореног прописивања није изашао из оквира релевантних уставних овлашћења, те није довео у питање уставне гаранције о владавини права и подјели власти. Наиме, како из иницијативе произлази, давалац иницијативе се, оспоравајући предметне одредбе Закона о накнадама за вршење услуга премјера и коришћења података катастра непокретности и катастра земљишта, погрешно позива на Одлуку овог суда, број: У-12/19, од 24. јуна 2020. године, којом је утврђено да тачка I Одлуке о висини трошкова уписа у Именик адвоката Адвокатске коморе Републике Српске, број: ИО-09-12-01/2018, од 19. јануара 2018. године, није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о адвокатури, доводећи у везу трошкове уписа у Именик адвоката Адвокатске коморе са накнадом за вршење услуга премјера и коришћења података катастра непокретности. Међутим, Суд сматра да се ради о потпуно различитим новчаним давањима, различите правне природе, који се не могу поредити, посебно када се има у виду правни положај Адвокатске коморе, која је самостална и независна професионална организација адвоката и Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, која је републички орган управе и дио извршне власти Републике Српске.

С обзиром на то да оспореним законом није утврђена висина предметне накнаде, већ је ово питање уређено Одлуком о висини накнаде за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта, коју доноси Влада Републике Српске, Суд је мишљења да су беспредметни наводи даваоца иницијативе да, према оспореним законским нормама, ова накнада не представља стварни новчани еквивалент за вршење услуга премјера и коришћења података катастра непокретности.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-88/20
29. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка д) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 29. септембра 2021. године, д о н и о је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о приступању изради Регулационог плана дијела градског подручја Приједора између дијелова улица Српских великана и Алеје Козарског одреда - Радни назив "Крајина - Целпак Б-1" ("Службени гласник града Приједора", број 14/19).

Образложење

Дражен Комљеновић, Оливера Савовић, Стефан Иветић, Недељко Бришевац, Борислав Грујић, Амор Машовић, Рајка Ступар, Зоран Радаковић, Михајло Рудак и Дејан Вучић, које заступа Андреј Обрадовић, адвокат из Бањалуке, дали су Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о приступању изради Регулационог плана дијела градског подручја Приједора између дијелова улица Српских великана и Алеје Козарског одреда - Радни назив "Крајина - Целпак Б-1" ("Службени гласник града Приједора", број 14/19), коју је донијела Скупштина града Приједора (у даљем тексту: Одлука). У иницијативи се истиче да је оспорена одлука у супротности са чланом 5. став 1. алинеја 4. (у иницијативи погрешно означена као тачка 4) и чланом 108. Устава Републике Српске (у даљем тексту: Устав), као и одредбама члана 40. став 3. тачка д), члана 45. став 1. и члана 50. став 1. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19). Наводи се да оспорена одлука, супротно члану 40. став 3. тачка д) Закона о уређењу простора и грађењу, не садржи рок израде документа просторног уређења, као и да је члан 6. став 5. ове одлуке у супротности са чланом 50. став 1. Закона о уређењу простора и грађењу. Даваоци иницијативе сматрају и да је члан 8. став 2. оспорене одлуке, који прописује да ће носилац израде документа просторног уређења бити одређен на приједлог заинтересованог лица, у супротности са чланом 45. став 1. Закона о уређењу простора и грађењу. С обзиром на изложено, предлаже се да Суд утврди да је оспорена одлука неуставна и незаконита.

У одговору на иницијативу, који је Суду доставио доносилац оспореног акта, наводи се да оспореном одлуком није одређен укупан рок израде Плана, али су рокови за извршење појединих фаза припреме, израде и доношења документа просторног уређења дефинисани кроз поједине чланове предметне одлуке, у складу са законом. У погледу оспореног нормирања у члану 6. став 5. предметне одлуке у одговору се указује на овлашћење градоначелника из члана 59. став 1. тачка 3. Закона о локалној самоуправи, а у вези са разлозима оспоравања члана 8. став 2. предметне одлуке наводи се да није логично да Град Приједор спроведе поступак јавне набавке за избор носиоца израде Плана и изабраног носиоца израде наметне заинтересованом лицу које финансира цијели поступак. Такође, доносилац оспореног акта се у одговору на иницијативу изјаснио да је у досадашњем току поступка припреме, израде и доношења предметног документа просторног уређења разматран преднацрт предметног документа просторног уређења на стручној расправи, да је утврђен нацрт овог документа просторног уређења од стране носиоца припреме документа просторног уређења и извршено оглашавање и излагање нацрта на јавни увид, да је носилац израде предметног документа просторног уређења разматрио све примједбе, приједлоге и мишљења који су достављени током јавног увида, о њима заузео став и о истом у писменој форми обавијестио сва лица која су доставила своје приједлоге, примједбе и мишљења, као и да је оглашена и одржана јавна расправа 13. октобра 2020. године. У контексту изложеног доносилац оспореног акта предлаже да Суд, због неоснованости, не прихвати дату иницијативу.

Оспорену Одлуку о приступању изради Регулационог плана дијела градског подручја Приједора између дијелова улица Српских великана и Алеје Козарског одреда - Радни назив "Крајина - Целпак Б-1" ("Службени гласник града Приједора", број 14/19) донијела је Скупштина града Приједора на основу члана 40. Закона о уређењу простора и

грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 39. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 97/16 и 36/19) и члана 39. Статута Града Приједора ("Службени гласник града Приједора", број 12/17).

Овом одлуком је утврђено да се приступа изради Регулационог плана дијела градског подручја Приједора између дијелова улица Српских великана и Алеје Козарског одреда - Радни назив "Крајина - Целпак Б-1" (у даљем тексту: План), те су одређене границе подручја за које се документ доноси (члан 1), плански период (члан 2), смјернице за израду Плана (члан 3), рок за израду преднацрта Плана, као и да ће након одржавања јавне расправе на нацрт Плана која се мора одржати у прописаном року, приједлог Плана утврдити носилац припреме Плана и градоначелник и доставити га Скупштини града Приједора на одлучивање најдуже у року од 60 дана од дана одржавања јавне расправе (члан 4), садржај Плана (члан 5), да ће носилац припреме Плана након спроведене процедуре из члана 46. Закона утврдити нацрт Плана и мјесто, вријеме и начин излагања Плана на јавни увид, трајање јавног увида, јавна расправа, као и да ће у складу са закључцима утврђеним на јавној расправи носилац припреме Плана и градоначелник утврдити приједлог Плана и доставити га Скупштини града на усвајање (члан 6), да средства за израду Плана и трошкове у поступку његовог доношења обезбјеђује заинтересовани инвеститор (члан 7), да је носилац припреме Плана Градска управа - Одјељење за просторно уређење, а да ће носилац израде Плана бити одређен на приједлог заинтересованог инвеститора, који је обавезан носиоцу припреме из става 1. доставити доказ о избору носиоца израде Плана (члан 8), органи и правна лица од којих је обавезно прибавити мишљења на приједлоге планских рјешења (члан 9), израда елабората Плана (члан 10), да све стручне, административне и друге послове у вези са припремом и доношењем Плана обавља Одјељење за просторно уређење Градске управе Града Приједора (члан 11), именовање савјета Плана (члан 12), као и да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику града Приједора" (члан 13).

У поступку разматрања оспорене одлуке Суд је прије свега утврдио да поступак припреме, израде и доношења предметног документа просторног уређења није окончан јер из изјашњења доносиоца оспорене одлуке произлази да је посљедња реализована активност у поступку припреме и израде овог документа просторног уређења била одржавање јавне расправе о ставу носиоца израде документа просторног уређења, према достављеним примједбама, приједлозима и мишљењима на тај нацрт.

Разматрајући наведену иницијативу, као и оспорени акт, Суд је оцијенио да је предметна одлука акт темпоралног карактера, са временски ограниченим дејством, које се исцрпљује извршењем радњи њиме одређеним. Одлука о приступању изради, односно измјени или допуни документа просторног уређења, коју доноси надлежна скупштина, први је почетни акт у поступку припреме, израде и доношења документа просторног уређења, за чију оцјену уставности и законитости је, када буде усвојен, надлежан Уставни суд, а у тој оцјени и за евентуалну оцјену уставности и законитости и наведене одлуке, као једне од фаза овог поступка. По свом садржају то је прије свега технички, процесни акт, којим се прописује извршење конкретних радњи, те стога, као такав, у овој фази поступка, без доношења завршног акта у овом поступку, не подлијеже контроли овог суда у смислу његових надлежности из члана 115. Устава Републике Српске.

С обзиром на наведено, Суд је оцијенио да је предметна иницијатива за оцјену уставности и законитости Одлуке о приступању изради Регулационог плана дијела градског подручја Приједора између дијелова улица Српских великана и Алеје Козарског одреда - Радни назив "Крајина - Целпак Б-1" ("Службени гласник града Приједора", број 14/19), имајући у виду надлежности Уставног суда, преурђена, с обзиром на чињеницу да тек предстоји поступак, чији је циљ доношење Регулационог плана, односно доно-

шење одговарајуће одлуке надлежне скупштине о приједлогу овог документа просторног уређења.

С обзиром на наведено, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да иницијативу не прихвати јер, по оцјени Суда, не постоје процесне претпоставке за вођење поступка и одлучивање по закону.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-89/20
29. септембра 2021. године
Бањалука

Председник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка д) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 29. септембра 2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се приједлог за оцјењивање уставности и законитости члана 64. Статута Борачке организације Републике Српске, број: I-01/I-04-350-О-6/19, од 4. септембра 2019. године, те Правилника о платама, накнадама и другим примањима у Борачкој организацији Републике Српске, број: I-01/II-04-186-7/17, од 3. маја 2017. године, и Правилника о рачуноводству и рачуноводственим политикама у Борачкој организацији Републике Српске, број: I-02/II-04-378.6/17, од 17. октобра 2017. године.

Образложење

Борачка организација Републике Српске (у даљем тексту: Борачка организација), коју заступа председник Миломир Савчић, поднијела је Уставном суду Републике Српске приједлог за оцјењивање уставности и законитости члана 64. Статута Борачке организације Републике Српске, број: I-01/I-04-350-О-6/19, од 4. септембра 2019. године (у даљем тексту: Статут), који је донијела Скупштина Борачке организације Републике Српске (у даљем тексту: Скупштина), те Правилника о платама, накнадама и другим примањима у Борачкој организацији Републике Српске, број: I-01/II-04-186-7/17, од 3. маја 2017. године, и Правилника о рачуноводству и рачуноводственим политикама у Борачкој организацији Републике Српске, број: I-02/II-04-378.6/17, од 17. октобра 2017. године, које је донијело Председништво Скупштине Борачке организације (у даљем тексту: Председништво). Предлагач истиче да је оспорени члан Статута несагласан са чланом 5. став 2, чланом 7. став 2. и чл. 32. и 270. Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), те чланом 15. став 4. и чл. 16. и 17. Закона о удружењима и фондацијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/01 и 42/05) и самим тим са чланом 108. став 2. Устава. Наиме, предлагач сматра да оспорени члан Статута није у сагласности са наведеним законским одредбама јер овлашћује Председништво Скупштине, као извршно-оперативни орган, да доноси одређене опште акте и с тим у вези указује на члан 47. алинеја 18. Статута, према којем Скупштина доноси остала акта битна за Борачку организацију Републике Српске. Поред тога, предлагач оспорава Правилник о платама, накнадама и другим примањима у Борачкој организацији Републике Српске због, како наводи, несагласности са чл. 5, 7, 32. и 270. Закона о раду, те чл. 15, 16. и 17. Закона о удружењима и фондацијама Републике Српске, као и Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама у Борачкој организацији Републике Српске због несагласности са чланом 7. ст. 1. и 2. Закона о рачуноводству и

ревизији Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 94/15). С обзиром на изложено предлаже да Суд утврди несагласност оспорених аката са Уставом и наведеним законима.

Председник Председништва Скупштине Борачке организације Републике Српске доставио је одговор на наводе из приједлога у коме се, прије свега, оспорава овлашћење председнику Борачке организације да, без одлуке Скупштине, оспорава уставност и законитост општих аката Борачке организације, односно аката које су донијели њени органи, и то Скупштина, као највиши орган, и Председништво, као извршно-оперативни орган. Поред тога, у одговору се наводи да је Статут, као и све његове измјене и допуне, достављен надлежном регистарском суду у Бањалуци, те да је исти прихваћен као правно ваљан документ, односно да Основни суд у Бањалуци није ставио никакву примједбу на овај документ који је донијела Скупштина као највиши орган Борачке организације. У одговору је, такође, указано на начин настанка Борачке организације и начин рада органа ове организације, као и на одређена поступања њеног садашњег председника која, како се наводи, нису у складу са актима Борачке организације. Уз то, детаљно су оспорени наводи из приједлога који се односе на несагласност оспорених аката са Законом о раду, Законом о удружењима и фондацијама Републике Српске, те Законом о рачуноводству и ревизији и предложено је да се приједлог одбаци као недопуштен, односно да се одбије као неоснован.

Скупштина Борачке организације Републике Српске, с позивом на чл. 16. и 31. Закона о удружењима и фондацијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/01 и 42/05), донијела је Статут Борачке организације Републике Српске, број: I-01/I-04-350-О-6/19, од 4. септембра 2019. године. Према члану 1. Статутом се уређују питања назива и сједишта Борачке организације, правни положај и заступање, вријеме на које се оснива организација, права, обавезе и овлашћења Борачке организације, програмски циљеви и задаци, чланство, питања организације органа и њихов правни положај, права и обавезе, организација Стручне службе, оснивање профитних организација, престанак рада, финансирање и остала питања од интереса за рад Борачке организације. Оспореним чланом 64. Статута прописано је да се за обављање административно-техничких, рачуноводствених, информативних, аналитичко-правних и других послова оснива Стручна служба Борачке организације Републике Српске (став 1), те да одлуку о оснивању Стручне службе и доношење Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста врши Председништво Скупштине Борачке организације Републике Српске (став 2).

Правилник о платама, накнадама и другим примањима у Борачкој организацији Републике Српске, број: I-01/II-04-186-7/17, од 3. маја 2017. године, донијело је Председништво Скупштине Борачке организације Републике Српске на основу Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", број 1/16), члана 50. Статута Борачке организације Републике Српске, број: I-01/I-04-287-О-10/16, и Одлуке о утврђивању увећања плате, висине примања по основу рада и висине помоћи раднику Владе Републике Српске, број: 04/I-012-2-1406/16, од 29. јуна 2016. године ("Службени гласник Републике Српске", број 53/16). Овим правилником уређују се начин утврђивања и висина плата, накнада и других примања радника, изабраних, именованих лица и чланова органа и тијела у Борачкој организацији Републике Српске (члан 1).

Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама у Борачкој организацији Републике Српске, број: I-02/II-04-378.6/17, од 17. октобра 2017. године, донијело је Председништво Скупштине Борачке организације Републике Српске позивајући се на члан 50. Статута Борачке организације Републике Српске, те Закон о рачуноводству и ревизији Републике Српске и Међународне стандарде финансијског извјештавања. Овим правилником уређују се организација система књиговодства и рачуноводства, рачуноводствене политике и процедуре, те друга питања од значаја за успостављање ефикасног система књиговодства и

рачуноводства у Борачкој организацији Републике Српске (члан 1).

Имајући у виду да је приједлог којим се оспоравају члан 64. Статута Борачке организације Републике Српске, те Правилник о платама, накнадама и другим примањима у Борачкој организацији Републике Српске и Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама у Борачкој организацији Републике Српске поднијела Борачка организација Републике Српске, коју заступа предсједник Миломир Савчић, те да су наведене опште акте донијели органи Борачке организације Републике Српске (Скупштина и Предсједништво Скупштине), Суд је, прије свега, размотрио питање постојања овлашћења Борачке организације да, у својству предлагача, оспорава уставност и законитост аката које су донијели њени органи, дакле, да оспорава уставност и законитост сопствених аката што, по оцјени Суда, представља претходно питање од којег зависи постојање процесних претпоставки за разматрање овог приједлога у поступку пред Уставним судом.

С тим у вези, Суд је имао у виду да је Законом о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12) прописано, поред осталог, да поступак пред Судом приједлогом могу покренути: општина, град, предузеће, политичка организација односно удружење грађана и друге организације, ако је повријеђено њихово право утврђено Уставом или законом (члан 4. став 2. тачка е), те да су учесници у поступку, поред осталих, органи и организације овлашћени за покретање поступка из члана 4. став 2. овог закона, доносилац закона, другог прописа и општег акта (у даљем тексту: општи акт) чија се уставност, односно законитост оцјењује, политичка организација или удружење грађана чији се општи акт оцјењује (члан 24. т. а), в) и г).

Такође, Суд је имао у виду да је Законом о удружењима и фондацијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/01 и 42/05) прописано, поред осталог, да статут удружења садржи одредбе којима се уређују, поред осталог, назив и сједиште удружења, циљеви и дјелатност удружења, права и обавезе чланова удружења, органи удружења, начин њиховог избора и опозива, овлашћења, кворум и правила гласања, укључујући и специфична питања о којима се одлучује квалификованом већином, трајање њиховог мандата, поступак за сазивање скупштине, заступање (члан 12. алинеје 1, 2, 3, 5. и 10), да је скупштина обавезан орган удружења, те да се статутом удружења могу предвидјети и други органи (члан 15. ст. 1. и 3), да скупштина удружења доноси, поред осталог, статут, његове измјене и допуне и друге акте одређене статутом, те одлучује о другим питањима која нису у надлежности другог органа (члан 16. алинеје 1. и 5).

Уз то, Суд је имао у виду да је Статутом Борачке организације Републике Српске прописано, између осталог, да Борачка организација има својство правног лица, с правима и обавезама утврђеним законом и овим статутом (члан 7. став 1), да Борачку организацију представља и заступа предсједник Скупштине Борачке организације Републике Српске, који је истовремено и предсједник Борачке организације Републике Српске (члан 8. став 1), да је Скупштина Борачке организације Републике Српске највиши орган Борачке организације (члан 46), да Скупштина Борачке организације Републике Српске, поред осталог, доноси Статут Борачке организације Републике Српске, бира предсједника Скупштине Борачке организације Републике Српске, бира Предсједништво Скупштине из састава Скупштине Борачке организације Републике Српске, те доноси остала акта битна за Борачку организацију Републике Српске (члан 47. алинеје 1, 13, 14. и 18), да предсједник Скупштине Борачке организације Републике Српске, поред осталог, сазива Скупштину Борачке организације и њом предсједава, стара се о организацији и раду органа Борачке организације, потписује акта Скупштине, заступа Борачку организацију, предлаже Скупштини разматрање одређених питања из дјелокруга њеног рада, предлаже сазивање сједнице Предсједништва у складу са Пословником о раду Скупштине, врши и друге послове утврђене овим статутом и Пословником о

раду Скупштине (члан 48. алинеје 1, 6, 10, 13, 14. и 15), да је Предсједништво извршно-оперативни орган Скупштине БОРС-а (члан 49. став 1), да је Статут Борачке организације основни акт организације, који доноси Скупштина Борачке организације Републике Српске двотрећинском већином укупног броја чланова Скупштине, те да сва акта која доносе органи Борачке организације морају бити у складу са овим статутом (члан 67).

Полазећи од изложеног, Суд је утврдио да нису испуњене процесне претпоставке за разматрање овог приједлога у поступку пред Уставним судом. Наиме, Борачка организација Републике Српске је, у конкретном случају, истовремено подносилац приједлога за оцјену уставности и законитости и доносилац оспорених аката, односно субјект чији органи су донијели оспорене акте. С обзиром на то да је у питању субјект који је акте донио, односно субјект чији органи су акте донијели, он је овлашћен и да их путем својих органа измијени уколико сматра да би спорно питање требало другачије уредити. Поред тога, доносилац аката има и обавезу да исте усагласи са Уставом и законом, односно да их непосредно уклони из правног поретка Републике Српске уколико сматра да су неуставни и незаконити.

С тим у вези, Суд је имао у виду да је предсједник Борачке организације, који је у име Борачке организације поднио наведени приједлог, истовремено и предсједник Скупштине, која је највиши орган Борачке организације. Такође, Суд је имао у виду да предсједник сазива Скупштину и њом предсједава, да се стара о организацији и раду органа Борачке организације, као и да предлаже Скупштини разматрање одређених питања из дјелокруга њеног рада па и евентуалну потребу усаглашавања оспорених аката с Уставом и законом.

С обзиром на наведено, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), приједлог за оцјену уставности и законитости који је поднијела Борачка организација Републике Српске одбацио јер не постоје процесне претпоставке за вођење поступка и одлучивање по закону.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-10/21
29. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ЈАХОРИНА, ОПШТИНА ПАЛЕ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Јахорина, општина Пале, и то за катастарске парцеле означене као к.ч. бр. 100/1 и 101/1, укупне површине од 14 802 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастар непокретности за дио катастарске општине Јахорина, општина Пале, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта за к.о. Прача Горња, и то за парцеле означене као к.ч. бр. 1618/385 и 1618/469.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-3310/21
6. октобра 2021. године
Бањалука

Директор,
Босилјка Предраговић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ МИЛОШЕВЦИ, ОПШТИНА ЛАКТАШИ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Милошевци, општина Лакташи, и то за катастарске парцеле бр. 481/2, 481/6, 481/7 и 481/8, уписане у Привремени лист непокретности број: 264 к.о. Милошевци, површине 2079 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Милошевци, општина Лакташи, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта за парцеле бр. 481/2, 481/6, 481/7 и 481/8, уписане у Посједовни лист број: 264 к.о. Милошевци, као и земљишна књига за парцеле бр. 389/3, 389/11, 389/9 и 389/10, уписана у земљишнокњижни уложак број: 218 к.о. Милошевци.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-3165/21
22. септембра 2021. године
Бањалука

Директор,
Босилјка Предраговић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ШТИВОР, ОПШТИНА ПРЊАВОР

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Штивор, општина Прњавор, површине од 40 442 м², и то за парцеле које су означене као к.ч. бр. 40, 41, 44, 443/2, 443/5, 445/2, 443/1, 445/1, 465/2, 441/1, 175/2, 176 и 180, основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу дијела катастра непокретности за дио катастарске општине Штивор, општина Прњавор, стављају се ван снаге и престају да важе:

- катастар земљишта за к.о. Штивор, и то за парцеле означене као к.ч. бр. 40, 41, 44, 443/2, 443/5, 445/2, 443/1, 445/1, 465/2, 441/1, 175/2, 176 и 180;

- земљишна књига за к.о. Штивор, и то за парцеле које су означене као к.ч. бр. 89, 92, 129/17, 129/18, 129/2, 129/6, 130/2, 130/3, 131/1, 131/2, 131/3, 131/4, 135/2, 223/5, 223/6 и 223/8.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.08/951-84/18
13. септембра 2021. године
Бањалука

Директор,
Босилјка Предраговић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА КАТАСТАРСКУ ОПШТИНУ БЕШЊЕВО, ОПШТИНА ШИПОВО

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бешњево, општина Шипово, укупне површине 7 088 218 м², осим за парцеле које су означене као к.ч. бр. 10, 31/1, 31/2, 54, 56, 57, 73/1, 74, 127, 144, 195, 200, 203, 206, 207, 212, 217, 246, 249, 267, 296, 298, 321, 361, 371, 375, 379, 380, 381, 382, 385, 411, 412, 417, 448, 466/1, 466/3, 467, 468, 469, 473, 495, 496, 497, 498, 514, 558, 559, 561, 577, 579, 585, 586, 610, 624, 629, 637, 639, 655, 665, 666, 667, 693, 716, 717, 737, 750, 805, 806, 849, 857, 858, 906, 907, 931, 938, 943, 944, 953, 963, 964, 983, 1008, 1021, 1022, 1043, 1054, 1061, 1062/2, 1063/2, 1121, 1146, 1149, 1160/4, 1162, 1163, 1175, 1196, 1211, 1222, 1228, 1236, 1237, 1238/2, 1249, 1264, 1265, 1266, 1279, 1303, 1308/1, 1319/2, 1320/2, 1321, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1345, 1347, 1348, 1349, 1408, 1415, 1416, 1427, 1428, 1432, 1433 и 1437/2, основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бешњево, општина Шипово, ставља се ван снаге и престаје да важи катастар непокретности по корисницима за к.о. Бешњево, осим за парцеле које су означене као к.ч. бр. 10, 31/1, 31/2, 54, 56, 57, 73/1, 74, 127, 144, 195, 200, 203, 206, 207, 212, 217, 246, 249, 267, 296, 298, 321, 361, 371, 375, 379, 380, 381, 382, 385, 411, 412, 417, 448, 466/1, 466/3, 467, 468, 469, 473, 495, 496, 497, 498, 514, 558, 559, 561, 577, 579, 585, 586, 610, 624, 629, 637, 639, 655, 665, 666, 667, 693, 716, 717, 737, 750, 805, 806, 849, 857, 858, 906, 907, 931, 938, 943, 944, 953, 963, 964, 983, 1008, 1021, 1022, 1043, 1054, 1061, 1062/2, 1063/2, 1121, 1146, 1149, 1160/4, 1162, 1163, 1175, 1196, 1211, 1222, 1228, 1236, 1237, 1238/2, 1249, 1264, 1265, 1266, 1279, 1303, 1308/1, 1319/2, 1320/2, 1321, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1345, 1347, 1348, 1349, 1408, 1415, 1416, 1427, 1428, 1429, 1432, 1433 и 1437/2.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.08/951-6/20
16. септембра 2021. године
Бањалука

Директор,
Босилјка Предраговић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ЧИФЛУК, ОПШТИНА ШИПОВО

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Чифлук, општина Шипово, и то за катастарске парцеле к.ч. бр. 49, 50, 637, 113, 437, 575, 57, 24/1, 25, 26, 56, 177/2, 199, 204, 206, 210, 215, 250/1, 175, 176, 225, 165/1, 224, 218, 161/1, 216, 348, 288, 263, 1219/3, 1310/2, 1311/3, 1312/4, 1370, 1372/1, 1372/2, 89, 245, 350/2, 98/2, 716, 756, 757, 234, 235, 221, 334, 118, 119, 185, 211, 184, 326/2, 332, 333, 88, 109, 111, 322, 323, 335, 336, 337, 338, 344, 366, 371, 321, 173, 174, 253/2, 1176, 1826/2, 1826/3, 1831/1, 1831/2, 1878, 191/1, 191/2, 191/3, 191/4, 220, 252, 253/1, 254, 1879, 295, 296/1, 297, 1133, 10, 208, 895, 1490, 1642, 1679, 294, 1882, 104/2, 108, 27, 29, 85, 115/2, 505, 506,

561, 571, 644, 645, 657, 190/1, 90, 101, 105, 106, 1534, 1613, 1624, 1637, 38/1, 81, 82, 130, 131, 1622, 1633, 239, 95, 240, 87/2, 115/3, 115/7, 28, 37, 91, 137, 102, 103, 104/1, 107, 34, 51, 52, 60, 74, 75, 531, 250/2, 340, 315, 1950, 1951, 1967, 1968, 1969, 1979, 1998, 1999, 2177, 2257, 2272, 2291, 2336, 359, 233, 237, 76, 77, 78, 79, 80, 232, 357, 362, 364, 2035, 2036, 2178, 2179, 2198, 2253, 2707, 2709, 2710/3, 2736, 2802, 2803, 356, 341/1, 342, 258/2, 258/4, 309, 203, 350/7, 155, 100/1, 42, 43, 44, 99, 129, 483/4, 493, 671/1, 672/1, 673/1, 676/2, 677/2, 132, 483/2, 671/2, 672/2, 673/2, 133, 100/2, 483/3, 671/3, 672/3, 673/3, 702, 804, 805, 98/1, 150, 151, 156/1, 157, 219, 255, 256/1, 156/2, 41, 93, 509, 614, 615, 616, 46, 47, 148, 153, 149, 238/1, 238/2, 472, 256/2, 620, 697, 720, 94, 257/2, 361, 202, 122, 187, 327, 848, 852, 853, 887, 901, 931, 936, 999, 372/1, 249, 231, 331, 146, 159, 193, 230, 18, 1659, 143, 281, 807, 808, 809, 810, 72, 236/1, 236/2, 160, 169, 171, 172, 183, 223, 698/1, 192, 20, 328, 201, 241, 242, 126, 127, 283, 145, 350/6, 291, 300, 140, 347, 365, 1884, 1953, 1954, 1996, 2043, 316, 124, 367, 271, 313, 310, 305, 1815, 1888, 1961, 2119, 2120, 2121, 128, 2024, 2069, 2070, 2114, 2135, 141, 315/1, 11, 12, 9, 16, 1/2, 248, 6/1, 7, 8, 6/2, 15, 30, 31, 36, 39, 45, 125, 136, 154, 180, 266, 280, 287, 302, 312, 319, 324, 341/2, 360, 376, 377, 378, 379, 383, 495, 511, 548, 588, 598, 638, 642, 678, 730, 859, 884, 896, 1117, 1544, 1592, 1636, 1643, 1644, 1649, 1651, 1652, 1760, 1898, 1939, 2031/2, 2313, 2611, 2774, 2823, 2824/1, 2824/2, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869/1, 2870, 2871, 2872/1, 2873, 2874, 2875, 2876, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2917, 2918, 2919, 2920, 163, 186, 353, 354, 373, 350/9, 350/12, 197, 198, 207, 40, 647, 648, 649, 343, 369, 1415, 2360, 2392, 2393, 2447, 2452, 2483, 2497, 54, 261, 303, 304, 306, 195, 196, 262, 142, 278, 144, 200, 178, 182, 217, 92, 96, 260, 279, 259/2, 299, 170, 158, 226, 346, 53, 267, 1189, 1466/1, 1765/1, 1765/3, 1784/5, 1786/5, 1790/1, 1791/1, 1792, 2574/3, 2577/6, 349/1, 162, 2267, 358, 314, 4, 5, 290, 350/3, 164, 222, 713, 714, 762, 763, 711, 712, 1665, 1666, 1667, 517, 442, 454, 468, 469, 513, 516, 526, 574, 578, 387, 388, 440, 483/1, 484, 397, 398, 399, 400, 865, 866, 867, 640, 408, 641/4, 643/7, 643/9, 869, 643/6, 641/2, 641/1, 868, 797, 799, 800, 801, 802, 803, 796, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 798, 775, 776, 777, 822, 823, 824, 829, 834, 835, 836, 837, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785/1, 830/1, 831/1, 832/1, 833, 1535, 1614, 1402, 2473, 1634/1, 1202, 1542, 2531, 2535, 414, 1257, 1258, 1259, 1260, 1540, 1541, 1547, 1591, 449, 2898, 2899, 1099, 1136, 1053, 1054, 1219/2, 1309/2, 1309/4, 1311/2, 1312/2, 1364/1, 1365/1, 1309/3, 1310/3, 1372/3, 1219/1, 1310/1, 1312/3, 1312/5, 1364/2, 1365/2, 1309/1, 1311/1, 1312/1, 1366, 2204, 2205, 1198, 669, 670, 735, 737, 759, 760, 761, 769, 1020/4, 2615, 2616, 2588, 768/2, 426/1, 764, 765, 766, 740, 2619, 705, 706, 1585, 1587, 1588, 1589, 1590, 940/1, 941, 942/1, 1018/2, 1020/3, 1586/1, 942/2, 1019, 1020/2, 1586/2, 750, 751, 752, 753, 754, 938, 939, 1021, 1022, 997, 1017, 1583, 1584, 1104, 1105, 1106, 1698, 1702, 1703, 1704, 1712, 1713, 1714, 994/1, 1028/1, 1029/1, 944, 945, 994/3, 1026, 1028/2, 1029/2, 994/2, 1027, 1028/3, 1029/3, 1030, 1031, 717, 718, 1654, 1656, 1662, 1663, 1664, 1669, 1670, 1692, 1693, 1696, 1699, 1700, 1705/1, 1706/1, 1707/1, 1708, 1711/2, 1710, 1705/2, 1706/2, 1707/2, 1709, 1711/1, 1924, 1941, 2080, 2139, 664, 665, 722, 532, 533, 540, 544, 550, 577, 661, 662, 1580, 1618, 534, 537, 538, 545, 549, 556, 557, 1483, 1484, 1623, 1040, 1041, 1485, 1486, 1487, 1491, 1526, 1572, 1573, 1577, 1579, 1619, 1621, 1625, 500, 501, 502, 543, 553, 1581, 1617, 607, 608, 609, 610, 923, 924, 597, 631, 878, 881, 912, 611, 612, 613, 870, 875, 879, 880, 914, 915, 916, 1178/1, 1178/2, 1179, 2420, 2752, 2753, 2176, 2255, 2256, 2266, 2289, 2290, 2299, 2323, 2327, 2410, 2690, 2691, 2706, 2771, 2772, 2773, 2227, 2106, 2107, 2717, 2210, 2270, 2260, 2102, 2103, 2162, 2710/4, 2710/5, 2186, 2187, 2194, 2195, 2196, 2710/1, 2711/3, 1978, 2073, 2201, 2202, 2203, 2296, 2331, 2395, 2401, 2411, 2421, 2422, 2579/1, 2688, 2700, 2775, 2780, 2784, 2172, 2175, 2189, 2190, 2247, 2248, 2249, 2263, 2271, 2288, 2311, 2319, 2324, 2330, 2396, 2408, 2435, 2686, 2687, 2760, 2779, 2785, 2314, 2316, 2322, 2695, 2301, 2261, 2238, 2244, 2292, 2293, 2329, 2703, 1987, 1988, 2165, 2169, 2174, 2185, 2191, 2241, 2273, 2286, 2294, 2303, 2305, 2309, 2321, 2332, 2407, 2414, 2417, 2677, 2678, 2702, 2765, 2766, 2777, 2788, 1977, 2183, 2268, 2269, 2298, 2300, 2333, 2398, 2399, 2400, 2680, 2681, 2697, 2770, 2776, 2778, 2783, 873, 402, 592, 593, 634, 635, 882, 17, 33, 277, 284, 285, 286, 289, 292, 296/2, 320, 325, 329, 339, 349/2, 350/4, 350/5, 350/8, 350/10, 350/11, 355, 363, 374, 375, 380, 381, 410, 443, 444, 806, 811, 846, 925, 1304, 1367, 1383, 1446, 1492, 1515, 1554, 1653, 1655, 1668, 1680/1, 1687, 1701, 1715, 1716, 1717, 1771, 1842, 1859, 1904, 1913, 1914, 1917, 1927, 1937, 2235, 2718, 2741, 2789, 2804, 2805, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2893, 2909, 2910, 1331, 1332, 1333, 1337, 1338, 1339, 1343, 1344, 1427, 1428, 1429, 1430, 1436, 1437, 885, 981, 982, 983, 984, 985, 1595, 1606, 1607, 1599, 952, 961, 962, 963, 1610, 1611, 1597, 1598, 1885, 1124, 1890, 1899, 1900, 1341, 1342, 955/2, 1600/2, 1603, 1604, 1605, 955/1, 1600/1, 1601, 1327, 1335, 1336, 1348, 1349, 1350, 1351, 1476, 1477, 964, 965, 980, 1528, 1602, 1608, 1190, 1362, 1369, 1377, 721, 2258, 2259/1, 2641, 2642, 2643, 2444, 2445, 2628/3, 2629, 2657, 2658, 643/5, 643/4, 643/3, 643/2, 677/1, 677/3, 690, 715, 671/4, 482, 621/2, 134, 490, 676/1, 679, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 688, 700, 621/1, 696, 699, 503, 504, 2525/2, 1236, 1891, 1892, 1893, 905, 909, 382, 890, 891, 892, 900, 940/2, 1012, 855, 857, 860, 907, 908, 930, 953, 954, 1002/1, 847, 899, 932, 1016, 854, 1005, 861, 906, 1100, 863, 864, 898, 928, 929, 933, 934, 1000, 1009, 1010, 1011, 849, 850, 851, 902, 903, 904, 990, 1008, 2578/2, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 694, 731, 732, 733, 773, 826, 827, 828, 770, 771, 772, 774, 820, 821, 812, 813, 814, 815, 838, 839, 840, 946, 966, 971/1, 971/2, 974, 975, 976, 977, 989, 991, 992, 1015, 1262, 1264, 1549, 816, 817, 818, 819, 514, 515, 2580, 2525/1, 2556, 2557, 2276, 2732, 2582, 2583, 2651, 2739, 2555, 2558, 1123, 1657, 2650, 1018/1, 1020/1, 1345, 1346, 1347, 585/1, 411, 412, 413, 416, 450, 582, 595, 625, 626, 876, 587, 594, 624, 627, 2617, 2618/1, 2618/2, 2581, 1578/2, 1502, 1503, 1525, 1638, 1647, 1723, 1735, 1745, 1746, 1747, 546, 547, 572, 654, 658, 1883, 1992, 2076, 1963, 1864, 1905, 2029, 2149, 2083, 2158, 2159, 2573, 2055, 2056, 2062, 2063, 2064, 2575, 1946, 2071, 2077, 2124, 2136, 2140, 1816, 1962, 2125, 2126, 2127, 1887/1, 2081, 2082, 2128, 2129, 2130, 1848, 1897, 2049, 2074, 2089, 2143, 2145, 2147, 2157, 2232, 1855/4, 1928/2, 1929/1, 1942/2, 1821, 1915, 1997, 2000, 2001, 2002, 2015, 2028, 2034, 2037, 2052, 473, 474, 480, 1853, 1854, 1916, 1957, 1958, 1959, 1989, 2006, 2025, 2026, 2027, 2084, 2118, 2152, 1861, 2010, 1929/3, 2020, 2031/1, 2031/3, 2060, 2086, 1838/1, 1944, 2003, 2047, 2048, 2075, 1424, 2668, 2669, 2724, 2808, 2663, 2664, 2665, 2725, 2726, 2727, 2758, 2412, 2748, 2749, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2397, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2659, 2660, 2661, 2662, 2743, 2742, 2757, 2214, 2215, 2216, 2458, 2524, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597/1, 2598, 2599, 2605, 2614, 2646, 2649, 2601, 2602, 2647, 2597/2, 2590, 2603, 2604, 2648, 1042, 1043, 1293, 1050, 1051, 1052, 1097, 1252, 1210, 1211, 1235, 1212, 1206, 1207, 1208, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1228, 1229/1, 1229/2, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1174, 1175, 1150, 1152, 1205, 1238, 1291/2, 1137, 1138, 1290, 1047, 1048, 1068, 1251, 1277, 1297, 1302, 1286, 1287, 1073, 1080, 1084, 1109, 1110, 1255, 1274, 1282, 1294, 1072, 1078, 1079, 1114, 1127, 1134, 1135, 1298, 1301, 641/3, 643/8, 1140, 1141, 1091, 1092, 1120/2, 1122, 1291/1, 1291/3, 1292, 1085, 1069, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1093, 1271, 1275, 1276, 1256, 1116, 1118, 1060, 1061, 1115, 1120/1, 1121, 1285, 1288/1, 1288/2, 1289, 1299, 1300, 1062, 1063, 1064, 1253, 1280, 1281, 1283/1, 1283/2, 1284, 1295, 1296, 1044, 1045, 1046, 1049, 1420, 1421, 2572, 2476, 2350, 2480, 2529, 1387, 1401, 2349, 2380, 2390, 2391, 2490, 2491, 2568, 2569, 1395, 1407, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 2347, 2348, 2375, 2376, 2472, 2486, 2488/1, 2489/2, 2499, 2570, 2586, 2587, 1385/1, 2346/1, 2346/2, 2484, 2559, 2563, 1385/2, 1408, 2379, 2566, 2567, 2381, 2382, 2383, 1418, 1926, 2096, 2097, 2459, 2482, 1390, 1400, 1406, 2341, 2353, 2356, 2365, 2368, 2369, 2388, 2394, 2439, 2440, 2475, 2481, 2495, 2734, 2500, 2501, 2502, 2503, 2526, 2527, 2528, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2552, 2553, 2560, 2584, 2505, 2511, 2513, 2516, 2534, 2532, 2549, 2550, 1386, 1393, 1422, 1423, 1925, 2098, 2099, 2100, 2101, 2374, 2384, 2465, 2466, 2467/1, 2477, 2478, 2571, 2506, 2507, 2510, 2515, 2533, 2509, 2512, 2514, 2517, 2518, 2536,

1388, 1391, 2352, 2357, 2359, 2387, 2494, 1394, 1404, 1416, 2342, 2370, 2373, 2448, 2565, 1389, 1398, 1405, 2343, 2351, 2358, 2364, 2371, 2372, 2386, 2404, 2474, 2487, 2492, 2493, 2504, 2562, 2733, 1403, 1425, 2344, 2345, 2377, 2378, 2468, 2469/1, 2470, 2496, 886, 738, 739, 415, 429, 404, 405, 406, 407, 393, 394, 395, 396, 403, 2188, 2197, 2277, 2710/2, 2711/1, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1788, 1834, 1874, 392, 1817, 1938, 2111, 2112, 1836, 1837, 1839, 2033, 744, 2631, 2632/2, 2613, 1802, 1808, 1809, 1829, 1830, 1381, 1419, 1448, 1449, 1452, 1453, 1457, 1763, 1764/1, 1787, 1789, 1793, 1794, 1807, 1438, 1439, 1447, 2574/7, 2577/7, 1466/2, 1784/2, 1785/2, 1786/2, 2574/5, 2577/1, 1784/1, 1785/1, 1786/1, 2574/1, 2577/2, 1454, 1765/4, 1380, 1467/1, 1784/4, 1785/4, 1786/4, 2574/6, 2577/5, 1450, 1451, 1456/1, 1472, 1473, 1781/3, 1810, 1811/2, 1812, 1813, 1456/4, 1471, 1478, 1767/2, 1781/2, 1782/2, 1783/2, 1811/3, 1833, 1456/2, 1469, 1470, 1475, 1768, 1769, 1770, 1780, 1781/1, 1801, 1806, 1456/3, 1766, 1767/1, 1781/4, 1782/1, 1783/1, 1811/1, 1113, 2589, 2579/2, 2405, 2612, 2609, 2610, 2449, 680, 689, 583, 897, 1195, 1200, 1373, 1374, 1375, 1376, 1518, 1522, 1631, 1632, 1736, 1737, 1742, 1748, 1749, 1751, 1753, 1757, 1772, 1773, 1774, 1308, 1324, 1519, 1523, 1630, 1872, 1315, 1316, 1360, 1322, 1323, 1479, 1505, 1521, 1524, 1639, 1648, 1650, 1718, 1724, 1733, 1734, 1743, 1744, 1759/1, 1203, 1321/3, 1363/2, 1511/3, 1640, 1641, 1720, 1731/1, 1732/1, 1313, 1361, 1199, 1307, 1500, 1719, 1738, 1739, 1750, 1754, 1755, 1756, 1758, 2208, 2209, 1658, 1660, 1661, 1671, 1672, 2508, 825, 830/2, 831/2, 832/2, 326/1, 326/3, 451, 452, 453, 606, 1364/3, 1364/4, 1371, 1444, 1445, 1494, 1497, 2004, 2551, 147, 589, 632, 937, 1119 и 910, у укупној површини од 7 452 497 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске.

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Чифлук, општина Шипово, ставља се ван снаге и престаје да важи катастар непокретности по корисницима за парцеле к.ч. бр. 49, 50, 637, 113, 437, 575, 57, 24/1, 25, 26, 56, 177/2, 199, 204, 206, 210, 215, 250/1, 175, 176, 225, 165/1, 224, 218, 161/1, 216, 348, 288, 263, 1219/3, 1310/2, 1311/3, 1312/4, 1370, 1372/1, 1372/2, 89, 245, 350/2, 98/2, 716, 756, 757, 234, 235, 221, 334, 118, 119, 185, 211, 184, 326/2, 332, 333, 88, 109, 111, 322, 323, 335, 336, 337, 338, 344, 366, 371, 321, 173, 174, 253/2, 1176, 1826/2, 1826/3, 1831/1, 1831/2, 1878, 191/1, 191/2, 191/3, 191/4, 220, 252, 253/1, 254, 1879, 295, 296/1, 297, 1133, 10, 208, 895, 1490, 1642, 1679, 294, 1882, 104/2, 108, 27, 29, 85, 115/2, 505, 506, 561, 571, 644, 645, 657, 190/1, 90, 101, 105, 106, 1534, 1613, 1624, 1637, 38/1, 81, 82, 130, 131, 1622, 1633, 239, 95, 240, 87/2, 115/3, 115/7, 28, 37, 91, 137, 102, 103, 104/1, 107, 34, 51, 52, 60, 74, 75, 531, 250/2, 340, 315, 1950, 1951, 1967, 1968, 1969, 1979, 1998, 1999, 2177, 2257, 2272, 2291, 2336, 359, 233, 237, 76, 77, 78, 79, 80, 232, 357, 362, 364, 2035, 2036, 2178, 2179, 2198, 2253, 2707, 2709, 2710/3, 2736, 2802, 2803, 356, 341/1, 342, 258/2, 258/4, 309, 203, 350/7, 155, 100/1, 42, 43, 44, 99, 129, 483/4, 493, 671/1, 672/1, 673/1, 676/2, 677/2, 132, 483/2, 671/2, 672/2, 673/2, 133, 100/2, 483/3, 671/3, 672/3, 673/3, 702, 804, 805, 98/1, 150, 151, 156/1, 157, 219, 255, 256/1, 156/2, 41, 93, 509, 614, 615, 616, 46, 47, 148, 153, 149, 238/1, 238/2, 472, 256/2, 620, 697, 720, 94, 257/2, 361, 202, 122, 187, 327, 848, 852, 853, 887, 901, 931, 936, 999, 372/1, 249, 231, 331, 146, 159, 193, 230, 18, 1659, 143, 281, 807, 808, 809, 810, 72, 236/1, 236/2, 160, 169, 171, 172, 183, 223, 698/1, 192, 20, 328, 201, 241, 242, 126, 127, 283, 145, 350/6, 291, 300, 140, 347, 365, 1884, 1953, 1954, 1996, 2043, 316, 124, 367, 271, 313, 310, 305, 1815, 1888, 1961, 2119, 2120, 2121, 128, 2024, 2069, 2070, 2114, 2135, 141, 350/1, 11, 12, 9, 16, 1/2, 248, 6/1, 7, 8, 6/2, 15, 30, 31, 36, 39, 45, 125, 136, 154, 180, 266, 280, 287, 302, 312, 319, 324, 341/2, 360, 376, 377, 378, 379, 383, 495, 511, 548, 588, 598, 638, 642, 678, 730, 859, 884, 896, 1117, 1544, 1592, 1636, 1643, 1644, 1649, 1651, 1652, 1760, 1898, 1939, 2031/2, 2313, 2611, 2774, 2823, 2824/1, 2824/2, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869/1, 2870, 2871, 2872/1, 2873, 2874, 2875,

2876, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2917, 2918, 2919, 2920, 163, 186, 353, 354, 373, 350/9, 350/12, 197, 198, 207, 40, 647, 648, 649, 343, 369, 1415, 2360, 2392, 2393, 2447, 2452, 2483, 2497, 54, 261, 303, 304, 306, 195, 196, 262, 142, 278, 144, 200, 178, 182, 217, 92, 96, 260, 279, 259/2, 299, 170, 158, 226, 346, 53, 267, 1189, 1466/1, 1765/1, 1765/3, 1784/5, 1786/5, 1790/1, 1791/1, 1792, 2574/3, 2577/6, 349/1, 162, 2267, 358, 314, 4, 5, 290, 350/3, 164, 222, 713, 714, 762, 763, 711, 712, 1665, 1666, 1667, 517, 442, 454, 468, 469, 513, 516, 526, 574, 578, 387, 388, 440, 483/1, 484, 397, 398, 399, 400, 865, 866, 867, 640, 408, 641/4, 643/7, 643/9, 869, 643/6, 641/2, 641/1, 868, 797, 799, 800, 801, 802, 803, 796, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 798, 775, 776, 777, 822, 823, 824, 829, 834, 835, 836, 837, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785/1, 830/1, 831/1, 832/1, 833, 1535, 1614, 1402, 2473, 1634/1, 1202, 1542, 2531, 2535, 414, 1257, 1258, 1259, 1260, 1540, 1541, 1547, 1591, 449, 2898, 2899, 1099, 1136, 1053, 1054, 1219/2, 1309/2, 1309/4, 1311/2, 1312/2, 1364/1, 1365/1, 1309/3, 1310/3, 1372/3, 1219/1, 1310/1, 1312/3, 1312/5, 1364/2, 1365/2, 1309/1, 1311/1, 1312/1, 1366, 2204, 2205, 1198, 669, 670, 735, 737, 759, 760, 761, 769, 1020/4, 2615, 2616, 2588, 768/2, 426/1, 764, 765, 766, 740, 2619, 705, 706, 1585, 1587, 1588, 1589, 1590, 940/1, 941, 942/1, 1018/2, 1020/3, 1586/1, 942/2, 1019, 1020/2, 1586/2, 750, 751, 752, 753, 754, 938, 939, 1021, 1022, 997, 1017, 1583, 1584, 1104, 1105, 1106, 1698, 1702, 1703, 1704, 1712, 1713, 1714, 994/1, 1028/1, 1029/1, 944, 945, 994/3, 1026, 1028/2, 1029/2, 994/2, 1027, 1028/3, 1029/3, 1030, 1031, 717, 718, 1654, 1656, 1662, 1663, 1664, 1669, 1670, 1692, 1693, 1696, 1699, 1700, 1705/1, 1706/1, 1707/1, 1708, 1711/2, 1710, 1705/2, 1706/2, 1707/2, 1709, 1711/1, 1924, 1941, 2080, 2139, 664, 665, 722, 532, 533, 540, 544, 550, 577, 661, 662, 1580, 1618, 534, 537, 538, 545, 549, 556, 557, 1483, 1484, 1623, 1040, 1041, 1485, 1486, 1487, 1491, 1526, 1572, 1573, 1577, 1579, 1619, 1621, 1625, 500, 501, 502, 543, 553, 1581, 1617, 607, 608, 609, 610, 923, 924, 597, 631, 878, 881, 912, 611, 612, 613, 870, 875, 879, 880, 914, 915, 916, 1178/1, 1178/2, 1179, 2420, 2752, 2753, 2176, 2255, 2256, 2266, 2289, 2290, 2299, 2323, 2327, 2410, 2690, 2691, 2706, 2771, 2772, 2773, 2227, 2106, 2107, 2717, 2210, 2270, 2260, 2102, 2103, 2162, 2710/4, 2710/5, 2186, 2187, 2194, 2195, 2196, 2710/1, 2711/3, 1978, 2073, 2201, 2202, 2203, 2296, 2331, 2395, 2401, 2411, 2421, 2422, 2579/1, 2688, 2700, 2775, 2780, 2784, 2172, 2175, 2189, 2190, 2247, 2248, 2249, 2263, 2271, 2288, 2311, 2319, 2324, 2330, 2396, 2408, 2435, 2686, 2687, 2760, 2779, 2785, 2314, 2316, 2322, 2695, 2301, 2261, 2238, 2244, 2292, 2293, 2329, 2703, 1987, 1988, 2165, 2169, 2174, 2185, 2191, 2241, 2273, 2286, 2294, 2303, 2305, 2309, 2321, 2332, 2407, 2414, 2417, 2677, 2678, 2702, 2765, 2766, 2777, 2788, 1977, 2183, 2268, 2269, 2298, 2300, 2333, 2398, 2399, 2400, 2680, 2681, 2697, 2770, 2776, 2778, 2783, 873, 402, 592, 593, 634, 635, 882, 17, 33, 277, 284, 285, 286, 289, 292, 296/2, 320, 325, 329, 339, 349/2, 350/4, 350/5, 350/8, 350/10, 350/11, 355, 363, 374, 375, 380, 381, 410, 443, 444, 806, 811, 846, 925, 1304, 1367, 1383, 1446, 1492, 1515, 1554, 1653, 1655, 1668, 1680/1, 1687, 1701, 1715, 1716, 1717, 1771, 1842, 1859, 1904, 1913, 1914, 1917, 1927, 1937, 2235, 2718, 2741, 2789, 2804, 2805, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2893, 2909, 2910, 1331, 1332, 1333, 1337, 1338, 1339, 1343, 1344, 1427, 1428, 1429, 1430, 1436, 1437, 885, 981, 982, 983, 984, 985, 1595, 1606, 1607, 1599, 952, 961, 962, 963, 1610, 1611, 1597, 1598, 1885, 1124, 1890, 1899, 1900, 1341, 1342, 955/2, 1600/2, 1603, 1604, 1605, 955/1, 1600/1, 1601, 1327, 1335, 1336, 1348, 1349, 1350, 1351, 1476, 1477, 964, 965, 980, 1528, 1602, 1608, 1190, 1362, 1369, 1377, 721, 2258, 2259/1, 2641, 2642, 2643, 2444, 2445, 2628/3, 2629, 2657, 2658, 643/5, 643/4, 643/3, 643/2, 677/1, 677/3, 690, 715, 671/4, 482, 621/2, 134, 490, 676/1, 679, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 688, 700, 621/1, 696, 699, 503, 504, 2525/2, 1236, 1891, 1892, 1893, 905, 909, 382, 890, 891, 892, 900, 940/2, 1012, 855, 857, 860, 907, 908, 930, 953, 954, 1002/1, 847, 899, 932, 1016, 854, 1005, 861, 906, 1100, 863, 864, 898, 928, 929, 933, 934, 1000, 1009, 1010, 1011, 849, 850, 851, 902, 903, 904, 990, 1008, 2578/2, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 694, 731, 732, 733, 773, 826, 827, 828, 770, 771, 772,

774, 820, 821, 812, 813, 814, 815, 838, 839, 840, 946, 966, 971/1, 971/2, 974, 975, 976, 977, 989, 991, 992, 1015, 1262, 1264, 1549, 816, 817, 818, 819, 514, 515, 2580, 2525/1, 2556, 2557, 2276, 2732, 2582, 2583, 2651, 2739, 2555, 2558, 1123, 1657, 2650, 1018/1, 1020/1, 1345, 1346, 1347, 585/1, 411, 412, 413, 416, 450, 582, 595, 625, 626, 876, 587, 594, 624, 627, 2617, 2618/1, 2618/2, 2581, 1578/2, 1502, 1503, 1525, 1638, 1647, 1723, 1735, 1745, 1746, 1747, 546, 547, 572, 654, 658, 1883, 1992, 2076, 1963, 1864, 1905, 2029, 2149, 2083, 2158, 2159, 2573, 2055, 2056, 2062, 2063, 2064, 2575, 1946, 2071, 2077, 2124, 2136, 2140, 1816, 1962, 2125, 2126, 2127, 1887/1, 2081, 2082, 2128, 2129, 2130, 1848, 1897, 2049, 2074, 2089, 2143, 2145, 2147, 2157, 2232, 1855/4, 1928/2, 1929/1, 1942/2, 1821, 1915, 1997, 2000, 2001, 2002, 2015, 2028, 2034, 2037, 2052, 473, 474, 480, 1853, 1854, 1916, 1957, 1958, 1959, 1989, 2006, 2025, 2026, 2027, 2084, 2118, 2152, 1861, 2010, 1929/3, 2020, 2031/1, 2031/3, 2060, 2086, 1838/1, 1944, 2003, 2047, 2048, 2075, 1424, 2668, 2669, 2724, 2808, 2663, 2664, 2665, 2725, 2726, 2727, 2758, 2412, 2748, 2749, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2397, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2659, 2660, 2661, 2662, 2743, 2742, 2757, 2214, 2215, 2216, 2458, 2524, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597/1, 2598, 2599, 2605, 2614, 2646, 2649, 2601, 2602, 2647, 2597/2, 2590, 2603, 2604, 2648, 1042, 1043, 1293, 1050, 1051, 1052, 1097, 1252, 1210, 1211, 1235, 1212, 1206, 1207, 1208, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1228, 1229/1, 1229/2, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1174, 1175, 1150, 1152, 1205, 1238, 1291/2, 1137, 1138, 1290, 1047, 1048, 1068, 1251, 1277, 1297, 1302, 1286, 1287, 1073, 1080, 1084, 1109, 1110, 1255, 1274, 1282, 1294, 1072, 1078, 1079, 1114, 1127, 1134, 1135, 1298, 1301, 641/3, 643/8, 1140, 1141, 1091, 1092, 1120/2, 1122, 1291/1, 1291/3, 1292, 1085, 1069, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1093, 1271, 1275, 1276, 1256, 1116, 1118, 1060, 1061, 1115, 1120/1, 1121, 1285, 1288/1, 1288/2, 1289, 1299, 1300, 1062, 1063, 1064, 1253, 1280, 1281, 1283/1, 1283/2, 1284, 1295, 1296, 1044, 1045, 1046, 1049, 1420, 1421, 2572, 2476, 2350, 2480, 2529, 1387, 1401, 2349, 2380, 2390, 2391, 2490, 2491, 2568, 2569, 1395, 1407, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 2347, 2348, 2375, 2376, 2472, 2486, 2488/1, 2489/2, 2499, 2570, 2586, 2587, 1385/1, 2346/1, 2346/2, 2484, 2559, 2563, 1385/2, 1408, 2379, 2566, 2567, 2381, 2382, 2383, 1418, 1926, 2096, 2097, 2459, 2482, 1390, 1400, 1406, 2341, 2353, 2356, 2365, 2368, 2369, 2388, 2394, 2439, 2440, 2475, 2481, 2495, 2734, 2500, 2501, 2502, 2503, 2526, 2527, 2528, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2552, 2553, 2560, 2584, 2505, 2511, 2513, 2516, 2534, 2532, 2549, 2550, 1386, 1393, 1422, 1423, 1925, 2098, 2099, 2100, 2101, 2374, 2384, 2465, 2466, 2467/1, 2477, 2478, 2571, 2506, 2507, 2510, 2515, 2533, 2509, 2512, 2514, 2517, 2518, 2536, 1388, 1391, 2352, 2357, 2359, 2387, 2494, 1394, 1404, 1416, 2342, 2370, 2373, 2448, 2565, 1389, 1398, 1405, 2343, 2351, 2358, 2364, 2371, 2372, 2386, 2404, 2474, 2487, 2492, 2493, 2504, 2562, 2733, 1403, 1425, 2344, 2345, 2377, 2378, 2468, 2469/1, 2470, 2496, 886, 738, 739, 415, 429, 404, 405, 406, 407, 393, 394, 395, 396, 403, 2188, 2197, 2277, 2710/2, 2711/1, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1788, 1834, 1874, 392, 1817, 1938, 2111, 2112, 1836, 1837, 1839, 2033, 744, 2631, 2632/2, 2613, 1802, 1808, 1809, 1829, 1830, 1381, 1419, 1448, 1449, 1452, 1453, 1457, 1763, 1764/1, 1787, 1789, 1793, 1794, 1807, 1438, 1439, 1447, 2574/7, 2577/7, 1466/2, 1784/2, 1785/2, 1786/2, 2574/5, 2577/1, 1784/1, 1785/1, 1786/1, 2574/1, 2577/2, 1454, 1765/4, 1380, 1467/1, 1784/4, 1785/4, 1786/4, 2574/6, 2577/5, 1450, 1451, 1456/1, 1472, 1473, 1781/3, 1810, 1811/2, 1812, 1813, 1456/4, 1471, 1478, 1767/2, 1781/2, 1782/2, 1783/2, 1811/3, 1833, 1456/2, 1469, 1470, 1475, 1768, 1769, 1770, 1780, 1781/1, 1801, 1806, 1456/3, 1766, 1767/1, 1781/4, 1782/1, 1783/1, 1811/1, 1113, 2589, 2579/2, 2405, 2612, 2609, 2610, 2449, 680, 689, 583, 897, 1195, 1200, 1373, 1374, 1375, 1376, 1518, 1522, 1631, 1632, 1736, 1737, 1742, 1748, 1749, 1751, 1753, 1757, 1772, 1773, 1774, 1308, 1324, 1519, 1523, 1630, 1872, 1315, 1316, 1360, 1322, 1323, 1479, 1505, 1521, 1524, 1639, 1648, 1650, 1718, 1724, 1733, 1734, 1743, 1744, 1759/1, 1203, 1321/3, 1363/2, 1511/3, 1640, 1641, 1720, 1731/1, 1732/1, 1313, 1361, 1199, 1307, 1500, 1719, 1738, 1739, 1750, 1754, 1755, 1756, 1758, 2208, 2209, 1658, 1660, 1661, 1671, 1672, 2508,

825, 830/2, 831/2, 832/2, 326/1, 326/3, 451, 452, 453, 606, 1364/3, 1364/4, 1371, 1444, 1445, 1494, 1497, 2004, 2551, 147, 589, 632, 937, 1119 и 910.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.08/951-5/20

28. септембра 2021. године
Бања Лука

Директор,
Босилка Предраговић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 1140/19**, рјешавајући апелацију **Давора Драгичевића и Сузана Радановић**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 94/14), у саставу:

- Мато Тадић, председник,
- Миодраг Симовић, потпредседник,
- Мирсад Ђеман, потпредседник,
- Валерија Галић, судија,
- Сеада Палаврић, судија,
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 23. јуна 2021. године, донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација Давора Драгичевића и Сузана Радановић.

Утврђује се повреда права на живот из члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у предмету Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број Т13 0 КТН 0040438 18.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Давор Драгичевић (у даљем тексту: апелант) из Бање Луке, којег заступа Ифет Ферагет, адвокат из Сарајева, поднио је 15. марта 2019. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) због непостојања дјелотворне истраге у предмету Окружног јавног тужилаштва Бања Лука (у даљем тексту: Тужилаштво) број Т13 0 КТН 0040438 18 у предмету у којем је донесена наредба о спровођењу истраге против Н.Н. починилаца усљед постојања основа сумње да је извршено кривично дјело убиства на штету Давида Драгичевића.

2. Апелант је, такође, оспорио наредбу о неспровођењу истраге (против именованих и других припадника Министарства унутрашњих послова РС) Републичког јавног тужилаштва - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука (у даљем тексту: Републичко тужилаштво) број Т12 1 КТАО 0000777 18 од 23. новембра 2018. године због кривичног дјела тешког убиства из члана 125 став 2 Кривичног законика Републике Српске, као и наредбу о обустављању истраге против Жељка Карана број Т12 1 КТК 0000768 18 од 31. октобра 2018. године и одлуке Републичког тужилаштва бр. Т12 1 КТП 0000777 18 и Т12 1 КТП 0000768 18 2 од 27. децембра 2018. године којим су одбијене апелантове притужбе на одлуке Републичког тужилаштва.

3. Апелација је заведена под бројем АП 1140/19.

4. Сузана Радановић (у даљем тексту: апеланткиња) и апелант, које заступа Ифет Ферагет, адвокат из Сарајева, поднијели су 26. марта 2021. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против рјешења Окружног јавног тужилаштва Бања Лука бр. А-851/20 од 24. децембра 2020. године, Т13 0 КТП 0045454 20 2 од 27. јануара 2021. године и Т13 0 КТП 0045454 20 од 24. децембра 2020. године и наредбе о неспровођењу истраге број Т 13 0 КТ 0045454 18 од 16. новембра 2020. године.

5. Апелација је заведена под бројем АП 1012/21.

II - Поступак пред Уставним судом

6. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Тужилаштва и Републичког тужилаштва затражено је да доставе одговоре на

апелацију (број АП 1140/19) и спис. Позвани су доставили одговоре на апелацију и списе 10. и 15. маја 2019. године.

7. Уставни суд је 27. децембра 2019. године затражио додатне информације у вези с наведеним предметом од Тужилаштва. Тужилаштво је 10. јануара 2020. године доставило одговор на захтјев Уставног суда, као и пратећу документацију. Уставни суд је 1. септембра 2020. године позвао Тужилаштво да, уколико има нових релевантних информација у вези с наведеним предметом, о томе обавијести Уставни суд, те, опет, 29. децембра 2020. године. Тужилаштво је одговорило на тражење Уставног суда, те доставило документацију за коју је сматрало да је релевантна у предмету (у јануару 2021. године).

8. Апелант је 15. новембра 2019. године и 3. априла и 24. новембра 2020. године доставио поднеске Уставном суду.

9. Уставни суд је 28. априла 2021. године затражио информацију од Тужилаштва Босне и Херцеговине о "преузимању предмета Драгичевић". Тужилаштво Босне и Херцеговине је доставило одговор 11. маја 2021. године.

10. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Тужилаштва је затражено да достави одговор на апелацију број АП 1012/21 и спис. Тужилаштво је доставило одговор и спис.

11. На основу члана 32 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио да споји апелације бр. АП 1140/19 и АП 1012/21 с обзиром на то да покрећу иста питања, да води један поступак и донесе једну одлуку под бројем АП 1140/19.

III - Чињенично стање

Чињенице у предмету број АП 1140/19

12. Чињенице предмета које произлазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду, укључујући достављени спис предмета Тужилаштва с обимном документацијом од 23 регистратора, могу да се сумирају на следећи начин:

13. Апелант је отац Давида Драгичевића, чији је нестанак апелант пријавио 18. марта 2018. године. Беживотно тијело Давида Драгичевића пронађено је шест дана касније, 24. марта 2018. године, на ушћу ријеке Црквене у ријеку Врбас у Бањој Луци.

Нестанак и проналазак беживотног тијела Давида Драгичевића и крађа у кући Ђ. Р.

14. Уставни суд примјећује да, према документацији у спису коју је Тужилаштво доставило Уставном суду, као и из одговора Тужилаштва произлази да се ради о догађајима који су повезани (смрт Давида Драгичевића и крађа у кући Ђ. Р.), док апелант наведено оспорава (односно оспоравао је и оспорава одређене закључке службене истраге у вези с наведеним). Међутим, за потребе ове одлуке Уставни суд ове чињенице наводи овдје заједно.

15. Из достављеног списка произлази да је 18. марта 2018. године Ђ. Р. пријавио МУП-у - Полицијска управа Бања Лука - Сектор полиције - Полицијска станица Лауш да су Н.Н. лица починила кривично дјело крађе у његовој породичној кући у периоду од 2 до 4 часа ујутро, те да су том приликом отуђене ствари из његове куће (лаптоп, новац, кључеви од куће, сунчане наочале, интернет-платна картица, цепни нож). Исти дан сачињен је записник о саслушању Ђ. Р. на околности кривичног дјела крађе.

16. Пријаву о нестанку лица (Давид Драгичевић) апелант је поднио 18. марта 2018. године, а запримио ју је МУП - ПУ Бања Лука - Сектор криминалистичке полиције - Одјељење за општи криминалитет - Одсек за потраге. Исти дан сачињен је записник о саслушању апеланта од МУП-а ПУ Бања Лука. Из списка произлази да је МУП саслушавао одређена лица у вези с њиховим сазнањима на околности нестанка Давида Драгичевића (записници о саслушању свједока од 18. марта до 23. марта 2018. године). Такође, из списка произлази да је сачињена службена забиљешка (22. марта 2018. године) у којој је полицијски службеник обавијестио дежурног тужиоца о пријави нестанка Давида Драгичевића, којем је претходила туча у једном бару (прецизирано) у којој је лично учествовао Давид, као и о тучи, "према изјави једног свједока", у којој је петнаестак момака тукло једног момка, чији идентитет није утврђен, те о другим сазнањима и активностима које су предузела службена лица. Из службене забиљешке произлази да је дежурни тужилац, након предочавања чињеница, навео да у предоченим чињеницама не препознаје елементе кривичног дјела, те да ("нам", како је наведено у службеној забиљешци) не може да наложи предузимање било каквих мјера и радњи, "али да га обавијестимо о евентуалним накнадним сазнањима ако у њима препознамо обилежја кривичног дјела".

17. Двадесет четвртог марта 2018. године извршен је увиђај на лицу мјеста на којем је пронађено беживотно тијело (Давида Драгичевића), сачињен је записник о увиђају током којег је МУП ПУ Бања Лука - Сектор криминалистичке полиције - Одјељење за општи криминалитет - Одсек за крвне и сексуалне деликте пронашао тијело у кориту ријеке Црквене. Увиђај, како је наведено у записнику, "врше полицијски службеници" (наведена имена три

лица, а увиђају су присуствовали дежурни тужилац и др Жељко Каран. У записнику је, између осталог, описано лице мјеста, а у дијелу записника "зачењено стање" је наведено: "Лице мјеста је у потпуности измијењено на начин да су након дојаве грађана припадници Вагросасне бригаде Бања Лука извукли тијело на обалу, а потом је мртвозорник, др. Саша Миљковић (прије доласка увиђајне екипе) извршио преглед леша." У записнику је наведено да се може закључити да се ради о лицу Давиду Драгичевићу, а да ће званична идентификација бити извршена наредног дана. Сачињена је фотодокументација.

18. Истог дана (24. марта 2018. године) Тужилаштво је издало наредбу за обдукцију надлежном заводу (ЈУ Завод за судску медицину Бања Лука).

19. МУП - ПУ Бања Лука - Сектор криминалистичке полиције - Одјељење за општи криминалитет - Одсек за крвне и сексуалне деликте је сачинио службену забиљешку о томе да је апелант извршио препознавање тијела Давида Драгичевића, те да су му предочени предмети које је обдукцент пронашао у цеповима Давида Драгичевића. Из службене забиљешке, која је сачињена исти дан, произлази да је извршен преглед одјеће Давида Драгичевића (скинут и пописан) и да су изузети предмети које је обдукцент пронашао код Давида Драгичевића и да су они побројани (између осталог, новац, цепни нож, привјесак са кључевима и друго). Сачињени су и други документи у вези са обдукцијом и фотодокументација.

20. Сачињен је и обдукциони записник, прецизираног обдукционог броја протокола, са датумом обдукције 25. март 2018. године у којем је наведено да је обдукцент др Жељко Каран (према печату на записнику, исти дан, 28. марта 2018. године, достављен је Тужилаштву). Такође, из достављеног списка произлази да је др Ивица Милосављевић, судски вјештак за област медицина-судска медицина, "на захтев родитеља сада покојног Давида Драгичевића", како је наведено у самом налазу, извршио реобдукцију (28. марта 2018. године), те сачинио реобдукциони записник. Такође, касније су тражени и сачињени налаз и мишљење вјештака из Загреба (др Мајер и други), који су достављени Тужилаштву 22. јуна 2018. године.

21. Тужилаштво је 26. и 27. марта 2018. године издало наредбе за вјештачење присутности алкохола (и опојних дрога) у беживотног тијела Давида Драгичевића. Вјештачење је повјерено ЈУ Завод за судску медицину Републике Српске и Криминалистичко-техничком центру МУП-а - Одјељење за криминалистичко-техничка истраживања. Двадесет осмог марта 2018. године (пријемни печат Тужилаштва) Тужилаштву су достављени налаз вјештачења надлежног завода (наведеног броја са датумом 27. март 2018. године), анализа присуства алкохола и опојних дрога у урину који су узети током обдукције леша Давида Драгичевића и налаз алкохола у крви (пријемни печат Тужилаштва 29. март 2018. године) извршен у Јединици за форензику МУП-а.

22. Такође, МУП - Управа за организовани и тешки криминалитет - Јединица за организовани криминалитет и дроге је сачинио записник о увиђају (27. марта 2018. године) на лицу мјеста извршења кривичног дјела крађе у кући Ђ. Р. (од 18. марта 2018. године), записник о увиђају (од 27. марта 2018. године) поводом извршеног претреса терена и проналаска предмета који потичу из кривичног дјела крађе извршеног на штету Ђ. Р. (пронађени су лаптоп и мобилни телефон марке "самсунг"). МУП је сачинио записнике о саслушању свједока на околности крађе извршене у кући Ђ. Р., МУП - ПУ Бања Лука - Сектор полиције сачинио је записник о препознавању предмета поводом кривичног дјела крађе извршеног на штету Ђ. Р., као и фотодокументацију.

23. Управа за организовани и тешки криминалитет МУП-а доставила је Тужилаштву извјештај о смрти лица Давида Драгичевића од 28. марта 2018. године у којем је наведено кретање Давида Драгичевића од 17. марта, закључно с последњим снимком видео-камере у 3 часа 43 минуте и 52 секунде 18. марта 2018. године (што, како је наведено, произлази из исказа свједока и видео-снимака надзорних камера), када је, како је наведено у извјештају, отишао у правцу моста на ријеци Црквена "гдје је на непознат начин пао у корито ријеке Црквена". У извјештају се наводи пријава о крађи у кући Ђ. Р., предмети из крађе који су пронађени код Давида Драгичевића (приликом прегледа гардеробе покојног Давида) и кретање лица Н. Ђ. и Ф. Ђ., као и да је апелант изнио одређена сазнања у вези с тучом више лица у кругу Машинске школе, која се може довести у везу са смртним случајем његовог сина, те је наведено да је истог дана извршена провјера навода у кругу Машинске школе, да је пронађена И. В., којој нису биле познате било какве околности у вези са тучом, нити је о томе причала.

24. МУП (различити одјели) је саслушавао велики број свједока на околности нестанка Давида Драгичевића и на околности кретања Давида Драгичевића, али и неких других лица. Тражени су снимци видео-надзора (према захтјевима МУП-а уложеним у спис за предају видео-надзора, они су затражени од банака, вјерских објеката, књижара, угоститељских објеката и других). Испи-

тани су свједоци који су имали одређена сазнања у вези с неким дешавањима у ноћи 17/18. март 2018. године.

25. Дана 30. марта и 2. априла 2018. године у Тужилаштво је саслушан свједок на околности смрти Давида Драгичевића (у вези с дешавањима на 18. март 2018. године ујутро испред куће у којој свједок живи).

26. Тужилаштво је издало наредбе за спровођење одређених вјештачења, између осталих вјештачење телефона пронађеног у одјећи смртно страдалог Давида Драгичевића, наредбе за вјештачење биолошких трагова на одређеним предметима, наредбу (од 26. априла 2018. године) за вјештачење присуства алкохола и опојних дрога у крви и урину Давида Драгичевића (вјештачење је повјерено Војномедицинској академији Београд), наредбе о утврђивању утицаја алкохола на људски организам, наредбу за вјештачење уређаја за похрањивање видео-записа надзорних камера, вјештачење трагова крви и друге.

27. Извршена је реконструкција догађаја у кући Ђ. Р. ради утврђивања чињеница и околности у вези са смрћу Давида Драгичевића. Вршене су анализе кретања Давида Драгичевића, те оперативни-криминалистичке анализе остварених телефонских контаката Давида Драгичевића и других лица. Такође, вршена су полиграфска испитивања одређених лица и сачињен је извјештај о томе. Извршене су криминалистичко-техничке обраде више лица.

28. Такође, из достављене документације у спису произлази да су одређени приједлози Тужилаштва да Основни суд у Бањој Луци изда наредбе које је Тужилаштво тражило одбијени рјешењем Основног суда због тога што приједлог Тужилаштва није садржавао опис кривичног дјела за које се сумња да је извршено (29. мај 2018. године).

Наредба о спровођењу истраге

29. На основу члана 43 став 2 тачка б) и члана 224 став 1 ЗКП-а, 28. јуна 2018. године Тужилаштво је донијело наредбу број Т13 0 КТН 0040438 18 о спровођењу истраге против више Н.Н. извршилаца због постојања основа сумње да су 18. марта 2018. године на наведеном мјесту, вербално, бијесним и хистеричним гласом напали Давида Драгичевића, упућујући му при томе пријетње, те да су и физички напали оштећеног, па је оштећени, услед таквог напада и вербалних пријетњи, плашећи се за свој живот, бјежао од извршилаца и пао низ стрму обалу у набујалу ријеку Црквену, или да су га извршиоци гурунули у ријеку да би, кратко након дошпејања у воду, код оштећеног наступила смрт услед утапања, а леш је пронађен 24. марта 2018. године у ријеци Црквена, у непосредној близини ушћа у ријеку Врбас, дакле, да су другог лишили живота, чиме су учинили кривично дјело убиства из члана 124 став 1 у вези са чланом 37 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ).

30. Тужилаштво (и МУП) након доношења наредбе о спровођењу истраге је саслушавало свједоке, тражило вјештачења (или допуну/додатна вјештачења), тражило да надлежни суд изда одређене наредбе оператеру телекомуникација за достављање одређених података, наредбе за претресање лаптопа, УСБ стика, доносило наредбе за вјештачење хард-диска (прецизирано), испитивало информације до којих је долазило, укључујући и провјере навода апеланта, као и мајке Давида Драгичевића, те адвоката који их заступају, тражило правну помоћ и ван Босне и Херцеговине, односно достављање података и документације, те вршило (и тражило) криминалистичку обраду одређених лица и предузимало бројне друге радње. Између осталих предузетих радњи, а након доношења наредбе о спровођењу истраге Тужилаштво је Управи криминалистичке полиције МУП-а упутило писмени захтјев за хитно предузимање одређених радњи и провјера 1. октобра 2018. године (с тачно наведеним задацима поред спровођења оперативног плана овлашћених службених лица који је сачињен, односно да се одређена лица "поново детаљно" саслушају, да се провјери алиби одређених лица, да се утврде имена одређених лица, провјере одређени подаци и спроведе вјештачење и друго).

31. Према стању списка, односно како произлази из одговора достављеног 10. јануара 2020. године, те каснијих одговора (достављених на упит Уставног суда), Тужилаштво је и даље предузимало одређене радње, а истрага је у току.

Остале радње и поступци који су пратили истрагу

32. Дана 2. априла 2018. године апелант се посредством опуномоћеника обратио Тужилаштвоу захтјевом да му се достави извјештај МУП-а поводом смрти Давида Драгичевића, те је поднео на којем је пријемни смерт Тужилаштва (2. април 2018. године) предложио прибављање одређених доказа који су наведени (отприлике) на два листа.

33. Услед незадовољства јавности (грађана) због (не)поступања у овом предмету, самоницијативно је формирана група "Правда за Давида", која је дјеловала путем друштвених мрежа, те се окупљала на одређеним мјестима у Бањој Луци, а Тужилаштво је пратило дешавања и информације које су се износиле у наведеној

групи, објављивање текстова чланова групе, новинара и других. Такође, Тужилаштво је добијало одређене притужбе од припадника МУП-а и других лица управо због писања и изјава чланова наведене групе и примало анонимне пријаве.

34. Из достављене документације произлази да је Народна скупштина Републике Српске - Анкетни одбор (у даљем тексту: Анкетни одбор) с циљем сагледавања свих релевантних чињеница везаних за страдање Давида Драгичевића тражила од Тужилаштва информације и спознаје у вези с наведеним случајем. Такође, из списка произлази да је главни окружни јавни тужилац доставио Анкетном одбору информацију у вези са случајем у којем је страдао Давид Драгичевић у којој је, између осталог, наведено: "Због осјетљивости предмета и притиска јавности, на проширеном колегијуму Републичког тужилаштва, а на мој захтјев одређена су два тужиоца Републичког тужилаштва који ће вршити надзор над радом поступајућег тужиоца, поред надзора који проводим ја, као главни тужилац."

35. Такође, из достављеног списка произлази да је апелант тражио изузеће поступајућег тужиоца очигледно (како се каже у изјашњењу поступајућег тужиоца достављеном у спис) због незадовољства његовим радом, несарађом с породицом Давида Драгичевића, као и због приватних и пословних односа с једним од полицијских службеника, због чега се, како је наведено, намеће закључак о постојању основане сумње у његову пристрашност. Поступајући тужилац је Колегијуму тужилаца доставио своје изјашњење у погледу захтјева и навео радње које је предузео у конкретном предмету. Колегијум Тужилаштва је 18. априла 2018. године донио рјешење којим је одбио апелантов захтјев за изузеће поступајућег тужиоца као недозвољен, односно супротан одредби члана 38 Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП) из којег произлази да захтјев могу поставити стране или бранилац.

36. Уставни суд напомиње да се у достављеним регистраторима налазе "пријаве кривичног дјела 'убиства' над Давидом Драгичевићем" против "непознатог и још увијек слободног починиоца" које су грађани послали Тужилаштвоу.

37. Уставни суд указује (с обзиром на то да то има везе с конкретним предметом) да је Тужилаштво подигло оптужницу пред Основним судом у Бањој Луци (како је, како Тужилаштво у одговору наводи, потврђена) против М. М. и З. Б., јер су, поступајући као полицијски службеници приликом пописивања, означавања, сушења и паковања одјевних предмета скинутих с тијела Давида Драгичевића приликом извршене обдукције, с намјером да спријече доказивање евентуалних биолошких трагова на одјевном предмету - мушким боксерцима, које су могле послужити као доказ у кривичном предмету због кривичног дјела убиства из члана 124 став 1 КЗ-а у вези са чланом 37 на штету лица Давида Драгичевића, тај одјевни предмет бачили у отпад, дакле, с намјером да спријече или отежају доказивање уништили предмет који служи као доказ, чиме су учинили кривично дјело спречавања доказивања из члана 336 став 1 КЗ-а.

38. Такође, из апелантовог поднеска од 23. новембра 2020. године произлази да је Тужилаштво 16. новембра 2020. године донијело наредбу о неспровођењу истраге против пријављеног С. К. због кривичног дјела спречавања доказивања из члана 336 став 1 КЗ-а и кривичног дјела давања лажног исказа из члана 335 став 4 у вези са ставом 3 КЗ-а, а по кривичној пријави З. Б., јер не постоје основи сумње да је пријављено лице учинило кривично дјело. У допису се наводи да ће апелант против наведене наредбе уложити притужбу. Уз поднесак од 23. новембра 2020. године апелант је доставио и чланак објављен на порталу Nova.rs (који су пренијели и други портали) под називом "Правда за Давида: Обдуцент открива како је Драгичевић убијен" у којем је др Радован Фуртула, члан обдуцентског тима ВМА, на чијем је челу био др Ивица Мило-сављевић, који је радио реобдукцију тијела Давида Драгичевића, изнио детаље "који потврђују све наводе из предметне апелације о неспровођењу адекватне истраге убиства Давида Драгичевића".

Оспорене одлуке Републичког тужилаштва

Наредба о обустављању истраге против Жељка Карана

39. Републичко тужилаштво (Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала) донијело је наредбу о обустављању истраге број Т12 1 КТК 0000768 18 од 31. октобра 2018. године на основу члана 43 став 2 тачка б) и члана 232 став 1 тачка а) ЗКП-а. Наведеном наредбом обустављена је истрага против осумњиченог Жељка Карана, спроведена због постојања основа сумње да је учинио кривично дјело злоупотребе положаја или овлашћења из члана 315 КЗ-а и кривично дјело несавјесног рада у служби из члана 322 КЗ-а, јер дјело које је учинио осумњичени није кривично дјело.

40. У наредби којом је истрага обустављена је наведено следеће:

41. "Управа Криминалистичке полиције МУП-а је Тужилаштвоу поднијела извјештај о почињеним кривичним дјелима (наведеног

броја) против Жељка Карана, директора Завода за судску медицину Републике Српске (у даљем тексту: Завод), због, како се наводи, постојања основа сумње да је учинио кривично дјело злоупотреба службеног положаја или овлашћења из члана 315. КЗ и кривично дјело несавјестан рад у служби из члана 322. КЗ.”

42. Тужилаштво је својим актом наведеног броја од 25. септембра 2018. године комплетан кривични предмет који се односи на наведени извјештај о почињеним кривичним дјелима доставио Посебном одјељењу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Републичког тужилаштва на даље надлежно поступање с обзиром на то да је, како се наводи, пријављено лице именовано од Владе Републике Српске.

43. Након достављања предмета на увид и даље надлежно поступање, Републичко тужилаштво је закључило да је надлежно за кривично гоњење у том кривичном предмету. Републичко тужилаштво се позвало на одредбу члана 3 став 1 тач. 36 и 40 Закона о измјенама и допунама Закона о сузбијању корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, те даље навело садржај, односно наводе из извјештаја о учињеним кривичним дјелима - да је осумњичени у временском периоду од 26. марта 2018. године до 27. марта 2018. године у службеним просторијама Завода, као директор Завода, поступио по наредби за вјештачење Тужилаштва наведеног броја и датума, те извршио токсиколошко вјештачење, односно вјештачење присуства алкохола и опојних дрога у постморталном узорку урина који је узет током обдукције леша Давида Драгичевића иако је био свјестан да, како се наводи, није смио поступити по наредби, јер за вршење токсиколошких вјештачења у Заводу за судску медицину није формирана намјенска лабораторија за форензичку токсикологију. У извјештају о учињеном кривичном дјелу се наводи да је осумњичени, након запримања наредбе за вјештачење, као и крви и урина који су узети приликом обдукције, извршио вјештачење анализом присуства опојних дрога у постморталном узорку урина, док је током спровођења вјештачења констатовано да узорак крви који је достављен на вјештачење није погодан за анализу присуства алкохола која се обавља ензиматском методом, имајући у виду да се ради о постморталном узорку који је дјелимично коагулисан, а дјелимично емулизиран. Такође се наводи да је анализа извршена на одговарајућој апаратури и уз употребу реагенса који су, како се истиче, дизајнирани за утврђивање присуства и концентрације алкохола и опојних дрога у урину. У извјештају се констатује да је осумњичени сачинио налаз вјештачења иако је знао да за вршење токсиколошких вјештачења у Заводу не постоји формирана намјенска лабораторија за форензичку токсикологију, те је на тај начин осумњичени, како се наводи, прекорачењем граница свог службеног овлашћења теже повриједио права страдалог Давида Драгичевића, те довео у заблуду поступајућег тужиоца Тужилаштва, истражне органе, стручна лица, односно Ивицу Милосављевића, којег је, како се наводи, саслушало Тужилаштво у својству стручног свједока и који је вршио обдукцију тијела покојног Давида Драгичевића, а који је приликом сачињавања налаза реобдукције користио податке из налаза и мишљења извршеног вјештачења присуства алкохола и опојних дрога који је сачинио осумњичени. У извјештају се такође констатује да је осумњичени налаз и мишљење извршеног вјештачења доставио Тужилаштво без одговарајућег броја протокола, а да у њему нигде није констатовано да се ради о скрининг-анализи, односно да налаз који је сачинио нема доказну снагу. У извјештају о учињеном кривичном дјелу се наводи да је у спорном налазу и мишљењу констатовано да је у испитиваним узорцима установљено присуство етил-алкохола у концентрацији од 1,32 промила, као и присуство ТХЦ (тетрахидроканнабинола) који има граничне позитивне вриједности, на доњој граници аналитичког прага осјетљивости, као и присуство ЛСД. Управа Криминалистичке полиције МУП-а је поткријепила наведене тврдње прибављеним актом Завода у којем се, између осталог, наводи да у тој установи не постоји формирана намјенска лабораторија за форензичку токсикологију, односно да се Завод не бави токсиколошким анализама које имају дефинитивну доказну вриједност у судском поступку. Свој закључак о постојању основа сумње да је осумњичени учинио кривично дјело на начин како му је извјештајем о учињеном кривичном дјелу стављено на терет Управа Криминалистичке полиције МУП-а је поткријепила и актом главног републичког здравственог инспектора у којем је наведено да Завод поседује рјешење Министарства правде Републике Српске којим се утврђује да Завод испуњава све услове за вршење послова вјештачења из области здравства (даље прецизирано), те осталим дијеловима овог акта који су наведени. На основу извјештаја о учињеном кривичном дјелу осумњиченом се, такође, ставља на терет извршење продуженог кривичног дјела несавјесног рада у служби из члана 322 КЗ-а на тај начин што је осумњичени у наведеном временском периоду у Бањој Луци, у својству директора Завода, у службеним просторијама Завода, поступајући по наредби Тужилаштва наведеног броја и датума извршио обдукцију тијела страдалог Давида Драгичевића, којом приликом је, како се наводи, несавјесно поступио иако је био свјестан, или је био дужан и могао бити свјестан да ће, услед његовог чињења, наступити тежа повреда права

страдалог Давида Драгичевића. Наиме, осумњичени је извршио обдукцију тијела и том приликом сачинио обдукциони записник, наведеног броја протокола, којом приликом, како се истиче, није поступио у складу са Законом о здравственој заштити Републике Српске, односно у складу с Правилником о поступку обављања обдукције тако што приликом обдукције није изузео узорке длака добијених чупањем, а што је поткријепљено актом Републичког инспектората Републике Српске. Поред наведеног, у извјештају о учињеном кривичном дјелу се такође констатује да је осумњичени приликом сачињавања обдукционог записника на његовој трећој страници навео: “Носне кости су цијеле”, те на четвртој страници навео: “Прегледане су кости главе, врата, трупа и екстремитета и на њима нису установљени знаци прелома.” У односу на ове наводе обдукционог записника, у извјештају о учињеном кривичном дјелу се подвлачи да је доктор Ивица Милосављевић у сачињеном записнику у реобдукцији на страници 2 навео: “Препарисани су кожа и поткожно меко ткиво лица и том приликом је установљено следеће: на левој носној кости, средином кости и попречно лоцирано кратка линијска фисура, околно ткиво крвљу подливено”, а на страници 4 истог записника констатовано је да су “прегледане кости главе, врата/трупа и екстремитета и на њима, осим описане фисуре лијеве носне кости, нису установљени знаци прелома других костију”. У извјештају се такође констатује да је др Ивица Милосављевић у својој изјави датој у Тужилаштво, између осталог, навео да је препарацијом ткива лица утврдио и једну фисуру, односно непотпуни цртасти прелом. Поред наведених тврдњи, своје наводе да је осумњичени несавјесно поступао у вршењу службе подносилац извјештаја о учињеном кривичном дјелу поткрепљује да он за себе, као директора здравствене установе, а тако ни за запослене у њој од Коморе доктора медицине није прибавио лиценце за рад које су прописане Законом о здравственој заштити Републике Српске и Законом о здравственим коморама. Наведени докази су достављени уз извјештај о учињеном кривичном дјелу.

44. Како је наведено у акту Републичког тужилаштва у току истраге, поред доказа, уз извјештај о учињеном кривичном дјелу од Тужилаштва је прибављен и извршен увид у спис тог тужилаштва број Т13 0 КТН 0040438 18 који се односи на истрагу о околностима смрти Давида Драгичевића, а поред тога, Републичко тужилаштво је у току истраге, ради потпуног утврђивања чињеничног стања у овој кривичној ствари, у својству свједока саслушало Желимира Лепира, Далибора Врећу, Синишу Кострешевца, Синишу Берета и Дарка Радића.

45. Оцјењујући прибављене доказе појединачно и у међусобној вези, те доводећи их у везу с одбраном осумњиченог Жељка Карана, датом приликом испитивања у својству осумњиченог пред овлашћеним службеним лицима Управе Криминалистичке полиције МУП-а и у везу с наводима из извјештаја о учињеним кривичним дјелима, Републичко тужилаштво је закључило да дјело које је учинио осумњичени није кривично дјело, о чему је дало следеће разлоге:

46. “Републичко тужилаштво је навело да су овлашћена службена лица Управе Криминалистичке полиције МУП-а у току предузимања радњи које су претходиле подношењу извјештаја о учињеним кривичним дјелима у својству осумњиченог испитала Каран Жељка на све околности извршења кривичног дјела која су му стављена на терет, у присуству браниоца којег је он ангажовао и да му је саопштено шта му се ставља на терет. На основу извршеног увида у cjелокупан достављени спис Републичког тужилаштва је закључило да је ова истражна радња предузета без претходног обавјештавања надлежног тужиоца и без надзора надлежног тужиоца - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Републичког јавног тужилаштва Републике Српске, сходно одредбама члана 3. став 1. тачка 36. и 40. Закона о измјенама и допунама Закона о сузбијању корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала. На основу прикупљених доказа евидентно је да овлашћена службена лица приликом предузимања радњи у овом предмету, па на крају и испитивања осумњиченог и подношења извјештаја о учињеном кривичном дјелу нису поступала под надзором надлежног тужиоца, те су даље наведене подузете радње (страница 7), те су на наведене околности саслушани свједоци и Синиша Кострешевца, Синиша Берета, Дарко Радић, Далибор Врећу и Желимир Лепир, чије су изјаве наведене у акту Републичког тужилаштва.”

47. Имајући у виду изнесене чињенице, како је наведено у акту Републичког тужилаштва (страница 10), може се закључити да предметне радње овлашћених службених лица, које су предузете прије подношења извјештаја о кривичном дјелу, нису извршене након обавјештавања надлежног тужиоца Републичког тужилаштва, нити је обезбијеђен надзор над радом овлашћених службених лица у овом предмету од надлежног тужиоца, како је то прописано одредбом члана 226 ЗКП-а.

48. Извјештај о учињеним кривичним дјелима Управе Криминалистичке полиције МУП-а достављен је Тужилаштво, које није надлежно за поступање у овом кривичном предмету. С друге

стране, Републичко тужилаштво је на основу пажљиве и свестране анализе изјава свједока, објективних доказа, као и навода одбране осумњиченог Жељка Карана закључило да у конкретном случају дјело за које се осумњичени терети није кривично дјело због сљедећих разлога:

49. Наиме, у односу на наводе извјештаја о учињеном кривичном дјелу на основу којих се осумњичени терети да је прекорачио границе својих овлашћења тако што је, поступајући по наредби Тужилаштва, извршио токсиколошко вјештачење, односно вјештачење присуства алкохола и опојних дрога у постморталном узорку урина који је узет током обдукције леша Давида Драгичевића, а да за вршење токсиколошких вјештачења у Заводу није формирана намјенска лабораторија за форензичку токсикологију, нити ова установа посједује потребна одобрења за вршење токсиколошких вјештачења, те сачинио налаз у којем је констатовано да је у испитиваним узорцима установљено присуство етил-алкохола од 1,32 промила, као и присуство ТХЦ (тетрахидроксиканабинол) које има гранично позитивне вриједности, на доњој граници аналитичког прага осјетљивости, као и присуство ЛСД, а након сачињавања налаза, без броја протокола доставио га Тужилаштву и на тај начин теже повриједио права страдалог Давида Драгичевића, Републичко тужилаштво је закључило да у односу на ове наводе дјело које је учинио осумњичени није кривично дјело.

50. У том правцу Републичко тужилаштво је навело одбрану Жељка Карана коју је изнио пред овлашћеним службеним лицима и навео да је тачно да је поступио по наредби поступајућег тужиоца Тужилаштва и обавио наведену анализу. Осумњичени је навео да су га прије обављања анализе позвали начелник Управе за организоване и тешки криминалитет МУП-а и поступајући тужилац који су га питали о могућностима такве анализе у Заводу. Навео је да им је детаљно образложио да Завод има уређај који служи за прелиминарна тестирања, те да се на њему може квалитативно и квантитативно утврдити концентрација алкохола, а да се најчешће дроге и најчешће психоактивне супстанце које тај уређај ради могу утврдити само у смислу да ли нешто постоји или не, односно да се ради само о квалитативном, а не и о квантитативном утврђивању. Осумњичени је навео да је, након тих објашњења и у складу с објашњењем, Тужилаштво доставило Заводу наредбу за предметно токсиколошко вјештачење, те је осумњичени навео да је анализу обавио истог дана како би надлежним органима потпуно изашао у сусрет. Након извршене анализе, како даље наводи, узорак крви је вратио Криминалистичко-техничком центру, јер је био у неподобном стању за анализу која се спроводи ензиматском методом, а узорак урина био је подобан, па је и анализиран на основу наредбе тужиоца, а налази су констатовани у исказаном мишљењу вјештака. Осумњичени је описао саму анализу, како је вршена и чиме. У својој одбрани осумњичени је навео да се Завод, као јавна установа, налази на листи установа Министарства правде Републике Српске и да је лиценциран као установа која се бави судском медицином, форензичком генетиком и форензичком токсикологијом, те да токсиколошка лабораторија треба да се даље развија у смислу увођења нових уређаја и нових метода и да ће се томе приступити кад се за то стекну услови. Даље, осумњичени је навео и да није тачно да је налаз вјештачења издат без броја протокола, истичући при томе да налаз који је издат посједује број ОП-166/18, а уз налаз Завод доставља пропратни акт са бројем заводског протокола, те да се тако поступа у свим случајевима. Осумњичени је истакао да ништа није урадио самостално, већ да је поступао по наредби тужиоца, настојећи да то уради максимално ефикасно и експедитивно, те да је, поступајући по наредби тужиоца, урадио само оно што је могао урадити и ништа више од тога, као и да му није јасно у чему је и на који начин злоупотребио службени положај.

51. У акту Републичког тужилаштва је наведено да је одбрана осумњиченог, у суштини, поткријељена актом Завода од 11. маја 2018. године.

52. Даље, како је наведено у акту Републичког тужилаштва, на те околности осумњичени је у својој одбрани навео да је с тим чињеницама упознао начелника Управе за организоване и тешки криминалитет МУП-а и поступајућег тужиоца који спроводи истрагу у вези с утврђивањем околности настанка смрти Давида Драгичевића, те да је тек након њиховог упознавања с тим чињеницама, поступајући тужилац издао наредбу Заводу за вјештачење присуства алкохола и опојних дрога.

53. Републичко тужилаштво је навело да тврдња у извјештају о кривичном дјелу, како је осумњичени својим поступањем довео у заблуду поступајућег тужиоца, истражне органе и друга стручна лица, није поткријељена нити једним доказом који је достављен уз извјештај, већ, управо супротно, докази који се прилажу уз извјештај упућују на закључак да је осумњичени обавијестио Тужилаштво и полицију о наведеним чињеницама. У прилог таквом закључку иде и чињеница да је Тужилаштву накнадно издало наредбу за вјештачење, односно вршење токсиколошко-хемијске анализе на присуство алкохола и опојних дрога Војномедицинској академији у Београду. Према извјештају о резултатима ток-

сиколошко-хемијске анализе Одјељења за токсиколошку хемију Института за токсикологију и фармакологију - Центра за контролу тровања Војномедицинске академије у Београду, у анализираним узорцима крви и урина покојног Давида Драгичевића утврђено је присуство одређених концентрација метанола и етанола које су у основи у границама вриједности које су претходно утврђене токсиколошко-хемијском анализом Завода у односу на степен алкохола у урину, те анализом алкохола у крви коју је извршила Јединица за форензику Криминалистичко-техничког центра Министарства унутрашњих послова Републике Српске.

54. С друге стране, чињеница је да је у налазу Војномедицинске академије констатовано да токсиколошко-хемијском анализом узорка урина није доказано присуство опијата морфијске структуре, канабиноида, МДМА, амфетамина и кокаина, односно у анализираним узорцима крви и урина није доказано присуство опијата морфијске структуре (морфиј, кодеин, 6-моноацетилморфин) кокаина, метаболит кокаина, амфетамина, метанфетамина, МДМА, метадола, трамадола и атропина, те анализом узорка урина није утврђено присуство тетрахидроканабинола и ЛСД. Чињеница је да је осумњичени у својој одбрани изнио да се ради само о квалитативној скрининг-анализи на присуство опијата, а не о дефинитивном налазу и мишљењу о утврђеном присуству опијата у организму, што је надлежно тужилаштво касније и определилило да вјештачење путем токсиколошко-хемијске анализе повјери другој установи специјализованој и потпуно опремљеној за ту врсту вјештачења. У прилог оваквом закључку иду и наводи свједока Желмира Лепира, који је навео да је др Жељко Каран њему и поступајућем тужиоцу Далибору Врећи објаснио да ти инструменти на којима он обавља ову врсту вјештачења нису толико поуздани да би могао тачно и прецизно одредити, у смислу валидног доказивања у кривичном поступку, концентрацију опојних дрога у урину испитаника, већ да се практично ради о прелиминарном налазу и да су због тога они и издали нову наредбу за вјештачење Војномедицинској академији у Београду.

55. Републичко тужилаштво је истакло да је осумњичени поступао по наредби за вјештачење надлежног тужилаштва, те да је, према расположивим доказима, Завод лиценциран за вршење вјештачења из области судске медицине, форензичке генетике и форензичке токсикологије.

56. Према извјештају о кривичном дјелу у односу на изнесене наводе осумњиченом се ставља на терет извршење кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 315 КЗ-а. На основу свеобухватне анализе прибављених доказа који се односе на ове наводе извјештаја о кривичном дјелу, оцјењујући изнесене чињенице, Републичко тужилаштво је закључило да осумњичени није искористио свој службени положај, односно овлашћење, да није прекорачио границе својих службених овлашћења, нити је пропустио да изврши неке службене радње које би се могле квалификовати као неизвршење службене дужности, нити је описаним поступањем у вези с извршеним токсиколошким вјештачењем себи или другом прибавио неку корист, другом нанео неку штету или теже повриједио права другог. У извјештају о учињеном кривичном дјелу се, такође, констатује, као основ који поткрепљује сумње да је осумњичени учинио предметно кривично дјело, да је он налаз анализе присуства опојних дрога у постморталном узорку урина доставио без броја протокола, односно да није извршио протоколисање налаза. Међутим, осумњичени у својој одбрани наводи да је налаз доставио Тужилаштву под бројем ОП-166/18, а иста та чињеница утврђена је на основу извршеног увида у предметни налаз анализе у којем је констатовано да је датум израде налаза 27. март 2018. године, да је оно извршено на захтјев, односно по наредби Тужилаштва, те да се односи на број предмета ОП-166/18 уз навођење имена поступајућег тужиоца у наведеном кривичном предмету.

57. На основу изложеног у односу на наводе извјештаја о учињеним кривичним дјелима, Републичко тужилаштво је закључило да дјело које је учинио осумњичени није кривично.

58. Даље, Републичко тужилаштво је навело да се осумњиченом на основу извјештаја о учињеним кривичним дјелима, такође, ставља на терет да је учинио кривично дјело несавјесног рада у служби из члана 322 КЗ-а на тај начин да, како је наведено, свјесним кршењем Правилника о поступку обављања обдукције који се односи на судскомедицински постмортални протокол приликом обдукције леша Давида Драгичевића није изузео узорке длака добијених чупањем, те да у обдукционом записнику није евидентирао повреду код оштећеног у виду кратке линијске фисуре лијевог носне кости, а која је касније евидентирана приликом реобдукције, те да није прибавио лиценцу за рад од Коморе доктора медицине Републике Српске, како је то прописано Законом о здравственој заштити Републике Српске и Законом о здравственим коморама, чиме је, како се у извјештају наводи, наступила тежа повреда права страдалог Давида Драгичевића.

59. Опет износећи одбрану осумњиченог Жељка Карана, Републичко тужилаштво је навело да је он истакао да је у Правилнику

о извођењу обдукција наведено да је током обављања обдукције потребно узети неспорне узорке за потребе обављања ДНК анализе који су подобни за трајно архивирање, па је наведено да се ради о узорцима длака који се добијају чупањем, односно узорцима крви у форми тзв. суве крвне мрље. У општем случају то не значи да се увијек морају узети оба узорка, посебно ако неки од узорака није подобан за трајно архивирање, довољно је узети један или други, а по могућности могу и оба. Осумњичени је истакао да је циљ да се узме подобан узорак за трајно архивирање, а у конкретном случају, како истиче, мртво тијело страдалог било је неколико дана у води, па је длака самим тим деградирана, вода у којој се налазило тијело је таква да се у њу слива и кишна, односно фекална канализација, па је стога његова коса страшно контаминирана дословно свим и свачим, а осим тога, било је евидентно да је, како наводи, коса оштећена, док је био жив, била интензивно фризерски третирана јер је била сплетена у тзв. дредове. Према закључку осумњиченог, све наведено очигледно свједочи у прилог томе да је такав узорак потпуно неподобан за архивирање, да узорак у таквом стању веома брзо постмортално пропада, да се убуђа и слично, те би узимање таквог узорка за који се унапријед зна да је деградиран и контаминиран "било стручним идиотизам". Осумњичени наводи да је током обдукције узет узорак суве крвне мрље на филтер-папиру који је осушен и спакован према правилима струке, а да је касније исти узорак послужило својој намени, односно из тог узорка добијен је неспорни ДНК страдалог који је био полазни основ за даље компарације током обављања ДНК анализе. Осумњичени је навео да је извршио обдукцију леша Давида Драгичевића, те да је током обдукције констатовано повреде за које је у обдукционом записнику навео да су "заживотне", настале дјеловањем тупе механичке силе, да су у питању лаке тјелесне повреде и да су оне могле настати и у физичком сукобљавању с једним или више лица. Даље, наводи да је информисан да је током реобдукције нађена повреда - фисура носне кости, али да њему никада нико није доставио ни реобдукциони записник, ни фотодокументацију. Осумњичени наводи да је могуће да је постојала фисура, односно напукнуће носне кости, те да је таква повреда сама по себи, такође, лака тјелесна повреда, настала дјеловањем тупе механичке силе, да је она могла настати у неком физичком сукобу, али да је могла настати и постмортално. У својој одбрани осумњичени, даље, истиче да током обдукције та повреда није виђена због тога што се приликом рутинских обдукција не обавља скидање коже са лица да би се избјегло тешко изобличење физиономије мртвог тијела, као и да је приликом реобдукције уобичајено да се ради све, па и скидање лица. У односу на ове наводе, осумњичени је додао да фисура носне кости која је уочена на реобдукцији не мијења ништа ни поводом питања врсте повреда, оцјене њихове тежине, као ни поводом питања узрока смрти, те да та повреда не представља одлучну чињеницу, због чега се не може говорити о његовом несавјесном раду. Такође, осумњичени је навео да је Завод основан одлуком Владе Републике Српске, те да је надлежна комисија Министарства здравља Републике Српске извршила увид и увјерила се у испуњење услова када су у питању простор, опрема и кадар и, у складу с тим, издала одговарајуће рјешење. Осумњичени је истакао да се Завод не бави ни примарном, ни секундарном, ни терцијарном здравственом заштитом, ни болесницима, да не ради ни превенцију, ни лијечење, ни рехабилитацију, па му, сходно томе, лиценца Коморе доктора медицине није потребна, те да се то односи на све специјалисте судске медицине. Осумњичени наводи да Завод као установа има рјешење Министарства правде, као и сви запослени у Заводу који се баве вјештачењима. Осумњичени је такође навео да је већ трећи мандат на функцији директора Завода, да га на ту функцију именује Влада Републике Српске, а да у условима за именовање није наведено да је потребно посједовање лиценце Коморе доктора медицине. Осумњичени је навео да дуго ради као стални судски вјештак и да за обављање те дјелатности посједује одговарајућу лиценцу, односно рјешење које издаје Министарство правде у складу с одредбама Закона о вјештацима, да је, поред тога, професор на универзитету и друго.

60. Републичко тужилаштво је у односу на ове наводе из извјештаја о почињеним кривичним дјелима извршило увид у Правилник о поступку обављања обдукције. Такође, опет указујући на дијелове извјештаја о учињеном кривичном дјелу, као и одбрану осумњиченог, Републичко тужилаштво је закључило да дјело које је учинио осумњичени није кривично, односно да се на основу расположивих доказа не може извести закључак да је осумњичени на описани начин свјесно кршио законе или друге прописе, односно да је на описани начин несавјесно поступао иако је био свјестан, или је био дужан и могао бити свјестан да ће, услед његовог чињења, наступити тежа повреда права страдалог Давида Драгичевића. Из прикупљених доказа у току поступка не може се закључити да је осумњичени предузео инкриминисане радње свјесно кршећи законе или прописе, нити да је том приликом био свјестан да, услед тога, може наступити тежа повреда права другог, или већа имовинска штета. За постојање обиљежја бића кривичног дјела несавјесног рада у служби из члана 322 КЗ-а, поред наведеног, неопходно је да прикупљени докази упућују на закључак и да

је, услед таквог чињења службеног лица, наступила тежа повреда права другог или већа имовинска штета. Докази прикупљени у току поступка не упућују да је таква посљедица наступила, нити у чему се и на који начин манифестује тежа повреда права другог, у конкретном случају страдалог Давида Драгичевића, нити подносилац пријаве образлаже у чему се та тежа повреда права другог огледа, односно не указује на основу којих чињеница или доказа заснива такав закључак.

61. Даље, у односу на дио који се односи на чињеницу да приликом сачињавања обдукционог записника осумњичени није евидентирао повреду код страдалог Давида Драгичевића у виду кратке линијске фисуре на лијевој носној кости, а која је касније констатована у записнику о реобдукцији вјештака Ивице Милосављевића, Републичко тужилаштво је указало на релевантне одредбе налаза и мишљења вјештака Ивице Милосављевића и онога што је овај вјештак навео приликом саслушања у Тужилаштву (страница 18). Даље, на стр. 19 и 20 је наведено шта произлази из налаза и мишљења вјештака, проф. dr sc. Давора Мајера, доц. dr sc. Марије Баковић и др Пере Бубала, специјалиста судске медицине, вјештака Завода за судску медицину и криминалистику Медицинског факултета у Загребу.

62. Пажљиво анализирајући налазе и мишљења судскомедицинског вјештачења вјештака Ивице Милосављевића из Београда, те вјештака Завода за судску медицину и криминалистику Медицинског факултета у Загребу, у којем је, такође, констатовано да је вјештачење учињено уз консултације с токсикологом и патологом, и доводећи их у везу с налазом и мишљењем поводом извршене обдукције Завода, које је сачинио осумњичени Жељко Каран, Републичко тужилаштво је закључило да су предметни налази сагласни и подударни у односу на све битне и одлучне чињенице. Вјештаци су у потпуности сагласни у вези с узроком смрти Давида Драгичевића, локацијом, природом и тежином повреда на тијелу Давида Драгичевића, механизмом њиховог настанка и закључком да су све описане повреде, појединачно и укупно, лаке тјелесне повреде, као и да се описане тјелесне повреде не могу довести у везу са смртном посљедицом. Вјештаци су такође сагласни у погледу тога да је леш могао бити у води прије његовог проналаска, а након наступања смрти услед утапања, најмање шест дана, што на основу налаза извршених вјештачења упућује на закључак у погледу којег су вјештаци сагласни, да је до смрти Давида Драгичевића и његовог доспијевања у воду могло да дође у ноћи нестанка тог лица. Тачно је да се у налазу и мишљењу вјештака Ивице Милосављевића и мишљењу и налазу Завода за медицину и криминалистику Медицинског факултета у Загребу констатује да је на тијелу страдалог установљена и тјелесна повреда у виду линијске фисуре лијеве носне кости, а која није констатована у обдукционом записнику који је сачинио осумњичени. Међутим, вјештаци су се изјаснили да и та утврђена повреда, као и остале повреде које су констатоване на тијелу оштећеног, представља лаку тјелесну повреду која се ни на који начин не може довести у везу са смртном посљедицом и постојањем ове повреде са судскомедицинског становишта, а исто тако у кривичноправном смислу не представља одлучну чињеницу која је сама по себи, или у вези с другим повредама релевантна за доношење закључака у вези с утврђивањем узрока смрти страдалог или других чињеница релевантних за исход кривичног поступка који се води пред Тужилаштвом због кривичног дјела убиства на штету Давида Драгичевића.

63. Дакле, доводећи наводе осумњиченог зашто није уочио наведену повреду (није скинуо кожу лица) у везу с изнесеним чињеницама и анализираним доказима, Републичко тужилаштво је закључило да дјело које је осумњичени учинио није кривично дјело узимајући у обзир битна обиљежја бића кривичног дјела несавјесног рада у служби из члана 322 КЗ-а. На основу прикупљених доказа не може се извести закључак да је осумњичени, као службено лице, описаним понашањем свјесно кршио закон или други пропис, пропуштао дужност да надзире, или на неки други начин несавјесно поступао у вршењу службе, или да је био свјестан, или да је био дужан и да је могао бити свјестан да може наступити тежа повреда права другог или већа имовинска штета, нити докази упућују да је таква повреда или штета наступила. Такође, у извјештају о учињеном кривичном дјелу се не образлаже, нити се указује који докази на то упућују, на који начин је осумњичени, не евидентирајући предметну тјелесну повреду у обдукционом записнику, теже повриједио права Давида Драгичевића, или какву доказну вриједност уопште има чињеница да предметна тјелесна повреда у виду линијске фисуре носне кости није евидентирана у обдукционом записнику.

64. Осумњиченом се, како је даље наведено, на основу извјештаја о учињеном кривичном дјелу ставља на терет извршење кривичног дјела несавјесног рада у служби из члана 322 КЗ-а на тај начин што он, као директор Завода, није прибавио за себе као директора Завода, као ни за остале запослене у Заводу лиценце за рад прописане Законом о здравственој заштити и Законом о здравственим коморама од Коморе доктора медицине Републике Српске

и да је таквим поступањем, како се наводи у извјештају, теже повриједио права страдалог Давида Драгичевића.

65. У односу на те наводе, Републичко тужилаштво је на основу прикупљених доказа закључило да је Завод основан одлуком Владе Републике Српске, те да је Министарство здравља Републике Српске утврдило испуњеност услова за обављање дјелатности Завода поводом питања простора, опреме и кадра, да се Завод не бави ни примарном, ни секундарном здравственом заштитом, нити обавља лијечење, односно рехабилитацију, нити као установа ради на превенцији болести а, истовремено, Завод, као и сви вјештаци запослени у тој установи, што се односи и на осумњиченог, на основу рјешења Министарства правде Републике Српске одређени су за судске вјештаке и налазе се на листи сталних судских вјештака, те су чланови Удружења сталних судских вјештака Републике Српске. На основу утврђених чињеница Републичко тужилаштво је закључило да је у конкретном случају ирелевантно у кривичноправном смислу да ли је Завод као установа и осумњичени као службено и одговорно лице у Заводу обезбиједио лиценцу за рад коју издаје Комора доктора медицине Републике Српске. У том смислу Републичко тужилаштво је извело закључак да у односу на ове наводе дјело које је учинио осумњичени није кривично дјело, опет се позивајући на битна обиљежја кривичног дјела несавјесног рада у служби.

66. Републичко тужилаштво је, на крају, истакло да, иако у овом кривичном предмету, у формалном смислу, није донесена наредба о спровођењу истраге, имајући у виду да је лице против којег је поднесен извјештај о учињеном кривичном дјелу испитано у својству осумњиченог од овлашћених службених лица, које по својој процесноправној природи представља истражну радњу, Републичко тужилаштво је закључило да је у конкретном предмету потребно донијети наредбу о обустављању истраге, јер је на основу извршене истражне радње истрага фактички започела, односно била у току. Тако је примјеном одредби члана 232 ЗКП-а, на основу пажљиве и свестране анализе свих прибављених доказа, појединачно и у међусобној вези, Републичко тужилаштво закључило да у конкретном случају дјело које је учинио осумњичени није кривично дјело, то је одлучено као у изреци ове наредбе, а на основу члана 232 став 1 тачка а) ЗКП-а.

67. Републичко тужилаштво (Колегијум Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала), рјешавајући поводом апелантове притужбе која је "поднесена на наредбу о обустави истраге број Т12 1 КТК 0000768 18 од 31. октобра 2018. године" је закључило да је тужилац поступио у складу са законом и потврдио његову одлуку, те је одбио апелантову притужбу, а сходно томе, замјеник главног републичког тужиоца је донио одлуку којом се одбија као неоснована апелантова притужба поднесена на наредбу о обустави истраге број Т12 1 КТК 0000768 18 од 31. октобра 2018. године.

Наредба о неспровођењу истраге против Дарка Илића, Дубравка Кременовића и других припадника МУП-а

68. На основу члана 43 и члана 224 став 3 ЗКП-а, Републичко тужилаштво је донијело наредбу о неспровођењу истраге број Т 12 1 КТАО 0000777 18 од 23. новембра 2018. године против Дарка Илића, Дубравка Кременовића и других припадника МУП-а због кривичног дјела тешког убиства из члана 125 став 2 КЗ-а јер нема основа сумње да су пријављена лица учинила кривично дјело.

69. У наредби је наведено да је Републичко тужилаштво поступало у предмету који је формиран по службеној дужности, а због писања Слободана Васковића на блогу у којим је истакнута тврдња да су поједини функционери МУП-а наредили убиство Давида Драгичевића, односно да су учествовали у наручивању, наређивању и организацији убиства, да су поједини од њих непосредно лишили живота Давида Драгичевића, те да су учествовали у заташкавању извршеног кривичног дјела. Како би у потпуности утврдило чињенично стање, Републичко тужилаштво је прибавило спис Тужилаштва број Т13 0 КТН 0040438 18 који се односи на истрагу околности смрти Давида Драгичевића у којем је донесена наредба о спровођењу истраге против непознатог учиниоца, те су у својству свједока (како је наведено у наредби) саслушани Желимир Лепир, Далибор Врећо, Синиша Кострешевих, Дарко Илић и Дубравко Кременовић, те су прикупљена и друга сазнања и информације (које су у наредним страницама наредбе, од 3 до 25, анализирани).

70. Оцјенујући прибављене доказе, Републичко тужилаштво је наведено да нема основа сумње да су пријављена лица починила кривично дјело. Дакле, анализирајући написано на блогу "Са друге стране" - да је Давид Драгичевић лишен живота тако што је намамљен иза Техничке школе, гдје га је напао петнаестак насилника које је предводио Дубравко Кременовић, који су дјеловали по упутама Дарка Илића, да су претученог Давида одвели у просторије МУП-а, гдје су почели да га муче, те да је исти дан лишен живота тако што је задављен, односно угушен, да је то урадио лично Кременовић или, како је наведено, неко од његових или Илићевих убица - Републичко тужилаштво је са посебном пажњом оцијени-

ло налазе и мишљења извршених обдукција, односно специјалиста судске медицине, који се односе на утврђивање времена смрти, узрока смрти, постојање повреда на тијелу настрадалог, локацију и тежину, механизам њиховог настанка, те питање узрочно-последичне везе повреда са смрћу Давида Драгичевића. Даље, од стране 3 Републичко тужилаштво наводи шта је наведено у налазу и мишљењу обдуцента Жељка Карана, Ивице Милосављевића (у налазу и мишљењу, као и приликом саслушања у Тужилаштву) и др sc. Давора Мајера. Републичко тужилаштво на страници 6 наводи да је пажљиво анализирајући налазе и мишљења судскомедицинског вјештачења вјештака из Београда и Загреба и доводећи их у везу с налазом и мишљењем поводом извршене обдукције Завода закључило да су они сагласни и подударни у односу на све битне и одлучне чињенице. Вјештаци су сагласни у вези с узроком смрти Давида Драгичевића, локацијом, природом и тежином тјелесних повреда, механизмом настајања и закључком да су све описане повреде појединачно и укупно лаке тјелесне повреде и да се не могу довести у везу са смртном последицом. Вјештаци су, како је Републичко тужилаштво навело у наредби, сагласни у погледу тога да је леш у води, прије његовог проналаaska, након наступања смрти услед утапања, могао провести најмање шест дана, што на основу извршених вјештачења упућује на закључак у погледу којег су вјештаци сагласни, да је до смрти Давида Драгичевића и доспијевања у воду могло да дође у ноћи када је нестало. Републичко тужилаштво је такође навело да закључци из извршених обдукција, односно налаза и мишљења наведених вјештака судскомедицинске струке своју потврду у односу на закључак о времену смрти налазе и у изводу из књиге мртвозорства у којој су унесени подаци о спољном прегледу леша љекара мртвозорника, др Саше Миљковића, у којем је констатовано да је леш стар око пет-шест дана. Овакви закључци, како је наведено, нису у супротности са изјавом Саше Миљковића која је дата у својству свједока у предмету истраге коју води Тужилаштво. Такође, Републичко тужилаштво констатује да нису основани ни наводи са блога да је изјава Саше Миљковића украдена из списка, јер је увидом у спис утврђено постојање двају записника о саслушању свједока Миљковића. Републичко тужилаштво наводи да анализирани докази упућују на закључак да је смрт Давида Драгичевића настала утапањем, односно услед заживотног удахнућа течности, а не услед угушења, односно задављења, како се наводи у блогу, за које аутор текста није предочио никакве доказе.

71. Даље, Републичко тужилаштво указује да су приликом обдукције и реобдукције тијела Давида Драгичевића констатоване одређене повреде, те да се оне квалификују скупно и појединачно као лаке тјелесне повреде и оне нису у узрочно-последичној вези са узроком смрти, што упућује на закључак да нема доказа у прилог основу сумње да је настрадали Давид Драгичевић прије наступања смрти брутално физички премлаћиван, мучен, силован на начин како је описано у објављеним текстовима.

72. У односу на наводе са блога да је смрт Давида Драгичевића наступила наредних дана, а не у ноћи нестанка, а могуће 23. марта 2018. године, Републичко тужилаштво констатује да они нису аргументовани и да су они у супротности с наведеним садржајем обдукционих записника, налазом и мишљењем вјештака судске медицине из Загреба и закључком љекара мртвозорника који се односи на вријеме смрти, а који докази у својој укупности указују на закључак да је леш могао бити у води шест дана прије његовог проналаaska. Тврдње изнесене на блогу су суштински чињенично супротстављене овим закључцима, а за такве наводе аутор текста није понудио било какве доказе, нити је упутно на постојање доказа који би ове закључке довели у сумњу.

73. Даље, у односу на тврдње изнесене у текстовима да је настрадали Давид Драгичевић, након што су га убили починиоци тог дјела, доведен до ушћа Црквене у Врбас, гдје је остављен, Републичко тужилаштво је указало да је с посебном пажњом оцијенило наводе записника о увиђају сачињеног на лицу мјеста проналаaska мртвог тијела, као и фотодокументацију сачињену приликом вршења увиђаја. На основу увида у ове материјалне доказе Републичко тужилаштво је утврдило да на лицу мјеста нема трагова који би указивали на наведено (нема трагова аутомобилских гума или другог превозног средства или обуће), а што би сигурно постојало (да се догађај одиграо на описани начин), јер се ради о земљаној површини покривеној снијегом, имајући у виду временске прилике у Бањој Луци тих дана. Републичко тужилаштво наводи да овакви наводи немају ни логичког упоришта, што појашњава (близина самог центра града).

74. Даље, опет указујући на садржај писања и да је Давид Драгичевић нападнут иза Техничке школе (претучен, "практично" отет и друго), Републичко тужилаштво наводи да у спису Тужилаштва постоји изјава само једног свједока чији наводи упућују да се критичне вечери десно физички сукоб на паркинг-простору иза Техничке школе, те указује на изјаву наведеног свједока дату у Полицијској станици и пред Тужилаштом, а коју је Републичко тужилаштво, како се наводи у наредби, и поред одређених контрадикторности које нису без значаја, с дужном пажњом анали-

зирано, доводећи је у везу с другим доказима. Тако, Републичко тужилаштво указује на категориичну тврдњу наведеног свједока да се догађај могао десити између 2.15 и 2.30 часова јер је погледала на сат који иначе увијек носи на руци, па Републичко тужилаштво од стране 10 указује да су камере на појединим угоститељским и пословним објектима снимиле кретање Давида Драгичевића у вријеме у којем се, како је свједок тврдио, десило физички сукоб, те указује на изјаве свједока који су га у том времену видјели. Дакле, Републичко тужилаштво указује на навод свједока (да се критичне ноћи десило физички сукоб иза Техничке школе) за разлику од свједока који су категориични да су видјели Давида у наведено вријеме, а што је поткријепљено снимцима видео-камера. Републичко тужилаштво, даље, указује на контрадикторности у изјави наведеног свједока, као и немогућности да се изјасни о идентитету било ког учесника у догађају, па ни о идентитету Давида Драгичевића као могућег учесника догађаја, због чега је закључило да овај догађај који описује свједок (који је могуће да се десило) не може да се повеже с нестанком и смрћу Давида Драгичевића. У наставку наредбе Републичко тужилаштво је указало и на друге доказе у вези с кретањем Давида Драгичевића, као и на доказе који се односе на идентификовање предмета пронађених код Давида Драгичевића са изјавама свједока, те је на основу наведеног Републичко тужилаштво закључило да нема доказа у прилог постојању основа сумње да је Давид Драгичевић критичне ноћи пресретнут, брутално претучен иза Техничке школе од 15-ак лица, да је претучен и полицијским или другим возилом пребачен до просторија МУП-а и да је након тога у тим просторијама и другим локацијама брутално премлаћиван и мучен те ноћи и наредних дана и да је на крају лишен живота тако што је задављен, односно угушен.

75. Даље, од стране 13 Републичко тужилаштво наводи да је, ради потпуног утврђивања чињеничног стања у овој кривичној ствари, у својству свједока саслушало Желимира Лепира, Далибора Врећу и Синишу Кострешеву на околности њихових евентуалних сазнања у односу на јавно изнесене наводе и тврдње Слободана Васковића, сматрајући да је саслушање ових лица у својству свједока релевантно, јер поступају у истрази коју води Тужилаштво у вези с утврђивањем свих околности под којима је дошло до смрти Давида Драгичевића. Даље, Републичко тужилаштво наводи да је саслушало Дарка Илића и Дубравка Кременовића, имајући у виду да се они у објављеним текстовима директно оптужују за извршење кривичног дјела тешког убиства Давида Драгичевића, те је изнесен садржај њихових изјава.

76. Републичко тужилаштво је навело да наводи Дарка Илића и Дубравка Кременовића, који у потпуности негирају било какву везу с нестанком и смрћу Давида Драгичевића, који су дати приликом саслушања у Републичком тужилаштву нису доведени у питање ниједним расположивим доказом, него да су у потпуности сагласни са свим прибављеним доказима. Републичко тужилаштво наводи да је увидом у доказни материјал предмета Тужилаштва број Т13 0 КТН 0040438 18, и то како свих доказа појединачно, тако и у међусобној вези, закључило да у њему нема никаквих доказа, информација или сазнања који би упућивали на основе сумње да су Дарко Илић, Дубравко Кременовић или неки други припадник МУП-а учествовали у наручивању убиства Давида Драгичевића, организовању, извршењу или заташкавању тог кривичног дјела, те закључило да чињенично стање засновано на резултатима досадашњих истражних радњи не доводи у питање, већ поткрепљује наводе саслушаних свједока. Такође, Републичко тужилаштво је навело да је одлучено да се у својству свједока саслуша Слободан Васковић, те му је покушана достава позива, али он није био на пријављеној адреси, а по сазнањама, он је ван територије Босне и Херцеговине. Такође, из писања Слободана Васковића Републичко тужилаштво је закључило да му је познато да му је упућен позив, те да он очигледно избјегава да да изјаву у својству свједока. Међутим, оцјењујући текстове Слободана Васковића и све чињенице и доказе које износи, Републичко тужилаштво је закључило да он нема релевантна сазнања или доказе на основу којих износи своје наводе, већ да се ради о конструкцијама и произвољним констатацијама које немају упоришта у чињеницама утврђеним у овом кривичном поступку и расположивим доказима, те да саслушање Слободана Васковића у овом поступку није неопходно.

77. Дакле, имајући у виду све изнесене чињенице, на основу критичке анализе свих расположивих доказа Републичко тужилаштво је закључило да се у објављеним текстовима не указује на било коју чињеницу, информацију или доказ који би упућивали на постојање основа сумње да су наведена лица или било који други припадник МУП-а имала мотив за извршење кривичног дјела, нити се у објављеним текстовима указује на било коју чињеницу која би упућивала на постојање основа сумње да су та лица учествовала у наручивању, организовању, наређивању или извршењу убиства Давида Драгичевића.

78. Позивајући се на одредбу члана 224 став 3 ЗКП-а, јер не постоје основи сумње да су пријављена лица починила кривично дјело, одлучено је као у изреци.

79. Рјешавајући о апелантовој притужби која је поднесена на наредбу о неспровођењу истраге, Републичко тужилаштво (Колегијум Посебног одјељења за сузбијање корупције и организованог и најтежих облика привредног криминала) донијело је Одлуку број Т12 1 КТП 0000777 18 од 27. децембра 2018. године да је тужилац поступио у складу са законом и потврдио његову одлуку, те је одбило притужбу као неосновану, због чега је заменик главног републичког јавног тужиоца донио одлуку да се одбија као неоснована апелантова притужба поднесена на наредбу о неспровођењу истраге од 23. новембра 2018. године.

Чињенице у предмету број АП 1012/21

80. Апеланткиња је мајка Давида Драгичевића.

81. Тужилаштво је донијело наредбу број Т13 0 КТ 0045454 18 од 16. новембра 2020. године, на основу члана 224 став 3 ЗКП-а, да се неће спроводити истрага против пријављеног Синише Којдића због кривичног дјела спречавања доказивања из члана 336 став 1 КЗ-а и кривичног дјела давања лажног исказа из члана 335 став 4 у вези са ставом 3 КЗ-а, а по кривичној пријави З. Б. и допуни пријаве јер не постоје основи сумње да је пријављено лице учинило кривично дјело.

82. У образложењу наредбе је наведено да је З. Б. поднио Тужилаштву кривичну пријаву против Синише Којдића због наведених кривичних дјела у којој се наводи да је Синиша Којдић, поступајући као полицијски службеник - инспектор криминалистичке полиције приликом руковођења и самог пописивања, означавања, сушења, паковања одјевних предмета скинутих са тијела Давида Драгичевића приликом обдукције извршене у Заводу, с намјером да спречи доказивање евентуалних биолошких трагова на одјевном предмету (мушким боксерима сиве боје) које су могле послужити као доказ у кривичном предмету због кривичног дјела убиства из члана 124 КЗ-а у вези са чланом 37 КЗ-а на штету Давида Драгичевића, тај одјевни предмет бацнио у отпад, дакле с намјером да спречи или отежа доказивање уништио је предмет који служи као доказ, чиме је починио кривично дјело из члана 336 став 1 КЗ-а. Даље се у пријави наводи да је пријављени 25. маја 2018. године у кривичном поступку Тужилаштва број Т13 КТА 0040438 18 (упозорен да давање лажног исказа представља кривично дјело), упркос упозорењу свјесно и неистинито казано: "У просторију у којој се врши сушење предмета нисам улазио, нити имам приступ", чиме је, како се наводи у пријави, починио кривично дјело давања лажног исказа из члана 365 став 4 у вези са ставом 3 (Тужилаштво је навело да се мисли на квалификацију кривичног дјела из члана 335 став 4 у вези са ставом 3 КЗ-а).

83. Даље је на страници 3 наведено на којим доказима се заснива кривична пријава са кратком анализом тих доказа, те шта се истиче у пријави. Такође, на страници 4 наведено је да је З. Б. (који је поднио пријаву) поднио допуну пријаве с одређеном документацијом (захтјев за покретање дисциплинског поступка против М. М., З. Б. и Синише Којдића са прилозима), те даље, шта се Синиши Којдићу ставља на терет у захтјеву за покретање дисциплинског поступка. Даље је указано да је Синиша Којдић намјерно и свјесно дао лажан исказ у кривичном поступку број Т13 0 КТА 0040438, те да је наведена документација која је достављена уз допуну кривичне пријаве (стр. 4 и 5). На страници 5 је наведено да је 28. марта 2019. године Тужилаштву достављен поднесак опуномоћеника З. Б. (поднесак опуномоћеника оштећеног) у којем се наводи да опуномоћеник З. Б. у цијелости повлачи кривичну пријаву и допуну.

84. Тужилаштво је навело да је, поред наведених пријава, поднесака и достављене документације, извршило увид у списе предмета Тужилаштва (бр. Т13 0 КТ 0044850 18 и Т13 ОКТН 0040438 18). Даље је наведено да је у предмету број Т13 0 КТ 0044850 18, у којем је подигнута и потврђена оптужница против З. Б. и М. М. због кривичног дјела спречавања доказивања, наведеним лицима стављено на терет да су мушке гаће бацили у отпад. У том предмету је саслушан Синиша Којдић, те су наведене чињенице утврђене у том предмету (стр. 6-10).

85. Тужилаштво је навело (страница 10) да из наведених доказа произлазе сљедеће чињенице: неспорно је да су М. М. и З. Б. 25. марта 2018. године током обдукције тијела Давида Драгичевића преузели одјевне предмете скинуте са тијела, међу којим су се налазиле и мушке гаће сиве боје, тзв. боксерце, те да су их одијели у ПУ Бања Лука ради сушења и паковања. Опис радних задатака криминалистичких техничара, према Правилнику о систематизацији радних мјеста у МУПРС, између осталог, јесу обрада, прикупљање, паковање и достављање трагова на вјештачење, те брига о правилном чувању и достављању трагова на вјештачење. Према прикупљеним доказима, М. М. и З. Б. су 25. марта 2018. године, супротно овим правилима, приликом паковања одјевних предмета скинутих са тијела покојног Давида Драгичевића мушке гаће - боксерце, скинуте са тијела покојног Драгичевића, бацили у отпад. Како је Тужилаштво током предметне истраге која је вођена против М. М. и З. Б. закључило, евидентно је да ова лица, као криминалистички техничари, спорни одјевни предмет (мушке сиве

гаће боксерике) нису уопште унијела у свој криминалистичко-технички извјештај (иако га је криминалистички инспектор Синиша Којдић уредно евидентирао у својој службеној записници), а да су при томе у тај исти извјештај унијела све остале одјевне предмете који су скинути са тијела Давида Драгичевића, као и предмете који су приликом обдукције пронађени у његовим џеповима.

86. С друге стране, нити један доказ који је прикупљен како у току истраге која је вођена против (сада) оптужених З. Б. и М. М., тако ни у поступку утврђивања чињеница у овом предмету поводом пријаве против С. К. не упућује на закључак о постојању основа сумње да је пријављени С. К. на било који начин уништио или сакрио одјевни предмет - мушке гаће, боксерике, скинуте с тијела покојног Давида Драгичевића приликом обдукције, да чак у вријеме дешавања критичног догађаја није ни знао да су те гаће бачене или уништене, те да је то сазнао тек када га је о томе обавијестио Р. Н.

87. Тужилаштво је истакло да је пријављени 25. марта 2018. године лично сачинио и потписао службену записницу, наведеног броја од 25. марта 2018. године у којој је констатовано да је током обдукционог прегледа вјештак обдукцент са тијела преминулог Давида Драгичевића скинуо одјећу и обућу, након чега је наведено који одјевни предмети су скинути са тијела преминулог, те је јасно наведено да се међу тим предметима налазе и мушке гаће сиве боје (боксерике).

88. Даље, Синиша Којдић је у својој изјави коју је дао у Тужилаштву на наведене околности на питање тужилаца да ли је директно или индиректно, или на било који други начин сугерисао криминалистичким техничарима да те гаће треба бацити, или да те гаће нису потребне за даљи поступак, изјавио да нема овлашћења да тако нешто нареди техничарима, те да он није био руководио радник у МУПРС, па је изјавио да није рекао криминалистичким техничарима да баци те гаће, нити је на било који начин сугерисао криминалистичким техничарима да те гаће треба бацити, или да те гаће нису потребне у даљем току поступка. На питање тужилаца да ли су га криминалистички техничари приликом паковања и пописивања одјеће Давида Драгичевића питали шта да раде с гаћама преминулог, одговорио је да му није јасно због чега би криминалистички техничари њега уопште питали шта да раде с тим одјевним предметом ако га нису питали шта да раде с осталим предметима које су пописивали и паковали.

89. У погледу навода пријаве да Синиша Којдић одјевни предмет - мушке гаће боксерике није унио у свој криминалистичко-технички извјештај, те да је овај криминалистичко-технички извјештај, како се истиче, "потписао по одобрењу", а из чега подносилац пријаве изводи закључак да је пријављени Којдић свјесно и намјерно предметне гаће бацио у смеће, Тужилаштво је истакло следеће чињенице: криминалистичко-технички извјештај сачињавају криминалистички техничари који физички врше прикупљање и паковање трагова и предмета. Из изјаве Синише Којдића коју је дао у Тужилаштву на записник о саслушању свједока од 31. августа 2018. године произлази да он није сачинио, нити потписао криминалистичко-технички извјештај МУПРС - ПУ Бања Лука - Сектор криминалистичке полиције - Одјељење криминалистичке технике и ПДЗ број 363/18 од 25. марта 2018. године. Наиме, Синиша Којдић је изјавио да криминалистичко-технички извјештај сачињавају криминалистички техничари у својим просторима и они га достављају свом претпостављеном старјешини, те да Синиша Којдић у моменту сачињавања тог извјештаја није имао увид у овај криминалистичко-технички извјештај, па је изјавио да не зна зашто одјевни предмет - гаће скинуте са тијела покојног Давида Драгичевића - није наведен у том извјештају, а да је тек касније, можда и након мјесец дана, сазнао да те гаће нису наведене у криминалистичко-техничком извјештају. Такође, Којдић је навео да он није потписао предметни криминалистичко-технички извјештај (иако се његово име и презиме налази на предметном извјештају), те је образложио да се испод његовог имена налази потпис, како свједок претпоставља, његовог колеге, полицијског службеника М. Ж. Синиша Којдић је навео да је имао слободне дане када га је телефоном назвао М. Ж., те га питао да ли он може у његово име да потпише криминалистичко-технички извјештај јер је потребно да се депонују предмети. Како је свједок навео, он се сложио с тим. Након што су му тужиоци предочили предметни криминалистичко-технички извјештај, именовани је изјавио да се на том извјештају види да је његов колега М. Ж. испред његовог имена ставио "п.о." (по овлашћењу). Свједок Синиша Којдић је поново истакао да он у том тренутку није знао да у том криминалистичко-техничком извјештају нису наведене сиве мушке гаће - боксерике. Ове наводе потврђује како садржина предметног криминалистичко-техничког извјештаја, тако и изјава свједока М. Ж., који је у Тужилаштву саслушан у својству свједока (предмет број Т1 3 0 КТ 00444850).

90. Како је наведено у акту Тужилаштва, наведене чињенице потврђује и сам З. Б. у својој одбрани, коју је дао на записник о испитивању осуђеничанога број Т1 3 0 КТ 00444850 18 4. септембра

2018. године, из које произлази да је предметни криминалистички извјештај лично он сачинио и потписао, а да је поред њега овај извјештај потписао и М. Ж. умјесто Синише Којдића.

91. Из наведеног Тужилаштво (поступајући тужилац) је установило да су неосновани наводи подносиоца пријаве да Синиша Којдић свјесно и намјерно није унио у предметни криминалистичко-технички извјештај мушке гаће, боксерике, скинуте са тијела покојног Давида Драгичевића, јер, према прибављеним доказима, тај извјештај именовани није сачињавао, а није га ни потписао. Из свих анализираних доказа произлази да пријављени није имао било какву намјеру да сакрије или уништи одјевни предмет скинут са леша Давида Драгичевића приликом обдукције, а на такав закључак указује чињеница да је још приликом обдукције пописао све одјевне предмете који су скинути са леша, те да је јасно и недвосмислено навео да се међу тим предметима налазе и сиве мушке гаће (боксерике), након чега је о свему томе сачинио службену записницу. Као логичан се намеће закључак да Којдић, да је имао било какву намјеру да сакрије постојање тих гаћа, не би их унио у попис одјевних предмета наведених у тој службеној записници.

92. Даље, што се тиче криминалистичко-техничког извјештаја од 25. марта 2018. године, из прикупљених доказа произлази да се у том криминалистичко-техничком извјештају не налазе мушке сиве гаће (боксерике), али да тај криминалистичко-технички извјештај пријављени није ни сачињавао, ни потписао. На овакав закључак упућују међусобно сагласне изјаве Синише Којдића и М. Ж., као и садржина наведеног криминалистичко-техничког извјештаја, која одговара њиховим наводима.

93. Коначно, како је навело Тужилаштво, ниједан доказ који је достављен уз предметну кривичну пријаву, као ни докази који су прибављени како у истрази коју је ово тужилаштво водило у предмету број Т13 0 КТ 0044850 18 (против З. Б. и М. М.), тако ни у истрази против непознатих извршилаца у предмету број Т13 0 КТН 0040438 18 (због кривичног дјела убиства из члана 124 став 1 КЗ-а у вези са чланом 37 истог закона на штету лица Давида Драгичевића), не упућују на закључак да је пријављени Синиша Којдић на било који начин уништио или сакрио спорни одјевни предмет, нити на закључак да је пријављени криминалистичким техничарима на било који начин наредио, рекао или сугерисао да овај одјевни предмет баци или уништи.

94. Због наведених разлога, Тужилаштво (поступајући тужилац) је установило да не постоје основи сумње да је пријављени учинио кривично дјело спречавања доказивања из члана 336 став 1 КЗ-а.

95. У погледу кривичног дјела давања лажног исказа из члана 335 став 4 у вези са ставом 3 КЗ-а, Тужилаштво је истакло следеће чињенице (најприје указујући на кривично дјело, битна обиљежја и квалификовани облик, стр. 12-13).

96. Тужилаштво је указало да је тачно да је пријављени приликом саслушања пред полицијским службеницима на записник о саслушању свједока МУПРС - УКП број 02/1-147/18 од 25. маја 2018. године, у једној реченици рекао: "У просторију у којој се врши сушење предмета нисам улазио, нити истој имам приступ", а ова реченица је била основ за тврдњу подносиоца пријаве да је пријављени учинио кривично дјело давања лажног исказа. Међутим, у својој изјави коју је дао у Тужилаштву на записник о саслушању свједока од 31. августа 2018. године Синиша Којдић је дао детаљно и исцрпно образложење свих радњи које је предузимао као криминалистички инспектор у вези с проналаском леша покојног Давида Драгичевића 24. марта 2018. године и обдукцијом која је извршена 25. марта 2018. године. Из ове његове изјаве, између осталог, произлази да га је у просторију за сушење предмета (у ПУ Бања Лука) позвао, како свједок мисли, З. Б., те да му је показао предмете, како је свједок навео, картице, папире и све оно што се налазило у новчанику Давида Драгичевића. Те предмете свједок је, како је навео, пописао, или чак сликао телефоном. Одјећу која је скинута са тијела Давида Драгичевића свједок је, како је навео, пописао и фотографисао у обдукционој сали.

97. Имајући у виду садржину изјаве коју је дао Синиша Којдић у својству свједока пред тужиоцима 31. августа 2018. године (дакле, након изјаве коју је дао пред полицијским службеницима), те детаљно и исцрпно образложење свих радњи које је критичне прилике предузимао, Тужилаштво је установило да није основана тврдња подносиоца пријаве да је пријављени 25. маја 2018. године дао лажан исказ. Упоређујући цјелокупан садржај обје изјаве Синише Којдића које је дао пред полицијским службеницима и пред тужиоцима, Тужилаштво је закључило да су ове његове изјаве у битним, одлучним чињеницама сагласне. У контексту садржине обје ове изјаве Синише Којдића, према оцјени Тужилаштва, узимајући само једне реченице из цјелокупних изјава тог лица не може бити основ за тврдњу да је пријављени С. К. дао лажан исказ. Због наведених разлога, Тужилаштво (поступајући тужилац) је установило да не постоје основи сумње да је пријављени учинио кривично дјело давања лажног исказа из члана 335 став 3 КЗРС.

98. Одлучујући о притужби апеланта (и апеланткиње), Тужилаштво је донијело рјешење којим су притужба апеланта (којег заступа опуномоћеник Ифет Ферагет) и притужба апеланткиње (коју заступа опуномоћеник Душан Томић) одбијене као неосноване.

99. На 2. и 3. страници је указано на наводе из притужбе, те је, између осталог, наведено да је подносилац притужбе тражио да се предмет достави Тужилаштву Босне и Херцеговине, да Тужилаштво свјесно избјегава вођење јединствене истраге у предмету убиства Давида Драгичевића, да се води неадекватна истрага, да се паушално и супротно садржају доказа наводи да нити један доказ који је прикупљен не упућује на постојање основа сумње да је пријављени извршио кривична дјела, те даље, како је детаљно наведено у рјешењу (између осталог, проблематизовано је зашто се у службену забиљешку уноси попис ствари када се сачињава криминалистичко-технички извјештај у којем се врши опис предмета, да је службена забиљешка антидигитрана, анализира се исказ свједока В. Т., наводи да нису провјерени сви наводи из изјаве С. С., поставља се питање зашто криминалистичко-технички извјештај припада само криминалистичким техничарима када га је морао потписати Синиша Којдић, наводи се да није поштована процедура из члана 132 ст. 1 и 2 и чл. 134 и 135 ЗКП-а и друго).

100. Како је у рјешењу наведено на страници 4, на сједници Колегијума Тужилаштва размотрене су обје притужбе, а поступајући тужилац је дао изјашњење о предметним притужбама.

101. Након излагања предмета и разматрања навода притужбе, Колегијум Тужилаштва је закључио да је тужилац поступио у складу са законом и да је његова одлука исправна. Разлози које је поступајући тужилац дао у образложењу одлуке нису доведени у питање наводима притужби јер подносиоци притужби нису изнијели нове чињенице и нове доказе на основу којих би се могао извести закључак о постојању основа сумње да је пријављени учинио било какво кривично дјело.

102. У рјешењу је, даље, наведено да из свих анализираних доказа (како је правилно закључио поступајући тужилац) произлази да пријављени, прије свега, није имао било какву намјеру да сакрије, или уништи одјевни предмет скинут са леша Давида Драгичевића приликом обдукције, а на такав закључак указује чињеница да је још током обдукције пописивао све одјевне предмете који су скинути са леша, те је навео да се међу тим предметима налазе и сиве мушке гаће (боксернице), након чега је о свему томе сачинио службену забиљешку. Потпуно је логичан закључак да Синиша Којдић, да је имао било какву намјеру да сакрије постојање тих гаћа, не би их унио у попис одјевних предмета наведених у овој службеној забиљешци. У том контексту потпуно су ирелевантни наводи подносиоца притужбе (апеланта чији је опуномоћеник Ифет Ферагет) у погледу датума евидентирања предметне службене забиљешке у службену евиденцију.

103. Како је поступајући тужилац правилно констатовао, нити један доказ који је прикупљен како у току истраге који је вођена против оптужених З. Б. и М. М. (у предмету Тужилаштва број Т13 0 КТ 0044850 18) тако ни у истрази против непознатих извршилаца у предмету број Т13 0 КТН 0040438 18 (због кривичног дјела убиства из члана 124 став 1 КЗ-а у вези са чланом 37 истог закона на штету лица Давида Драгичевића), као ни у поступку утврђивања чињеница у овом предмету поводом пријаве против Синише Којдића не упућује на закључак о постојању основа сумње да је пријављени на било који начин уништио или сакрио одјевни предмет - мушке гаће, боксернице, скинуте са тијела покојног Давида Драгичевића приликом обдукције, да чак у вријеме дешавања критичног догађаја није ни знао да су те гаће бачене или уништене, те да је то сазнао накнадно (тек када га је о томе обавијестио Р. Н.). Ови закључци поступајућег тужиоца нису доведени у питање нити једним наводом подносиоца притужби. Даље, правилан је закључак да нити један доказ не упућује на закључак да је пријављени криминалистичким техничарима З. Б. и М. М. на било који начин наредио, рекао или сугерисао да овај одјевни предмет баци или уништи. Коначно, нема доказа да је пријављени директно или индиректно, или на било који други начин сугерисао криминалистичким техничарима да те гаће треба бацити, или да те гаће нису потребне за даљи поступак, нити је имао овлашћење да тако нешто нареди техничарима. У погледу чињеница које се односе на сачињавање криминалистичко-техничког извјештаја, докази који су прикупљени и анализирани јасно и недвосмислено указују да су предметни извјештај сачинили оптужени криминалистички техничари З. Б. и М. М., да га није сачинио пријављени, да га није ни потписао, а умјесто њега потписао га је М. Ж. Према ставу Колегијума Тужилаштва, у том погледу нема никаквих спорних чињеница, будући да су оне утврђене на основу доказа који су међусобно сагласни, а како је то у наредби образложио поступајући тужилац.

104. Даље, у односу на наводно кршење процедуре прописане у члану 132 ст. 1 и 2 и чл. 134 и 135 ЗКП-а, Колегијум Тужилаштва је истакао да у конкретном случају нема мјеста за примјену наведених одредаби јер се оне односе на поступак привремено одузи-

мања предмета и поступања са привремено одузетим предметима. У конкретном случају ради се о предметима који су пронађени и изузети приликом обдукције тијела Давида Драгичевића, те су ови наводи оцијенени као неосновани.

105. Колегијум Тужилаштва је на страници 5 навео да је правилан закључак поступајућег тужиоца да не постоје основи сумње да је Синиша Којдић дао лажан исказ, те да ни овај закључак није доведен у питање.

106. Колегијум Тужилаштва је, такође, истакао да наводи апеланта (посредством опуномоћеника Ифета Ферагета) о свјесном "заташкавању" кривичног дјела (како се истиче) тешког убиства на штету Давида Драгичевића, који се истичу на више мјеста у притужби, нису поткријепљени нити једним доказом, нити је апелант дао било какво логично објашњење за своје тврдње, нити апелант пружа или указује на било какво увјерљиво и разумљиво образложење, прије свега, због чега сматра да се у конкретном случају ради о (како се наводи) "заташкавању" кривичног дјела, нити како се радње и поступци пријављеног могу довести у вези с тим.

107. Такође, у наведеном рјешењу је наведено да је апелант у притужби тражио изузеће поступајућег тужиоца (Далибора Вреће), а коју је Колегијум Тужилаштва одбацио као недозвољену.

108. Тужилаштво је донијело Рјешење број А-851/20 од 24. децембра 2020. године којим је апелантов захтјев за изузеће поступајућег тужиоца Далибора Вреће у предмету број Т13 0 КТ 0045454 18 одбацио као недозвољен.

109. У образложењу рјешења је наведено да је апелант тражио изузеће поступајућег тужиоца јер је он у неким "парцијалним истражним поступцима" саслушан као свједок, као и главни тужилац Тужилаштва, што га дисквалификује у могућности да даље врши функцију поступајућег тужиоца у наведеном предмету. Према ставу Колегијума Тужилаштва, захтјев је недозвољен јер је постављен супротно одредби члана 38 став 1 ЗКП-а, те јер апелант нема својство странке у поступку.

110. Тужилаштво, Колегијум Тужилаштва, донијело је Рјешење број Т13 0 КТП 0045454 20 2 од 27. јануара 2021. године којим је апеланткињину притужбу (поднесу посредством опуномоћеника Ифета Ферагета) изјављену на одлуку Тужилаштва од 16. новембра 2020. године одбило као неосновану.

111. У суштини, ради се о истом садржају рјешења како је претходно наведено у односу на апеланта.

Информација Тужилаштва Босне и Херцеговине

112. С обзиром на то да су се у медијском простору Босне и Херцеговине појавиле информације да Тужилаштво Босне и Херцеговине преузима "предмет Драгичевић", Уставни суд је затражио од Тужилаштва Босне и Херцеговине информацију да ли је та информација тачна, да ли је Тужилаштво предузело одређене активности и које у вези с наведеним предметом, односно да ли постоји "предмет Драгичевић" преузет/формиран пред Тужилашвом Босне и Херцеговине.

113. Тужилаштво Босне и Херцеговине је доставило одговор на захтјев за достављање информације, те је навело следеће: "Тужилаштво Босне и Херцеговине је дана 02. 03. 2021. године запримило допис Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број А-163/21 од 01. 03. 2021. године, у ком прилогу се налазио спис предмета Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број ТИ 3 0 КТН 0040438 18. формираном ради истраге кривичног дјела против живота на штету оштећеног Драгичевић Давида из Бање Луке." Даље је наведен допис и да је запримљен спис Републичког тужилаштва (број предмета Т 12 1 КТК 0000686 18), те је наведено: "Након анализа списка предмета Окружног јавног тужилаштва Бања Лука и Републичког јавног тужилаштва Републике Српске - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Тужилаштво Босне и Херцеговине је дана 14. 04. 2021. године наложило Писарници овог Тужилаштва да да спис предмета Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број Т13 0 КТН 0040438 18 заведе у КТН уписник предмета са лицем Драгичевић Давидом као оштећеним и доставите замијену главног тужиоца [...]." Даље је указано на члан 7 Закона о Суду Босне и Херцеговине и да је размотрено питање надлежности Тужилаштва Босне и Херцеговине за кривична дјела прописана законодавством Републике Српске, те шта је узето у обзир. Даље је наведено: "Истичемо да досадашња истрага околности смрти Давида Драгичевића у КТН предмету Окружног јавног тужилаштва Бања Лука и изостанак поступања по пријавама оштећених и других лица за кривична дјела против службене дужности а у вези са околности истраге смрти Давида Драгичевића у КТК предмету Републичког јавног тужилаштва Републике Српске - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала довела је до ситуације да су наведени кривични предмети били предметом сталног извјештавања бројних домаћих и међународних институција и организација за заштиту људских права и мониторинга владавине права и рада правосуђа уопште. Из стања списка оба кривична предмета који

су вођени пред тужилаштвима ентитета Република Српска може се основано закључити да је пажња јавности с правом усмјерена на питање оцјене способности Босне и Херцеговине да заштити права породице оштећеног на дјелотворну истрагу, што је и дио права на правичан поступак гарантован чланом П/3.е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права, а што, свакако, у правном смислу, јесте штетна последица за државу Босну и Херцеговину, која је на путу европских интеграција и изградњи система владавине права и на ком путу повјерење у правосудне институције има огроман значај. Тужилаштво Босне и Херцеговине ће, свакако, испитати да ли је постојао пропуст оба наведена тужилаштва ентитета Република Српска да се прикупе сви релевантни докази ради давања оцјене да ли је проведена истрага, односно провера навода из кривичне пријаве била потпуна и дјелотворна у смислу члана П/3.а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2. Европске конвенције. У овим предметима Тужилаштво Босне и Херцеговине ће прво тражити достављање недостајуће и потпуније документације уз анализу сваког документа понаособ иза чега ће услиједити разврставање документације на ону која се може користити као доказ од оне која је само информација. Сљедеће, приступиће се предузимању радњи доказивања предвиђених ЗКПБиХ, укључујући, као прву радњу, саслушање законских заступника оштећених и подносилаца кривичних пријава у својств свједока.”

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

Наводи из апелације број АП 1140/19

114. Апелант у апелацији покреће питање члана П/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), члана П/3б) Устава Босне и Херцеговине и члана 3 Европске конвенције, право из члана П/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције, право из члана 13 Европске конвенције, члана П/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције. Апелант је отац, како наводи, отетог и брутално убијеног Давида Драгичевића, који је нестао 18. марта 2018. године око 2.30 часова, а његово тијело с бројним повредама пронађено је шест дана касније, 24. марта 2018. године, на ушћу ријеке Црквене у ријеку Врбас у Бањој Луци. Апелант апелацијом покреће питање очигледне недјелотворности истраге убиства његовог сина, коју тек од 28. јуна 2018. године води Тужилаштво. Како апелант наводи, истрага је морала да буде покренута одмах по пријави о нестанку Давида Драгичевића (18. марта 2018. године), а истрага о убиству након проналаска тијела (24. марта 2018. године). Због протека године дана од убиства Давида Драгичевића, као и апелантове законске немогућности да исходи било какву одлуку која би могла бити предмет оцјене Уставног суда, апелант сматра да му припада право да пред Уставним судом покрене питање кршења права на живот, све у вези с истрагом Тужилаштва која се, и поред великог броја доказа, још увијек намјерно води у погрешном правцу с циљем куповине времена и онемогућавања да се процесуирају сви одговорни за отмицу и убиство Давида Драгичевића, али и свих оних одговорних у полицији и тужилаштвима који на овај начин покушавају да заташкају овај случај. Апелант сматра да се под кршење права на живот, осим тренутне недјелотворне истраге, мора подвести и то што му Републичко тужилаштво, Тужилаштво и МУП нису обезбиједили приступ подацима који су до сада прикупљени како у вези с директном умјешанашћу појединих припадника МУП-а у сам чин отмице и убиства Давида Драгичевића, тако и у вези с умјешанашћу појединих припадника МУП-а и наведених тужилаштва у чин заташкавања наведених кривичних дјела, а како би апелант могао дјелотворно учествовати у поступку који има циљ да оспори одлуке свих надлежних органа да се поједини припадници МУП-а и наведених тужилаштва кривично не гоне за наведено. Апелант наводи да, и поред тога што је већ иницијална фактографија представљала више него довољан основ сумње да се овдје ради о кривичним дјелима отмице и тешког убиства, “ненадлежно” тужилаштво је након 100 дана, 28. јуна 2018. године, под великим притиском јавности и медија, донијело наредбу о спровођењу истраге против више Н.Н. лица због кривичног дјела убиства из члана 124 став 1 КЗ-а у вези са чланом 37 истог закона. Међутим, истрага је потпуно неадекватна и самим тим до данас није резултирала било каквом тужилачком одлуком, нити је апеланту познато да ли је Колегијум Тужилаштва предузео потребне мјере да би се та истрага окончала. С обзиром на то да постоји довољно доказа да се у конкретном случају ради о тешком убиству из којих произлазе околности о могућој повезаности појединих припадника МУП-а са овим кривичним дјелом, то је за то надлежно Републичко тужилаштво. Апелант наводи да је тих првих 100 дана након убиства истрага била искључиво под контролом МУП-а, тј. полиције, и без надзора Тужилаштва. Бројни докази, али и наведене околности дају право апеланту да као разуман човек закључи да изостанак благовремене истраге о отмици и убиству његовог дјетета представља довољан основ за сумњу да су припадници МУП-а умјешани у овај случај, односно да постоји практична повезаност тих лица са

отмицом и убиством. Апелант наводи да је основ сумње за вођење истраге против Дарка Илића и других припадника МУП-а, као и вјештака судске медицине Жељка Карана представљала “криминална конференција за штампу”, која је одржана 26. марта 2018. године (без знања и одобрења Тужилаштва), на којој су припадници МУП-а прејудуцирали оцјену чињеница о којима је требало претходно спровести истрагу, а све то управо с циљем да се опструше дјелотворна истрага. Само одржавање ове конференције за штампу мора бити озбиљно истражено поготово у свјетлу чињенице да се, због последица те конференције, до данас још увијек не води адекватна истрага, те се поставља питање да ли су наведена тужилаштва под притиском МУП-а. Апелант указује да је на тој конференцији за медије Дарко Илић, један од челних људи МУП-а, заједно с патологом, проф. др. Жељком Караном (који је радио обдукцију) и другим присутним лицима, изрекао низ грубих неистина којима је покушао да обмане цјелокупну јавност тако што је изнио закључак да не постоји основ сумње да је Давид Драгичевић убијен, него да се ради о задесној смрти, тј. утапању, а да је Давид Драгичевић претходно опљачкао неку кућу у Улици Велибора Јањетовића Јање. Након тога министар МУП-а је 29. марта 2018. године Тужилаштву поднио извјештај о догађају у којем је наведено да не постоје елементи кривичног дјела, те је последице тога чак тражио од главног тужиоца да донесе наредбу о неспровођењу истраге. Апелант наводи да је кратко након ове конференције за штампу полиција (притиснута доказима) демантовала да се догодила пљачка куће породице Р. у насељу Лауш, јер спроведеним вјештачењима нису утврђени никакви механички трагови обијања куће, нити су пронађени било какви форензички трагови било каквих лица повезаних с наводном пљачком, па тако ни трагови који би припадали Давиду Драгичевићу. За потребе ове конференције за штампу припадници МУП-а су од лица која уопште не раде у полицији потпуно незаконито хитијевали да прибаве снимке видео-надзора са одређених објеката, те су ове околности морале бити потпуно истражене, јер упућују на фабриковање доказа с циљем заташкавања убиства Давида Драгичевића. Такође, поједини припадници МУП-а уклањали су и одређене трагове на тој локацији (нпр. ризле за дуван) који су могли довести до идентификације свих лица повезаних с овим покушајем припадника МУП-а да заташкају убиство Давида Драгичевића (да се открије ко је, због чега и коме наредио да глуми Давида Драгичевића у критично вријеме на критичном мјесту, све с циљем да би се заташкало убиство, уз напомену да је Давид Драгичевић убијен у потпуно другом дијелу града Бања Лука), а што није истражено. Тако су од Ђ. Р. инспектори МУП-а незаконито тражили да прибави видео-снимке у вези с том наводном пљачком његове куће (ове околности, такође, нису истражене) иако се, као што је већ наведено, у каснијој истрази испоставило да у кући Ђ. Р. нема било каквих трагова проваљивања, нити трагова који би на било који начин били повезани с Давидом Драгичевићем. Апелант наводи да већ обична анализа снимака видео-надзора из те улице показује да је лице које је, наводно, опљачкало ту кућу (“лице које глуми Давида Драгичевића”) у тој кући провело 50 минута управо у вријеме када се у кући налазио и власник те куће, тј. Ђ. Р. Апелант у том правцу указује на одлуке Округног суда и Уставног суда у предмету А. К. Апелант указује да су наведена конференција за штампу припадника МУП-а и недоношење благовремене наредбе о спровођењу истраге од Тужилаштва изазвале узнемирење јавности у Бањој Луци и свакодневна мирна окупљања грађана. У Народној скупштини Републике Српске је почетком јуна 2018. године формиран Анкетни одбор који је у јуну 2018. године усвојио “Извјештај Анкетног одбора са циљем сагледавања свих релевантних чињеница везаних за случај страдања Давида Драгичевића” у којем је утврђено да постоји основ сумње да је Давид Драгичевић убијен. Овај извјештај је сачињен на 297 страница и садржи све околности спроведеног парламентарног надзора над радом припадника полиције.

115. Апелант наводи да до данас Тужилаштво није провјерило низ битних околности везаних за случај отмице и убиства Давида Драгичевића. Тако, још увијек:

- није спроведено форензичко вјештачење аутентичности свих прибављених видео-снимака на којима се види “лажни” Давид Драгичевић;

- нису провјерене околности везане за постојање наводног алибија за лица за која постоји основана сумња да су повезана с отмицом и убиством Давида Драгичевића (није расвијетљена улога Ђ. Р., који пријављује полицији непостојећу крађу, па затим, по налогу припадника МУП-а, ангажује лице А. К. за скидање снимака видео-надзора са одређених објеката);

- није расвијетљена околност да је Давид путем Инстаграма свом пријатељу и рођаку непосредно прије нестанка послао поруке да му пријетли опасност једино од лица Ф. Ђ., који, иначе, нема алиби за ту ноћ и који је лице које се повезује са Дарком Илићем и другим припадницима МУП-а);

- Тужилаштво није детаљно на све околности саслушало лица која су 24. марта 2019. године непосредно прије увиђаја манипу-

лисала тијелом Давида Драгичевића у ријечи Црквена (тијело су најприје извукли, па га поново вратили у воду да би га поново извукли из воде на обалу);

- није утврђено зашто је увиђај радио инспектор Синиша Којдић, који се у то вријеме налазио на боловању;

- нису расвијетљене околности нестанка извјештаја мртвозорника;

- нису прибављени снимци видео-надзора са продаваонице обуће "Office Shoes" (на којима се виде највјероватније инспектори МУП-а који су на том мјесту зауставили Давида Драгичевића), снимак са Raiffeisen банке код Металске школе за 18. март 2018. године у периоду од 00.00 до 4 часа (према изјави једног свједока око 3.30 на паркингу код Металске школе се десила туча због чега се сумња да је Давида Драгичевића управо на тој локацији премлатило више лица, међу којима су били и поједини инспектори МУП-а, међу њима и Дубравко Кременовић) и низа објеката у центру Бање Луке на којима се види тачно кретање Давида Драгичевића 18. марта 2018. године од 2.30 до 4 часа, није прибављен снимак ПУ Бања Лука за споредни улаз за 18. март 2018. године за период од 3.30 до 7.30 часова (због постојања сумње да је Давид доведен у ПУ Бања Лука на тај улаз, а да је одатле, кратко након тога, пребачен на непознату локацију ван Бање Луке), затим, није прибављен снимак зграде градског гробља Бања Лука за 24. и 25. март 2018. године (због постојања основа сумње да су у тој згради или на самој обдукцији у гардеробу Давида Драгичевића подметнути предмети из куће Ђ. Р., које претходно приликом детаљног прегледа 24. марта 2018. године није пронашао лекар мртвозорник);

- нису спроведена сва форензичка вјештачења одузетих централних јединица рачунара у вези са аутентичношћу снимака видео-надзора, вјештачења мобилних телефона, нађеног лаптопа;

- истрага још увијек није проширена ради утврђивања свих околности које се тичу чина отмице Давида Драгичевића, који је тек након тога убијен;

- није сачињена детаљна реконструкција кретања Давида Драгичевића у критично вријеме, и то на основу анализе свих познатих снимака видео-надзора и базних станица, као и анализа приступања интернету путем мобилног телефона и путем wi-fi мрежа.

116. Апелант наводи да је битно нагласити да су реконструкција кретања коју је сачинио МУП, као и комплетна досадашња истрага засноване на лажним исказима свједока и фабрикованим снимцима видео-надзора из насеља Лауш у Улици Велибора Јањетовића Јање. Тако се у реконструкцији кретања Давида Драгичевића коју је сачинио МУП наводи да је Давид у 2.38 часова прошао поред књижаре "Култура" у Улици краља Петра Карађорђевића, где су га наводно видјела два свједока који га познају, иако пролазак Давида Драгичевића није забиљежен на снимку видео-надзора. Све ове околности више него јасно указују да Тужилаштво у овом предмету води неадекватну истрагу с циљем да се заташкају отмица и тешко убиство Давида Драгичевића и из свега до сада наведеног је потпуно јасно да је на тај начин дошло до повреде члана 2 Европске конвенције, тј. права на живот у смислу спровођења промтне, свеобухватне и дјелотворне истраге.

117. Апелант указује да је мртвозорник одмах по проналаску тијела Давида Драгичевића дошао на лице мјеста и да је он у својој писменој изјави навео да је прегледом тијела констатовао да је од убиства протекло максимално 36 часова, што значи да је смрт могла наступити 23. или 24. марта 2018. године. Ова околност је представљала већ довољан основ сумње за проширење истраге у односу на отмицу Давида Драгичевића. Такође, мртвозорник је у својој изјави потврдио и да приликом прегледа одјеће и садржаја џепова покојног Давида није пронашао нити један од предмета који потичу из куће коју је Давид "опљачкао", па чак да није пронашао ни Давидов мобилни телефон (који ће сутрадан бити пронађени приликом обдукције). Иако је мртвозорник своју писмену изјаву предао инспектору МУП-а, та изјава је након тога нестала из списка и до данас није пронађена, а Тужилаштво није спровело истрагу о тим околностима. Даље, апелант проблематизује то што је обдукцију извршио др Каран, који је поступао по наредби Тужилаштва, и његов налаз. Према његовом мишљењу, смрт је наступила као резултат утапања, и то између 18. и 24. марта 2018. године (што је недопустиво непрецизно). Он наводи и да је у крви покојног Давида пронађена количина наркотика (ТХЦ и ЛСД) изражена у милиграмима, што је каснијим вјештачењима демантовано, те је касније утврђено да Завод у којем ради патолог Каран уопште не посједује сертификоване уређаје за ову врсту токсиколошких вјештачења. Закључак проф. др Жељка Карана да је смрт наступила утапањем потпуно је упитан јер он у налазу спомиње наводне трагове муљевитог садржаја, али у одсуству хемијске анализе, наводно, пронађеног муљевитог садржаја или воде пронађене у тијелу и дисајним органима Давида Драгичевића тај Каранов закључак чини се потпуно невјеродостојним јер је он поступио супротно члану 170 став 4 ЗКП-а с обзиром на то да ни муљевити садржај, а нити садржај воде коју је морао пронаћи у тијелу и дисајним органима није

дао на биолошко вјештачење. Његов закључак да је смрт наступила између 18. и 24. марта 2018. године је потпуно невјеродостојан и супротан садржају изјаве мртвозорника, др Миљковића, као и наведено вријеме смрти (18. март 2018. године у 4 часа). Дакле, у свом налазу Каран је као узрок смрти навео утапање, свјесно занемарујући тиме да су управо заживотне повреде на тијелу могле представљати околности због којих је проузрокована смрт тако што је претходно брутално претучени Давид Драгичевић једноставно бачен у воду, наравно, са огромном резервом да је уопште дошло до смрти утапањем (како је апелант навео, "јер се сумња да је Давид угушен"). Апелант указује на налаз реобдукције од 28. марта 2018. године, коју је спровео проф. др. Ивица Милосављевић из Београда, а која је спроведена без наредбе Тужилаштва, у којој се наводи да се леш налазио у води од два до четири дана, што практично значи да је смрт наступила између 20. и 24. марта 2018. године. Остали закључци из овог налаза су, како је апелант истакао, укључујући и узрок смрти, више него упитни с обзиром на то да су већ приликом обдукције били испрани сви дијелови тијела које су касније били предмет те реобдукције. Ово само показује намјеру да се породица увјери у тачност претходне обдукције коју је извршио проф. др Каран, која је, због контрадикторних закључака и површиности, неприхватљива. Осим тога, намјерно лоше извршеном обдукцијом су контаминирани трагови, што је утицало на сва наредна вјештачења. Обдукцијом извршеном у Загребу утврђено је да је вријеме које је претекло од проналаска тијела до смрти најмање три дана, док горњу границу није могуће аргументовано одредити.

118. Апелант указује и на "независност саме истраге", јер је доведено у питање да ли су лица која су одговорна за истрагу и она која су спроводила истрагу независна од оних која су укључена у догађаје, што подразумијева "не само непостојање било какве хијерархијске или институционалне везе него и практичне независности". У конкретном случају у истрагу су били укључени припадници МУП-а (Дарко Илић, Дубравко Кременовић и велики број других који су укључени у сам догађај учествовањем на конференцији за штампу на којој се негирало убиство, те спровођењем бројних конкретних радњи да би се заташкало убиство). Спровођењем недјелотворне истраге с циљем да се заташкају отмица и тешко убиство Давида Драгичевића повријеђено је и право на забрану мучења, нечовјечног или понижавајућег третмана или казне из члана 3 Европске конвенције и члана II/36) Устава Босне и Херцеговине, јер власти, и поред великог броја доказа и познатих околности (што је већ детаљно наведено у апелацији), још увијек нису покренуле дјелотворну истрагу и не само да нису доставили информације апеланту о томе него су, а што је већ општепознато, прекојерном употребом силе и методама застрашивања припадника МУП-а забраниле даља мирна окупљања грађана Бање Луке и групе "Правда за Давида", након чега је апелант био принуђен да напусти Бању Луку како би побјегао од могућег насиља и тиме сачувао свој живот. Све ово је код апеланта изазвало максимално "осјећање страха, снажног немира и инфериорности, које је у стању да жртву понизи и деградира", што представља нехумано поступање које је забрањено чланом 3 Европске конвенције.

119. Апелант оспорава наредбу о обустављању истраге против Жељка Карана и наредбу о неспровођењу истраге Републичког тужилаштва против Дарка Илића, Дубравка Кременовића и других припадника МУП-а због кривичног дјела тешког убиства из члана 125 став 2 КЗ-а, као и одлуку о апелантовој притужби. Апелант наводи да у одлукама Републичког тужилаштва није наведено никакво образложење, нити разлози због чега се одбија притужба апелантовог опуномоћеника поднесена против одлука о обустављању истраге, односно неспровођењу истраге. Доношењем побјаних одлука од 27. децембра 2018. године повријеђено је апелантово право на правично суђење из члана 6 став 1 Европске конвенције, те апелант упућује на гаранције предвиђене овим правом, као и зашто сматра да је члан 6 став 1 примјенљив у овом случају. Апелант, даље, сматра да му је достављањем побјаних одлука без икаквог образложења повријеђено и право на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције. Такође, апелант сматра да је целокупним поступком дискриминисан, зато што је у свакодневним протестима јавно прозивао највише представнике власти Републике Српске да заташкају убиство његовог сина, наводећи да је Тужилаштво отворило истрагу тек након 100 дана, а послје тога наставило да спроводи недјелотворну истрагу, све с циљем да се заташкају отмица и тешко убиство његовог сина. Апелант се позива на кршење овог права у вези с правом на дјелотворну истрагу из члана 2 Европске конвенције. Апелант наводи да су контроверзе о случају Давида Драгичевића одавно прешле границе Босне и Херцеговине. Апелант наводи да је комплетно правосуђе БиХ заказало у овом и у случају Мемии и да такав третман ових случајева, за који не постоји неко објективно и разумно оправдање, сасвим јасно говори да се ради о највећим послјератним случајевима корупције с циљем да се заташкају ова два убиства. Један од разлога је управо велики број пропуста службених лица (припадника полиције и тужилаца) која, такође, морају одговорати за те пропусте.

120. Апелант је уз поднесак достављен 15. новембра 2019. године доставио и један допис (једва видљив) којим "поткрепљује наводе из апелације", затим је 3. априла 2020. године доставио "одговор на одговоре" тужилаштва (јер су му на његово тражење достављени), а 15. новембра 2020. године је доставио нове информације о предмету.

б) Одговори на апелацију

121. У одговору на апелацију Тужилаштво је описало ток догађаја, радње које је предузело Тужилаштво, те је навело да је на самом почетку истраге, када је Тужилаштво прегледало извјештај и материјал, било сагласно да се не може донијети наредба о спровођењу истраге (у извјештају о смрти се алудирало на задес). Након прикупљања доказа, чему је одмах приступљено, те након пристизања налаза из Загреба донесена је наредба о спровођењу истраге против Н.Н. лица за кривично дјело убиства, "која нам је била и потребна ради провођења других истражних радњи за одређена лица, те разних претреса и вјештачења", како је наведено у одговору. Тужилаштво, такође, наводи да су неосновани апелантови наводи да се ради о убиству, мучењу и силовању Давида Драгичевића од припадника МУП-а, јер за то не постоје докази. Такође, наводи да је наредба донесена не због притиска јавности већ након спроведених бројних истражних радњи. Тужилаштво је, такође, навело да је сарађивало с апелантовим адвокатима, те да је проверавало наводе које су они износили. Такође, Тужилаштво је у одговору навело (конкретно, главни окружни јавни тужилац) да је на Колегијуму Републичког тужилаштва информисало присутне о стању у спису (и прије радњи за које је наведено да су предузете прије доношења наредбе о спровођењу истраге) и тражило, због озбиљности предмета, да се одреди тужилац који ће координисати радом поступајућег тужиоца, што је Републичко тужилаштво прихватило и одредило тужиоца, те је одређен још један тужилац да помаже поступајућем тужиоцу. Тужилаштво је такође указало на пропусте ОСЛ учињене у току истраге (конференција за штампу, нестанак доказа и друго), али и на радње које је након тога Тужилаштво предузело (конкретно, оптужница против одређених лица, полицијских службеника за кривично дјело уништавања доказа), те је указало да циљ Тужилаштва није да скрива починиоца, већ управо супротно, да ради на предмету у истрази која је још отворена. Уз одговор су достављена 23 регистратора, као и опис списка, те пресуде Врховног суда Републике Српске и Уставног суда, као и оптужница против службених лица.

122. Републичко тужилаштво је у одговору на апелацију навело да су нетачне апелантове тврдње да му је онемогућен приступ подацима или доказима у спису, јер се апелант никада није обратио Републичком тужилаштву ради омогућавања приступа подацима или доказима. Даље, Републичко тужилаштво указује да апелант побија наредбе о спровођењу истраге, односно наредбу о обустављању истраге, али да се не упушта у њихов садржај, нити наводи која су му то права повријеђена. У оба случаја ради се о кривичним предметима који су чињенично и генусно повезани с кривичним предметом Тужилаштва (број Т13 0 КТН 0040438 18) који се односи на истрагу о околностима смрти Давида Драгичевића и у којем је то тужилаштво донијело наредбу о спровођењу истраге против непознатог учиниоца или више њих због кривичног дјела убиства из члана 124 став 1 КЗ-а. Тужилаштво још увијек спроводи предметну истрагу, те имајући у виду ту чињеницу, Републичко тужилаштво сматра да је апелација у односу на све њене наводе преурањена, јер још није донесена тужилачка одлука у вези с истрагом о околностима смрти Давида Драгичевића, односно предметна истрага није окончана. С друге стране, Републичко тужилаштво је у кривичном предмету број Т12 1 КТАО 0000777 18 поступало у односу на наводе да су поједини функционери, односно припадници МУП-а наредили убиство Давида Драгичевића, односно да су учествовали у наручивању, наређивању и организацији његовог убиства, као и да су неки од њих непосредно лишили живота Давида Драгичевића, те да су учествовали у прикривању доказа и наводном затаскавању извршеног кривичног дјела, што би у том случају упућивало на извршење кривичног дјела тешког убиства из члана 125 став 2 КЗ-а за шта је надлежно Републичко тужилаштво - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала. У наведеним кривичним предметима Републичко тужилаштво је донијело одговарајуће тужилачке одлуке, које су достављене оштећеном, односно његовом опуномоћенику, у овом случају апеланту, те је он поднио притужбу против одлука Колегијуму Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Републичког тужилаштва. Разматрајући наводе притужби, закључено је да је поступајући тужилац поступио у складу са законом и да је потврдио његове одлуке, те поднесене притужбе одбио као неосноване. Приликом рада на наведеним кривичним предметима Републичко тужилаштво је извршило увид у спис Тужилаштва број Т13 0 КТН 0040438 18, те су докази наведеног списка највећим дијелом и били основ за доношење одговарајућих тужилачких одлука. Из побједних одлука је видљиво да су сви расположиви докази подвргнути критичкој анализи, да су оцијенени појединачно и у међусобној вези и да су

резултат такве оцјене доказа донесене тужилачке одлуке о обустављању истраге у предмету против осумњаченог Жељка Карана, односно спровођењу истраге у предмету Дарко Илић и други, што се може закључити и увидом у предметне тужилачке одлуке које се оспоравају апелацијом. На основу изложеног Републичко тужилаштво сматра да је апелација у овом предмету преурањена, имајући у виду да истрага о околностима смрти Давида Драгичевића коју спроводи Тужилаштво још увијек није окончана. Коначно, у одговору је наведено да, "уколико Уставни суд, ипак, закључи да има основа за мериторно одлучивање по свим наводима апелације, ово тужилаштво закључује да су наводи апелације који се односе на поступање Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Републичког јавног тужилаштва Републике Српске и одлуке које су у вези с тим донесене и на које се апелација односи неосновани". Уз одговор су достављене фотокопије списка предмета.

Наводи из апелације број АП 1012/21

У апелацији се наводи да су апелант и апеланткиња родитељи Давида Драгичевића. Апелацијом се покрећу иста питања (повреде чланова Устава БиХ и Европске конвенције) као и апелацијом број АП 1140/19. У наведеној апелацији се оспорава наредба о спровођењу истраге против С. К., као и одлуке којим су притужбе апеланта и апеланткиње одбијене, те се указује на произвољност у датом образложењу, што апелант и апеланткиња детаљно образлажу у апелацији. Такође, апеланти наводе да су поступајући тужилац и главни тужилац били саслушани као свједоци у неким од "парцијалних поступака", да је поднесен захтјев за њихово изузеће, јер постоје околности које изазивају разумну сумњу у њихову пристрасност. Овај захтјев је одбачен. Апелант и апеланткиња истичу да је истрага коју води Тужилаштво недјелотворна, а ти наводи су изнесени и у апелацији број АП 1140/19.

ц) Одговор на апелацију број АП 1012/21

123. У одговору на апелацију Тужилаштво је навело да је апелација неоснована и да је Одлука поступајућег тужиоца број Т13 0 КТ 0045454 20 од 16. новембра 2020. године донесена јер је поступајући тужилац извршио пажљиву анализу целокупне документације која је достављена уз кривичну пријаву и допуну кривичне пријаве, као и документације у спису предмета Тужилаштва број Т13 0 КТ 0044850 18 (против оптужених З. Б. и М. М. због кривичног дјела спречавања доказивања из члана 336 став 1 КЗРС, која оптужница је потврђена) и спису предмета број Т13 0 КТН 0040438 18 (која се односи на истрагу против непознатих извршилаца због кривичног дјела убиства из члана 124 став 1 КЗ-а у вези са чланом 37 истог закона на штету лица Давида Драгичевића). Након тога донесена је предметна одлука - наредба о спровођењу истраге, која је детаљно образложена и у којој су дати разлози за доношење такве одлуке, која је исправна и заснована на закону, а што је потврдио и Колегијум Окружног јавног тужилаштва Бања Лука у својим одлукама од 24. децембра 2020. године и 27. јануара 2021. године. Узимајући у обзир утврђене чињенице у овом предмету, Тужилаштво сматра да законитост и правилност оспораваних одлука Тужилаштва нису доведене у питање наводима апелације (опструисање истраге). Такође, наведено је да је захтјев за изузеће поступајућег тужиоца одбачен као недозвољен због тога што је постављен супротно одредби члана 38 став 1 ЗКП, којим је прописано да захтјев за изузеће могу поставити странке или бранилац, а да у конкретном случају апелант нема својство странке у поступку. Предложено је да се апелација одбије као неоснована.

V - Релевантне одредбе

124. Закон о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 53/12, 91/17 и 66/18)

За потребе ове одлуке користи се неслужбени прецишњени текст, сачињен у Уставном суду БиХ, који гласи:

Права и дужности тужиоца
Члан 43.

(1) Основно право и дужност тужиоца је откривање и гоњење учинилаца кривичних дјела.

(2) Тужилац има право и дужност да:

а) одмах након сазнања да постоје основи сумње да је учињено кривично дјело, предузме потребне мјере у циљу његовог откривања и спровођења истраге, проналажења осумњаченог, руковођења и надзора над истрагом, као и ради управљања активно-стима овлашћених службених лица који проналазе осумњаченог и прикупљају изјаве и доказе,

б) спроведе истрагу у складу са овим законом,

в) даје имунитет у складу са чланом 149. овог закона,

г) захтијева достављање информација од државних органа, предузећа, правних и физичких лица у Републици Српској,

д) издаје позиве и наредбе и предлаже издавање позива и наредби у складу са овим законом,

h) нареди овлашћеном службеном лицу да изврши наредбу издату од суда у складу са овим законом,

e) утврђује чињенице потребне за одлучивање о имовинско-правном захтјеву у складу са чланом 107. овог закона,

ж) предлаже издавање казненог налога у складу са чланом 358. овог закона,

з) подиже и заступа оптужницу пред судом,

и) изјављује правне лијекове и

ј) обавља и друге послове одређене законом.

(3) У складу са ст. 1. и 2. овог члана, сви органи који учествују у истрази дужни су да о свакој предузетој радњи обавијесте тужиоца и да поступи по сваком његовом захтјеву.

Наредба о спровођењу истраге Члан 224.

(1) Тужилац наређује спровођење истраге ако постоје основи сумње да је извршено кривично дјело.

(2) О спровођењу истраге доноси се наредба која садржи: податке о осумњиченом уколико је познат, опис дјела из којег произлазе законска обиљежја кривичног дјела, законски назив кривичног дјела с навођењем одребе кривичног закона, околности које потврђују основе сумње да је извршено кривично дјело и постојеће доказе. У наредби ће тужилац навести које околности треба истражити и које истражне радње треба предузети.

(3) Тужилац доноси наредбу да се истрага неће спроводити ако је из пријаве и пратећих списа очигледно да пријављено дјело није кривично дјело, ако не постоје основи сумње да је пријављено лице учинило кривично дјело, ако је наступила застарјелост или је дјело обухваћено амнестијом или помиловањем или ако постоје друге околности које искључују кривично гоњење.

(4) О неспровођењу истраге, као и о разлозима за то, тужилац ће обавијестити оштећеног и подносиоца пријаве у року од три дана. Оштећени и подносилац пријаве имају право да поднесу пријужбу у року од осам дана канцеларији тужиоца.

Спровођење истраге Члан 225.

(1) Током спровођења истраге тужилац може предузети све истражне радње, укључујући испитивање осумњиченог и саслушање оштећеног и свједока, вршење увиђаја и реконструкције догађаја, предузимање посебних мјера које обезбјеђују сигурност свједока и информација и наређивање потребних вјештачења.

(2) О предузетим истражним радњама саставља се записник у складу са овим законом.

(3) Ако се осумњичени налази у притвору, наредбу за довођење ради испитивања издаје тужилац и о томе обавјештава судију за претходни поступак.

Надзор тужиоца над радом овлашћених службених лица Члан 226.

(1) Ако постоје основи сумње да је извршено кривично дјело за које је законом прописана казна затвора већа од пет година, овлашћено службено лице дужно је да одмах обавијести тужиоца и под његовим надзором предузме потребне мјере да се пронађе извршилац кривичног дјела, да се спријечи скривање или бјекство осумњиченог или саучесника, да се открију и сачувају трговини кривичног дјела и предмети који могу послужити као докази и да се прикупе све информације које могу бити корисне у кривичном поступку.

(2) Ако постоје основи сумње да је извршено кривично дјело из става 1. овог члана, овлашћено службено лице дужно је да у случају опасности од одгађања предузме неопходне радње ради извршења задатака из става 1. овог члана. Приликом предузимања ових радњи, овлашћено службено лице дужно је да поступи по овом закону. О свему што је предузето, овлашћено службено лице дужно је да одмах обавијести тужиоца и достави прикупљене предмете који могу послужити као доказ.

(3) Ако постоје основи сумње да је извршено кривично дјело за које је законом прописана казна затвора до пет година, овлашћено службено лице дужно је да обавијести тужиоца о свим расположивим информацијама и истражним радњама које је предузело најкасније седам дана од дана сазнања о постојању основа сумње да је кривично дјело учињено.

Обустава истраге Члан 232.

(1) Тужилац ће наредбом обуставити истрагу уколико се установи да:

а) дјело које је учинио осумњичени, није кривично дјело,

б) постоје околности које искључују кривицу осумњиченог, осим у случају из члана 214. овог закона,

в) нема довољно доказа да је осумњичени учинио кривично дјело и

г) је дјело обухваћено амнестијом, помиловањем или застарјелошћу или постоје друге сметње које искључују кривично гоњење.

(2) О обустави истраге, као и о разлозима за обуставу истраге тужилац ће у писаној форми обавијестити оштећеног који има права предвиђена у члану 224. овог закона, као и осумњиченог ако је испитан и лице које је пријавило кривично дјело.

(3) Тужилац, у случајевима из става 1. тачка в) овог члана може поново отворити истрагу ако прибави нове доказе који указују на то да постоје основи сумње да је осумњичени учинио кривично дјело.

Окончање истраге Члан 233.

(1) Тужилац окончава истрагу када утврди да је стање ствари довољно разјашњено да се може подићи оптужница. Окончање истраге ће се забиљежити у спису.

(2) Ако се истрага не заврши у року од шест мјесеци од доношења наредбе о спровођењу истраге, потребне мјере да би се истрага окончала, предузмеће колегијум тужилаштва.

(3) Оптужница се не може подићи ако осумњичени није био испитан.

До доношења предметне одлуке донијет је Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник РС", број 15/21, објављен 23. фебруара 2021. године), те је дошло до значајнијих измјена у односу на оштећеног, па су измијењени члан 244 (послије става 2. додаје се нови став 3) и члан 233.

VI - Допустивост

125. У складу са чланом VI(36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

126. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њом побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако је поднесена у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

127. Према мишљењу Уставног суда, из навода апелација (бр. АП 1140/19 и АП 1012/21) произлази да апелант и апеланткиња покрећу питање (не)дјелотворности истраге.

128. Сходно наведеном, Уставни суд запажа да се предметним апелацијама, заправо, не оспорава мериторна одлука - пресуда било којег суда у Босни и Херцеговини, која би, у смислу члана VI(36) Устава Босне и Херцеговине, могла бити предмет оспоравања пред Уставним судом, па се поставља питање допустивости предметне апелације.

129. Уставни суд, слиједећи своју досадашњу праксу у предметима који су покретали слична питања у контексту кршења права на живот, која су заштићена чланом II(3а) Устава Босне и Херцеговине и чланом 2 Европске конвенције у контексту члана 18 став (2) Правила Уставног суда, сматра да је надлежан у конкретном случају.

130. У вези с тим, Уставни суд подсјећа и на праксу Уставног суда заузету у предмету број АП 862/10 од 16. маја 2013. године (одлука доступна на интернет страници Уставног суда www.ustavnisud.ba) у којем је Уставни суд утврдио да одредбама ЗКП-а Републике Српске није предвиђена могућност да, у случају када тужилаштво донесе одлуку о неспровођењу истраге, странке које су незадовољне таквом одлуком могу издејствовати мериторну одлуку - пресуду било којег суда у Босни и Херцеговини, која би, у смислу члана VI(36) Устава Босне и Херцеговине, могла бити предмет оспоравања пред Уставним судом. Даље, имајући у виду релевантне одредбе ЗКП-а Републике Српске, према мишљењу Уставног суда, произлази да је у таквим случајевима једини правни лијек који странке могу користити приговор против одлуке о неспровођењу истраге. У вези с тим, Уставни суд је сматрао да се таква законска регулатива, односно немогућност да апеланти у складу с важећим законодавством дођу до мериторне одлуке која би могла бити предмет оцјене Уставног суда не може ставити на терет апелантима, поготово у ситуацији када апелација поднесена Уставном суду покреће питања кршења права на живот заштићеног чланом II(3а) Устава Босне и Херцеговине и чланом 2 Европске конвенције у вези с догађајима поводом којих апеланти, дакле, нису имали законску могућност да воде било какав поступак.

131. Конкретним предметима се такође указује на немогућност да се дође до мериторне коначне судске одлуке јер је истрага

о убиству сина апеланта и апеланткиње у току, односно надлежна тужилаштва су донијела наредбе о неспровођењу истраге против одређених лица, односно надлежно тужилаштво је обуставило истрагу против Жељка Карана. Имајући у виду наводе из апелација, а подржавајући своју праксу, Уставни суд сматра да апелација у овом дијелу испуњава услове из члана 18 ст. (2) и (4) Правила Уставног суда, јер није очигледно (*prima facie*) неоснована, нити постоји неки други формални разлог због којег апелација није допуштена.

132. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине и члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допуштности.

133. Такође, с обзиром на то да је одлучио да споји двије апелације и донесе једну одлуку, Уставни суд ће у наставку одлуке користити термин “апелација” (за обје апелације), као и термин “апелант” за апеланта и апеланткињу.

VII - Меритум

134. Апелант у апелацији наводи да су повријеђени члан II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члан 2 Европске конвенције, члан II/3б) Устава Босне и Херцеговине и члан 3 Европске конвенције, члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члан 6 Европске конвенције, “члан 13 Европске конвенције и члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине” и члан II/4 Устава Босне и Херцеговине и члан 14 Европске конвенције у вези с правом из члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције.

135. Члан II/3а) Устава Босне и Херцеговине гласи:

3. Набрајање права

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободe из става 2 овог члана, а она обухватају:

а) Право на живот.

136. Члан 2 Европске конвенције гласи:

1. Право на живот сваког лица заштићено је законом. Нико не смије бити намјерно лишен живота, осим приликом извршења пресуде суда којом је осуђен за кривично дјело за које је законом предвиђена ова казна.

[...]

137. Апелант указује на повреду права на живот из члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције, најприје, због пропуста Тужилаштва да спроведе ефикасну (дјелотворну) истрагу, односно проблематизује да је МУП контролисао Тужилаштво, указује на пропусте у истрази, као и да је наредба о спровођењу истраге донесена 100 дана након што је дјело извршено, те истиче да циљ истраге није истинско откривање починиоца, него да се она води с намјером да се заташкају отмица и убиство његовог сина. Осим наведеног, апелант износи сумње “да су припадници МУПРС умijeшани у овај случај, односно да постоји практична повезаност тих лица са отмицом и убиством Давида Драгичевића”, те, осим што оспорава наредбу о неспровођењу истраге коју је донијело Републичко тужилаштво, указује и да истрага није била независна, односно поставља питање да ли су лица која су одговорна за истрагу и која су спроводила истрагу независна од оних “укључених у догађаје”. Као аргументе за своје тврдње апелант наводи низ конкретних радњи које су надлежни органи требали да предузму ради спровођења ефикасне и дјелотворне истраге о убиству Давида Драгичевића.

138. Такође, Уставни суд има у виду и апелантове наводе (број АП 1012/21), као и одговор Тужилаштва Босне и Херцеговине од 11. маја 2021. године у вези с преузимањем предмета Драгичевић. Уставни суд ће апелацију испитати у складу с наводима којим је доведен у питање рад Тужилаштва (неспровођење дјелотворне истраге) без улажења у било које радње које је већ предузело или које ће предузети Тужилаштво Босне и Херцеговине. Такође, истрага ће бити испитана у временском периоду до преузимања Тужилаштва Босне и Херцеговине овог предмета, односно до 2. марта 2021. године, када је Тужилаштво Босне и Херцеговине, како је навело у одговору, запримило допис у којем се налазио спис број Т 13 0 КТН 0040438 18.

139. Такође, Уставни суд примјећује да је у току трајања истраге дошло до измјена и допуна ЗКП-а, а да се доношење Закона о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку РС “поклапа” с достављањем списка Тужилаштву Босне и Херцеговине. Стога ће Уставни суд и донијети одлуку имајући у виду одредбе које су у претходном дијелу биле на снази (без посљедњих измјена у ЗКП-у) у периоду релевантном за ову одлуку (како је наведено у претходној тачки).

140. Уставни суд примјећује да је апелација (број АП 1140/19) поднесена Уставном суду скоро годину дана од дана када је пријављен нестанак апелантовог сина (18. марта 2018. године), односно када је пронађено његово беживотно тијело (24. марта 2018. године). Такође, Уставни суд примјећује да је у моменту подношења

апелације (као и доношења ове одлуке) поступак још у фази истраге и да се још не зна извршила (извршиоци) кривичног дјела (према стању списка који је Уставни суд запримео 15. маја 2019. године и информацијама и документима од 10. јануара 2020. године до 11. јануара 2021. године, а након чега није било додатних и нових информација од Тужилаштва, нити апеланта, односно до подношења апелације број АП 1012/21). Такође, како је наведено, Тужилаштво је доставило Уставном суду 23 регистратора, али да не би угрозио истрагу коју и даље води Тужилаштво, Уставни суд напомиње да је за потребе писања ове одлуке (која ће бити доступна јавности) користио основне податке из списка.

141. Иако апелант оспорава тужилачке одлуке које је донијело Републичко тужилаштво (наредбу о неспровођењу истраге против припадника МУП-а, као и наредбу о обустављању истраге против Жељка Карана), те оспорава наредбу о неспровођењу истраге против Срнише Којдића, коју је донијело Тужилаштво (број АП 1012/21), Уставни суд констатује да је истрага у току. Стога ће и оспорене одлуке Републичког тужилаштва (поготово имајући у виду апелантове наводе о умijeшаности одређених припадника МУП-а у цијели догађај), али и оспорене одлуке у предмету број АП 1012/21 бити, такође, разматране у оквиру постојања или непостојања дјелотворне истраге. Међутим, како Тужилаштво (које је неспорно надлежно, у релевантном периоду до марта 2021. године, види тачку 138 ове одлуке) води поступак како би утврдило истину о страдању апелантовог сина, Уставни суд ће се у овом предмету управо бавити само истрагом коју води Тужилаштво у предмету број Т13 0 КТН 0040438 18. Наиме, тужилаштво/тужилаштва су самостални државни органи који у оквиру прописаних права и дужности предузимају мјере одређене законом у погледу откривања и гоњења учинилаца кривичних дјела 2 Закона о јавним тужилаштвима РС). Такође, чланом 43 ЗКП-а прописано је: “Основно право и дужност тужиоца је откривање и гоњење учинилаца кривичних дјела.” У том смислу Уставни суд ће у овом моменту испитати да ли је Тужилаштво које себе сматра надлежним и које води истрагу поступало сходно гаранцијама које нуде члан II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члан 2 Европске конвенције, те остале тужилачке одлуке које су донесене неће бити предмет испитивања ове апелације (супротно предмету број АП 3546/17, одлука од 11. јуна 2019. године, тачка 45, доступна на www.ustavnisud.ba, у којем је подизањем оптужнице отворен судски пут предмету, а након тога је апелант оспоравао “нове” тужилачке одлуке које су дјелимично биле дио већ постојећег поступка). Стога, Уставни суд, без обзира на одлуке Републичког тужилаштва и остале одлуке у “пет парцијалних истрага поводом истог догађаја”, како је навео апелант (број АП 1012/21), као и без обзира на наводе које апелант износи у апелацији (да су припадници МУП-а повезани с догађајем) полази од чињенице да (према до сада прикуљеним доказима у истрази) надлежно Тужилаштво сматра да постоје основи сумње да је учињено кривично дјело убиства на штету Давида Драгичевића и да је истрага поводом разашњења околности под којим је наступила смрт Давида Драгичевића у току.

142. Уставни суд подсјећа на то да члан 2 Европске конвенције представља једну од основних вредности демократских друштва. Према устаљеној судској пракси, “прва реченица члана 2 става 1 налаже држави не само да не узрокује смрт на намјеран или незаконит начин него и да предузме мјере неопходне за заштиту живота лица у оквиру своје јурисдикције” (види Европски суд за људска права, Л.Ц.Б. против Уједињеног Краљевства, пресуда од 9. јуна 1998. године, став 36). С циљем дјелотворног обезбјеђења уживања права које гарантују чл. 2-4 Европске конвенције, судска пракса Европског суда за људска права је усаласила процедуралне захтјеве, а најчешћи захтјев јесте за спровођење истраге као дијела шире обавезе успостављања дјелотворног судског система. Циљ наметања овакве обавезе је да омогући гоњење или покретање судских поступака који су наложени у случају кршења Европске конвенције. Међутим, то не значи да та обавеза важи само у случајевима када се догађаји могу приписати државним властима већ се примјењује и у случајевима када се сматра да повреда права из чл. 2 или 3 Европске конвенције потиче од појединца (види Европски суд за људска права, М. Ц. против Бугарске, пресуда од 4. децембра 2003. године, став 151). Циљ ове истраге је обезбјеђење дјелотворне заштите према одредбама домаћег закона и “у оним случајевима у којима су уплетени државни органи, предвиђање њихове одговорности” за чињенице које су у њиховој надлежности (види Европски суд за људска права, *Mastromatteo* против Италије, пресуда од 24. октобра 2002. године, став 89, и *Nachova* и др. против Бугарске, пресуда од 26. фебруара 2004. године, став 110).

143. Европски суд је нагласио да члан 2 Европске конвенције захтјева да су надлежна тијела у случају насилне смрти дужна да спроведу службену дјелотворну истрагу чија форма и садржај зависе од околности конкретне случаја. Према ставу Европског суда, да би се истрага могла сматрати дјелотворном у смислу члана 2 Европске конвенције, првенствено мора бити “одговарајућа”, односно током истраге морају бити утврђене све релевантне чињенице, те када је то могуће, истрага мора довести до идентификације

починилаца и њиховог кажњавања. Даље, надлежне власти морају предузети све разумне мјере путем којих ће прибавити и обезбиједити доказе у предметном случају. Закључци истраге морају бити засновани на независној, објективној и темељној анализи предмета. Надлежна тијела која спроводе истрагу морају бити независна од осталих лица која би могла, на било који начин, бити повезана с предметом, и то не само у хијерархијском него и у практичном смислу. Истрага мора бити спроведена ажурно и благовремено. Истрага мора бити доступна породици жртве у оној мјери у којој је потребно да се заштите њихова права. Штавише, у одређеним околностима истрага мора бити подвргнута и "оку јавности". Стога ће Уставни суд у околностима конкретног предмета, а полазећи од апелантових навода, испитати да ли су задовољени наведени стандарди истраге.

144. Такође, прије разматрања конкретног предмета Уставни суд подсећа на праксу Европског суда (види предмет Šilih против Словеније, апликација број 71463/01, од 9. априла 2009. године) у којој је Европски суд навео да је процесна обавеза спровођења дјелотворне истраге по основу члана 2 прерасла у засебну и самосталну обавезу. Иако је покрећу радње које се тичу материјалних аспеката члана 2, она може да доведе до утврђивања засебне и независне "повреде", у смислу пресуде из предмета Блечић против Хрватске, те је Европски суд закључио да процесна обавеза из члана 2 представља одвојиву обавезу која проистиче из члана 2 Европске конвенције.

145. Дакле, да би размотрио стандарде установљене чланом 2 Европске конвенције, Уставни суд, најприје, примјећује да је апелација поднесена Уставном суду годину дана од догађаја који је предмет истраге, те да је истрага у току. Још увијек се не зна извршилац (извршиоци) кривичног дјела, а надлежни органи прикупљају доказе и покушавају да дођу до неких конкретних резултата. Уставни суд указује да је у спису који му је доставио Тужилаштво уочи велики број радњи које су предузели надлежни органи и Тужилаштво. При томе Уставни суд указује да се, након спроведене истраге, у складу с одредбама ЗКП-а, истрага обуставља или окончава. У конкретног случају у односу на догађај у којем је апелант син изгубио живот, како је већ претходно наведено, истрага је још у току.

146. Уставни суд ће, најприје, испитати истрагу чију дјелотворност апелант оспорава са два аспекта - ажурности и благовремености. Апелант наводи да је у конкретног предмету наредба о спровођењу истраге донесена 100 дана након што се догађај десио (и да је истрага била под контролом МУП-а), те указује на дужину трајања истраге (за релевантни период), три године, у ком времену још није откривен извршилац (извршиоци) кривичног дјела.

147. У вези с наведеним, у одговору на апелацију Тужилаштво је указало да се, без обзира на то што је наредба о спровођењу истраге донесена 100 дана након што се догађај десио, ради о интерном акту Тужилаштва, те се позвао на Одлуку Уставног суда број У 5/16, као и на став Врховног суда Републике Српске у вези с наведеним.

148. У вези с наведеним, Уставни суд, најприје, напомиње да је у Одлуци број У 5/16 од 1. јуна 2017. године (доступна на www.ustavisud.ba) испитивао усклађеност одредби Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине са Уставом Босне и Херцеговине, односно Европском конвенцијом. У наведеној одлуци Уставни суд је указао на садржај одредбе члана 216 ст. 1 и 2 ЗКПБиХ (који је готово идентичан важећој одредби члана 224 ст. 1 и 2 ЗКП-а који се примјењује у конкретног предмету), те је из садржаја наведене одредбе Уставни суд закључио да је законодавац искључиво "дао" надлежност тужиоцу за спровођење истраге и да наредба о спровођењу истраге представља одлуку тужиоца о постојању основа сумње да је одређено лице (уколико је познато) починило одређено кривично дјело, представља план спровођења истраге, те разраду истражних радњи. Уставни суд је, такође, указао да закон није предвидио обавезу достављања наредбе о спровођењу истраге, те да нису прописане санкције у случају ако тужилац не донесе наредбу о спровођењу истраге. Из наведене анализе произилази да је наредба о спровођењу истраге интерни и припремни акт тужиоца. Даље, Уставни суд је уочио да само доношење наредбе о спровођењу истраге не производи никакве последице за осумњиченог у смислу ограничења одређених његових права. Уставни суд је утврдио да је одредба члана 216 став 2 ЗКПБиХ у складу с одредбама члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чл. 6 и 13 Европске конвенције.

149. У односу на конкретни предмет, Уставни суд, најприје, указује да се на дјелотворност истраге жали апелант, којем је син смртно страдао, и да надлежно тужилаштво води истрагу у вези с тим догађајем. Апелант је у апелацији, а касније и путем накнадно достављених поднесака указивао на то да је Тужилаштво неблаговремено предузимало одређене радње. Уставни суд, у вези с наведеним, примјећује да у спису постоје докази који указују да је Тужилаштво тражило од надлежног суда да изда одређене наредбе, али да је надлежни суд то одбио, јер Тужилаштво није навело у

односу на које дјело постоје основи сумње (види тачку 28 Одлуке). Такође, да је наредба о спровођењу истраге била значајна за саму истрагу и предузимање свих потребних радњи јасно произилази и из самог одговора Тужилаштва, које наводи: "[...] Тужилаштво је од првог дана почело проводити појединачне истражне радње да би дошло до основа сумње за убиство и тада и формално донијело наредбу о спровођењу истраге која нам је била и потребна ради спровођења других истражних радњи за одређена лица, те разних претреса и вјештачења." Из самог одговора Тужилаштва, као и доказа у спису јасно произилази да је Тужилаштво у конкретног случају, ипак, била потребна наредба о спровођењу истраге, те да је значи период од 100 дана, колико она није донесена у конкретног предмету, утицао да се одређене истражне радње не могу предузети. Уставни суд у овом тренутку се неће очитовати да ли је "кашњење" у предузимању одређених истражних радњи у поступку било значајно у даљем току поступка, односно да ли је утицало на расвјетљавање околности у вези с догађајем, али сама чињеница да првих 100 дана Тужилаштво није имало "формално" наредбу о спровођењу истраге доводи у сумњу благовременост и ажурност у поступању. При томе Уставни суд подсећа да је код оваквих дјела управо најважније промтпно реаговати одмах након самог догађаја, те Уставни суд сматра да овакав поступак није у складу с обавезом која произилази из члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције.

150. Дакле, у конкретног предмету, који је од почетка имао одређене "контрверзе" које је апелант изнио у апелацији (конференција за штампу МУП-а, изношење одређених "информација"), а што је потврдило и Тужилаштво, те "недјеловање" Тужилаштва у смислу доношења наредбе за спровођење истраге изазвали су неповерење апеланта, као и јавности у истрагу, и то на самом њеном почетку. Тужилаштво није дало јасан и увјерљив одговор зашто се чекало 100 дана да се донесе наредба иако тврди да је предузимало радње, поготово зато што је наредба донесена након пристизања налаза из Загреба, а на шта су упућивали и докази прикупљени до тада (како је наведено у одговору Тужилаштва). При томе Уставни суд остаје при раније изнесеном ставу да је наредба о спровођењу истраге интерни акт Тужилаштва, да представља "план" истраге и да је логично да буде доступна само Тужилаштво. Тужилаштво је, такође, навело да је, након што је записало извјештај о смрти с прилозима, формирало спис у "КТА" уписник, што значи да је недефинисано кривично дјело. Међутим, у околностима конкретног предмета Уставни суд не може да прихвати да је управо овакво поступање одговарајуће, јер Тужилаштво у одговору наводи: "Када смо прегледали извјештај, материјал, сагласни смо били да се ту не може донијети наредба о спровођењу истраге [даље се указује у одређене индиције у спису, односно да је Давид Драгичевић слао поруке 'ако ми се нешто деси, крив је Ф. Ђ.']. Нисмо могли одмах донијети ни наредбу о спровођењу истраге за убиство, јер нисмо имали потпуно основа сумње за исту у доказима који су достављени."

151. Уставни суд констатује да се, због околности да је Тужилаштво требало 100 дана да "дефинише" основе сумње у односу на конкретног кривично дјело (убиство), те да, слиједом тога, "формално" донесе наредбу о спровођењу истраге, нису могле ни предузети све потребне истражне радње. Уставни суд, опет, напомиње да не може у овом тренутку тврдити да је, због чињенице да 100 дана од догађаја није донесена наредба о спровођењу истраге, односно да није било дефинисано кривично дјело, стана ствари још неразјашњено, али имајући у виду позитивну обавезу државе да одмах, без одгађања приступи проналажењу и откривању чињеница и доказа који могу довести до расвјетљавања догађаја, Уставни суд сматра да ова обавеза у конкретног случају није испуњена.

152. Даље, апелант у апелацији наводи да је истрага неадекватна (самим тим до данас није резултирала било каквом тужилачком одлуком), те да апеланту није познато да ли је Колегијум Тужилаштва предузео потребне мјере да би се та истрага окончала. Уставни суд примјећује да је Тужилаштво у току истраге предузело веома велики број радњи, али да су још непознати извршиоци и да је истрага три године након што се догађај десио још у току. Истрага се води због кривичног дјела убиства на штету Давида Драгичевића, што подразумева и тражи врло озбиљан приступ у расвјетљавању чињеница предмета. Ипак, Уставни суд мора узети у обзир и дужину трајања истраге у контексту члана 2 Европске конвенције.

153. У вези с наведеним, Уставни суд примјећује да из достављеног списка предмета, као и из одговора Тужилаштва произилази да је то тужилаштво, односно главни тужилац Тужилаштва "на Колегију Републичког тужилаштва информирао о стању у спису (када сам добио извјештај) и тражио, због озбиљности предмета и протеста дијела јавности, да се одреди један тужилац који ће координисати радом поступајућег тужиоца у овом предмету". Дакле, на самом почетку са истрагом је упознат Колегијум Републичког тужилаштва, те је био укључен (и) један тужилац Републичког тужилаштва.

154. Уставни суд примјећује да је закон предвидио - како би се истрага окончала, односно како би се дошло до тужилачке одлуке - могућност која је прописана одредбом члана 233 став 2 ЗКП-а. Наведена одредба гласи: "Ако се истрага не заврши у року од шест мјесеци од доношења наредбе о спровођењу истраге, потребне мјере да би се истрага окончала, предузме колегијум тужилаштва". Уставни суд примјећује да ова одредба у сваком случају штити осумњиченог, те указује на свој раније изнесени став да истрага не може трајати вјечно (види, *inter alia*, АП 523/19 од 11. јуна 2019. године, тачка 37, и већ цитирану Одлуку број У 5/16 од 1. јуна 2017. године). Према мишљењу Уставног суда, наведена одредба нема ограничења у вези с чињеницом да је наредба о спровођењу истраге донесена против непознатог починиоца. Такође, Уставни суд сматра да, осим што штити осумњиченог од "вјечног" трајања истраге, ова одредба неспорно утиче на "окончање истраге". То значи да би колегијум тужилаштва, у случају када истрага траје дужи од шест мјесеци, морао бити упознат с разлозима трајања истраге, разлозима зашто она није окончана, али би колегијум, такође, требао да утврди "потребне мјере да би се истрага окончала". То је у интересу осумњиченог, али у сваком случају, као у конкретном предмету, (и) у интересу оштећеног. То, такође, може подврнути истрагу "критици", може допринијети новим идејама и приједлозима, али може истрагу чинити и отворенијом, односно "јавном", и то првенствено за тужиоце који се с њом упознавају, што је све у склопу гаранција које су садржане у члану 2 Европске конвенције.

155. Имајући у виду наводе из апелације, као и чињенице које произлазе из достављеног одговора, Уставни суд примјећује да је одредба члана 233 став (2) ЗКП-а сасвим јасна и да одређује поступање "ако се истрага не заврши у року од шест мјесеци од доношења наредбе о спровођењу истраге, потребне мјере да би се истрага окончала предузме колегијум тужилаштва". Међутим, у конкретном предмету произлази да Тужилаштво није поступило по наведеној одредби, односно о томе није обавијестило Уставни суд. Стога, како би пружило све гаранције да истрага задовољава стандарде у процедуралном аспекту, Тужилаштво мора испоштовати и могућности прописане законом које би могле утицати на овај аспект, односно поступати по одредбама које могу довести до окончања истраге, или неке друге тужилачке одлуке, или једноставно до завршетка истраге.

156. Коначно, да би испитао поштовање обавезе коју државама, односно њеним органима намеће члан 2 Европске конвенције, и то позитивне обавезе да дјелује када има сазнање о насилној смрти, те да по службеној дужности спроведе дјелотворну истрагу о околностима смрти, Уставни суд примјећује да је истрага покренута и да је у току. То није обавеза у погледу резултата, већ обавеза у погледу средстава (види *Tahsin Acar* против Турске [BV], *Jaloud* против Холандије [BV]). Међутим, власти морају предузети све разумне кораке које могу како би обезбједили доказе везане уз инцидент, укључујући, *inter alia*, исказе свједока, форензичке доказе и, кад је то примјерено, обдукцију која резултира потпуним и тачним записником о повредама, те објективном анализом клиничких налаза, укључујући узрок смрти (види *Atmani* да *Silva* против Уједињеног Краљевства [BV]). Сваки недостатак у истрази који умањује могућност да се у истрази утврди узрок смрти или одговорно лице или лица доводи до опасности да повриједи тај стандард (види *Al-Skeini* и други против Уједињеног Краљевства [BV], став 166, представка број 55721/07, пресуда од 7. јула 2011. године).

157. Примјењујући наведене стандарде на конкретан предмет, Уставни суд примјећује да апелант у апелацији наводи велики број пропуста у истрази (види тачку 115 ове одлуке), који указују на њену нејелотворност. Генерално, апелант сматра да се догађај није десио на начин како Тужилаштво наводи у наредби о спровођењу истраге. Тужилаштво води истрагу, али је у одговору на апелацију истакло: "... желимо да нагласимо и евидентне пропусте ОСЛ у овом предмету који су отежали расвјетљавање околности како се овај догађај десио." Даље је наведена конференција за штампу МУП-а, која је неувичајена и која је одржана без сагласности, знања и присуства поступајућег тужиоца, пропуста након пријаве крађе у кући Ђ. Р., јер полиција није обавила увиђај и узела надзорне камере, већ је то радио Ђ. Р., "а онда са комшијом А. К. нешто брисао и исправљао", при спровођењу обдукције два припадника МУП-а су неовлашћено бацила дио одјеће Давида Драгичевића, криминалистичка обрада неких лица, посебно Ђ. Р. и Ф. Ђ. није урађена одмах и детаљно, а током спровођења истраге Тужилаштво је утврдило да се не ради о провалној крађи, већ о некој расправи, јер је Давид Драгичевић дошао у кућу Ђ. Р. и ту се задржао 50 минута. При томе је Тужилаштво навело да одређене пропусте и радње "није могло спријечити".

158. Дакле, иако Уставни суд из достављене документације може закључити да је Тужилаштво предузело велики број радњи у истрази, неспорно је да је истрага након три године још у току, а да Тужилаштво које води истрагу "признаје" пропусте. Уставни суд сматра да сваки пропуст у истрази не значи и њену нејелотворност, али, ипак, сматра да би се онда у том погледу требало да

отклони свака сумња. Уставни суд напомиње да је сврха истраге расвјетљавање околности под којима се догађај десио, те евентуално откривање извршилаца и њихово привођење правди и кажњавање. При томе Уставни суд напомиње да се, према пракси Европског суда, не ради о обавези резултата, него о обавези средстава.

159. Уставни суд не може и не жели да преузме улогу тужиоца, односно тужилаштва, који води случај. Међутим, Уставни суд сматра, уколико је Тужилаштво признало одређене пропусте, треба испитати да ли они утичу на саму истрагу, односно на чињеницу да је она након три године још у току. При томе Уставни суд полази од наредбе за спровођење истраге донесене против више Н.Н. извршилаца због постојања основа сумње да су 18. марта 2018. године, око 4 часа, у Улици Велибора Јањетовића Јање (и даље, како је прецизирано у вези с мјестом догађаја) вербално, бијесним и хистеричним гласом напали Давида Драгичевића упућујући му пријетње, те да су и физички напали оштећеног, па је оштећени, услед таквог напада и вербалних пријетњи, плашећи се за свој живот, бјежао од извршилаца и пао низ стрму обалу у набујалу ријеку Цервену, или да су га извршиоци гурнули у ријеку, да би кратко након доспијећа у воду код оштећеног наступила смрт услед утапања. Даље су дати разлози за наведено и докази из којих произлазе основи сумње (свједоци, спроведена вјештачења, записник о увиђају, видео-записи надзорне камере, налаз вјештачења вјештака из Словеније и остало, како је наведено у наредби о спровођењу истраге), те је на страници 3 наведено: "Из налаза вјештачења видео-записа надзорних камера у Улици Велибора Јањетовића, и то надзорних камера објекта апартмани 'Весто' и објекта сервис моторних возила 'МК сервис', које је извршио вјештак Грегор Ковач, као и других доказа, произлази да је оштећени Давид Драгичевић у критично вријеме био у Улици Велибора Јањетовића, те да је прошао поред куће у власништву Миомира Курушића." Као што је претходно наведено, апелант у цијелости оспорава да се догађај десио на начин како је то описано у наредби Тужилаштва. Уставни суд, опет, указује да надлежно тужилаштво води истрагу и да је провело велики број доказа, те да је из прикупљених доказа дошло до оваквог свог закључка. Ипак, Уставни суд не може, а да не примијети слједеће:

160. Наредба је уско везана за догађај од 18. марта 2018. године, око 4 часа, на тачно наведеној локацији. Даље, у наредби се наводе видео-записи надзорних камера "Весто" и "МК сервис" као доказ да је Давид Драгичевић у критично вријеме био у Улици Велибора Јањетовића. Апелант наводи да није спроведено форензичко вјештачење аутентичности свих прибављених видео-снимка на којима се види "лажни" Давид Драгичевић и да није развијетљена улога Ђ. Р., који је пријавио полицији непостојећу крађу, па, затим, по налогу припадника МУП-а ангажовао лице А. К. за скидање снимака видео-надзора с одређених објеката. Тужилаштво је навело (као пропуст) да полиција није изузела надзорне камере у близини куће када је пријављена крађа, већ да је то урадио сам Ђ. Р., а онда је са својим комшијом А. К. нешто брисао и исправљао. Тужилаштво није знало шта је брисано, нити је то успјело открити вјештачењем у Норвешкој, како је наведено у одговору Тужилаштва.

161. Такође, када се шире сагледа целокупни догађај, Уставни суд примјећује, а што неспорно произлази и из списка предмета и одговора Тужилаштва, да је Ђ. Р. пријавио крађу у кући, да полиција није обавила увиђај, те да је касније Тужилаштво открило да се не ради о провалној крађи, "већ о некој расправи", односно да је Давид Драгичевић дошао у кућу Ђ. Р. "и то иза куће, преко балкона, где је ишао и [Р.]", где се задржао 50-ак минута. Апелант указује да није развијетљена улога Ђ. Р. Тужилаштво признаје, и то више од годину дана након што се догађај десио, да "криминалистичко-техничка обрада неких лица, а посебно [Ђ. Р.] није урађена одмах и детаљно".

162. Уставни суд у вези с наведеним упућује и на Одлуку број АП 5509/18 од 27. фебруара 2019. године у којој је апелант био А. К., који је оспоравао рјешења о притвору, те да је Уставни суд утврдио повреду члана II/3д Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције. У наведеној одлуци Уставни суд је, између осталог, констатовао слједеће:

"43. Даље, Уставни суд запажа да је у образложењу оспореног рјешења остао само [Ђ. Р.] као 'налогодавац' апеланту да предузме одређене радње у вези с 'брисањем', а што је апелант, како суд наводи, могао одбити јер је лице од 35 година, 'које је као такво потпуно свјесно какве радње предузима и да те радње могу да буду ризичне у смислу вршења кривичног дјела које му се ставља на терет [...]'. При томе Уставни суд примјећује да суд апеланту одређује притвор, а улогу човјека по чијем налогу је апелант радио [Ђ. Р.], како произлази из оспорених рјешења, тек треба да истражи Тужилаштво. При томе Уставни суд примјећује да међу доказима на које се суд позвао није наведена изјава [Ђ. Р.], те је нејасно како у оваком предмету, у којем се апелантове радње везују за извршење по налогу [Ђ. Р.], није узета изјава од тог лица."

163. Даље, апелант указује да није развијетљана околност да је Давид Драгичевић путем Инстаграма послао поруке свом

пријатељу и свом рођаку непосредно прије нестанка да му пријети опасност једино од лица Ф. Ђ., а да лице Ф. Ђ. нема алиби за ту ноћ. У одговору на апелацију више од годину дана након догађаја Тужилаштво признаје да (и) у односу на Ф. Ђ. криминалистичко-техничка обрада није урађена одмах и детаљно.

164. Такође, Уставни суд примјећује да апелант наводи пропусте у вези са самим увиђајем приликом проналаска неживотног тијела Давида Драгичевића. У спису предмета је записник о увиђају (види тачку 17 ове одлуке) у којем је, у дијелу записника “затечено стање”, наведено: “Лице мјеста је у потпуности измијењено на начин да су након дојаве грађана припадници Ватрогасне бригаде Бање Лука извукли тијело на обалу а потом је од стране мртвозорника Миљковић др Саше (прије доласка увиђајне екипе) извршен преглед леша.” Уставни суд у овом дијелу жели да укаже да се касније појавило као спорно питање (види тач. 70 и 115 ове одлуке) да ли је мртвозорник предао извјештај припаднику МУП-а, да ли је он изгубљен, да ли је мртвозорник пронашао предмете који су касније, приликом обдукције, нађени и друго?

165. Уставни суд, такође, указује да Тужилаштво у одговору на апелацију наводи да су два припадника МУП-а приликом обдукције, пакујући одјевне предмете Давида Драгичевића, бацили “његове гаће”, а што је Тужилаштво открило у току спровођења истраге и што “није могло спријечити”.

166. Иако се Тужилаштво покушава оправдати да одређене пропусте није могло спријечити, или да је подигло оптужницу против одређених лица, Уставни суд с аспекта утврђивања дјеловности истраге мора да примијети да се овдје, ипак, ради о пропустима који су могли утицати на саму истрагу, као и на чињеницу да она траје три године, а да се још не зна извршила/извршиоци. При томе, како је Уставни суд навео у својој Одлуци број АП 3546/17, за (не)дјеловност истраге не мора постојати “завјера”, системско заташкавање или циљано прикривање убиства или било којег дјела. Довољно је да укупност (чак и мањих) пропуста, немара, нестручности, те непредузимања потребних радњи не доведу до резултата, или доведу до погрешних резултата истраге.

167. Како је то наведено у претходним тачкама ове одлуке, у конкретном предмету, заиста, постоје “неспорни” пропусти у дјеловању Тужилаштва, односно лица над којима Тужилаштво “врши надзор”, и то од самог почетка догађаја, од првих предузетих радњи у истрази. Истрага траје три године. С обзиром на то да истрага траје три године, респектујући надлежност и способност Тужилаштва да расвијетли околности под којима је живот изгубио апелантов син, Уставни суд, ипак, не може а да не примијети да наведени пропусти (више или мање спорни, а поготово они неспорни) у контексту целокупног догађаја изазивају озбиљну сумњу у

саму дјеловност истраге. Такође, Уставни суд примјећује да су пропусти у истрази “отварали” врата за нове сумње (поготово код апеланта) и нове дилеме у предмету, које су неспорно морале утицати и на сам рад Тужилаштва да ријешити и оно за шта не би било потребе да се рјешава да није било пропуста. Стога, Уставни суд сматра да су пропусти такви да су могли утицати на саму дјеловност истраге.

168. Уставни суд у конкретном предмету у овој фази поступка закључује да у истрази Тужилаштва у предмету број Т13 0 КТН 0040438 18 нису испоштоване све гаранције из члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције.

169. Имајући у виду закључак о повреди апелантовог права из члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције, Уставни суд сматра да није потребно у овом моменту да даље испитује остале апелантове наводе.

170. Уставни суд, такође, сматра да је потребно да још једном напомене да је ова одлука донесена имајући у виду наводе апеланта који је указивао на недјеловну истрагу коју води Тужилаштво, које је себе сматрало надлежним, и да је обухваћен период до 2. марта 2021. године (види тачку 138 ове одлуке). Стога, Уставни суд неће наложити Тужилаштво да предузме било какве кораке иако напомиње да су стандарди наведени овом одлуком обавезујући за било које тужилаштво које поступа у било ком предмету, како би биле испоштоване гаранције из члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције.

VIII - Закључак

171. Уставни суд закључује да у околностима конкретне случаја постоји кршење апелантовог права из члана II/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Европске конвенције када је Тужилаштво требало 100 дана да “дефинише” кривично дјело у односу на које постоје основи сумње и да донесе формалну наредбу о спровођењу истраге, те да је истрага и након три године од догађаја још у току, а да Колегијум Тужилаштва није поступио у складу с одредбом члана 233 став 2 ЗКП-а, те када је (и) Тужилаштво признало одређене пропусте у истрази за које је Уставни суд утврдио да су такви да доводе у питање дјеловност саме истраге.

172. На основу члана 59 ст. (1) и (2) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

173. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Мато Тадић, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1611	Одлука о укидању статуса јавног добра у општој употреби, број: 04/1-012-2-2842/21	1	1619	Рјешење о именовану члана - представника студената у Управни одбор Јавне установе Агенција за високо образовање Републике Српске.....	3
1612	Одлука о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске	1	1620	Рјешење о разрјешењу вршилаца дужности чланова Управног одбора Јавне установе Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица Републике Српске	4
1613	Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске	2	1621	Рјешење о именовану вршилаца дужности чланова Управног одбора Јавне установе Специјална библиотека за слијепа и слабовида лица Републике Српске	4
1614	Одлука број: 04/1-012-2-2843/21	2	1622	Рјешење о разрјешењу в.д. члана - представника оснивача у Управном одбору Јавне установе Студентски дом “Фоча”.....	4
1615	Одлука о давању сагласности за продају возила, број: 04/1-012-2-2844/21	2	1623	Рјешење о именовану в.д. члана - представника оснивача у Управни одбор Јавне установе Студентски дом “Фоча”.....	4
1616	Одлука о измјенама и допунама Одлуке о дојели концесије за експлоатацију шљунка и пијеска на локалитету “Граб”, општина Требиње, предузећу “Radanović Company” д.о.о. Требиње (“Службени гласник Републике Српске”, број 93/07).....	3	1624	Рјешење о разрјешењу в.д. члана Управног одбора Јавне установе Ергела “Вучијак” Прњавор.....	4
1617	Рјешење број: 04/1-012-2-2847/21	3	1625	Рјешење о именовану вршиоца дужности члана Управног одбора Јавне установе Ергела “Вучијак” Прњавор.....	4
1618	Рјешење о разрјешењу члана - представника студената у Управном одбору Јавне установе Агенција за високо образовање Републике Српске.....	3			

Рјешење о разрјешењу в.д. помоћника министра за економску сарадњу у Министарству привреде и предузетништва	5	Рјешење о именовану в.д. директора Јавне установе Студентски дом “Фоча”	7
Рјешење о постављењу в.д. помоћника министра за економску сарадњу у Министарству привреде и предузетништва	5	УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности секретара Министарства привреде и предузетништва	5	Одлука број: У-62/20	7
Рјешење о постављењу вршиоца дужности секретара Министарства привреде и предузетништва	5	Одлука број: У-66/20	9
Рјешење о разрјешењу в.д. секретара Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво	5	Рјешење број: У-74/20	11
Рјешење о постављењу секретара Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво	5	Рјешење број: У-80/20	12
Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности замјеника директора у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове	6	Рјешење број: У-81/20	13
Рјешење о постављењу вршиоца дужности замјеника директора у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове	6	Рјешење број: У-88/20	14
Рјешење о престанку дужности вршиоца дужности директора Јавне установе “Дом ученика Бијељина” Бијељина	6	Рјешење број: У-89/20	15
Рјешење о именовану вршиоца дужности директора Јавне установе “Дом ученика Бијељина” Бијељина	6	Рјешење број: У-10/21	17
Рјешење о разрјешењу в.д. директора Јавне установе Студентски центар “Требиње”	6	РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ	
Рјешење о именовану в.д. директора Јавне установе Студентски центар “Требиње”	6	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Јахорина, општина Пале, број: 21.04/951-3310/21	18
Рјешење о разрјешењу в.д. директора Јавне установе Студентски дом “Фоча”	6	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Милошевици, општина Лакташи, број: 21.04/951-3165/21	19
		Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Штивор, општина Прњавор, број: 21.08/951-84/18	19
		Рјешење о потврђивању катастра непокретности за катастарску општину Бешњево, општина Шипово, број: 21.08/951-6/20	19
		Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Чифлук, општина Шипово, број: 21.08/951-5/20	19
		УСТАВНИ СУД БиХ	
		Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 1140/19	22
		ОГЛАСНИ ДИО	8 страна

